

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Døende tricks i et døende system

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 24. januar 2024, og jeg er din vært, Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Beklager, at vi starter lidt sent, men vi havde et teknisk problem at løse, så lad os komme direkte til spørgsmålene.

Helga, titlen på dagens webcast er "Døende tricks i et døende system", og det gav anledning til vores første spørgsmål fra en seer i Texas. Han skriver: "Hvad gør dig så sikker på, at systemet er døende? Det virker, som om de kan blive ved med holde det kørende. Jeg er enig i, hvad Lyndon LaRouche sagde for mange år siden, at de efter 1971 vil gå efter en global fascistisk orden, men vil det holde deres system i live, og hvis ja, hvordan?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det vestlige oligarkis flip er gigantisk, fordi de for ganske nylig har indset, at der er en enorm modreaktion mod deres politik, fra alt til sanktionerne mod Rusland, til bevæbningen af dollaren, til de fortsatte kolonialistiske mekanismer i form af restriktioner og forskellige andre faktorer, Så lige nu er der en klar fremkomst af et nyt system, og bortset fra det, vi har diskuteret i tidligere udsendelser, er den nye udvikling, at

der var et meget stort møde i Kampala, Uganda, hvor 3.000 delegerede fra 120 lande mødtes, først fra den Alliancefri Bevægelse og derefter fra G77. Og de vedtog en Kampala-erklæring, hvor de erklærede, hvordan de ønskede at organisere verdensordenen.

Det er en virkelig betydningsfuld udvikling: Det betyder, at landene i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, har til hensigt at afslutte et system af 600 års kolonialisme. Og jeg tror, at effekten af det vil være, at enten det vestlige oligarki, som har en utrolig boble af ubetalelige derivater, som de sidder på, og det er bare et spørgsmål om tid – du har ret, de har altid en måde at arbejde nogle tricks ind i systemet på – men der er en ende på vejen i sigte, og det eneste spørgsmål, der burde bekymre nogen ved deres fulde fem, er, om vi kan overbevise nok dele af det såkaldte Nord eller Vest i tide til at indse, at det ville være i deres bedste interesse at samarbejde med dette store flertal af menneskeheden? Ugandas præsident Yoweri Museveni sagde det meget godt. Han sagde: "Hvorfor skulle de globale aktører ikke indse, at det ville være i alles interesse at arbejde sammen med det Globale Syd, og at alle ville få velstand og alle ville få meget mere ud af det, end hvis det store flertal af verdens befolkning blev holdt i fattigdom?"

Tja, der er to muligheder: Enten sker denne transformation til en sådan ny orden, hvor landene i det Globale Syd accepteres som ligeværdige partnere i et nyt system af fælles samarbejde, af win-win-respekt for hinanden – enten sker denne transformation fredeligt og snart; eller også er der en absolut fare for, at den geopolitiske konfrontation, der eksisterer lige nu mellem NATO på den ene side og hovedsageligt Rusland og Kina på den anden, vil føre til en global katastrofe. Personligt kan jeg ikke se en tredje vej, for enten kan vi handle som en menneskelig art baseret på fornuft, eller også vil de fås interesser ødelægge verden for alle.

Så på den ene eller anden måde vil systemet få en ende, ikke kun af økonomiske årsager, men simpelthen fordi den dynamik, der nu er i gang, betyder, at en beslutning på den ene eller anden måde vil komme på bordet ret snart.

SCHLANGER: Vi har nu et spørgsmål fra Spanien, fra Manuel Miguel Enrique, som siger: "Godmorgen fra Spanien. Jeg vil gerne spørge, om en tredje verdenskrig er uundgåelig, eftersom alle broer af forståelse synes at være blevet brudt?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det er den ikke. Hvis den var det, ville jeg ikke sidde her i et relativt optimistisk humør. Hvis det var uundgåeligt, tror jeg ikke, at universet ville være, som det er: Der er fri vilje i universet. Den er indbygget i universets lovmæssighed, og der er ingen, der har sagt det mere præcist end Gottfried Wilhelm Leibniz, der, som du måske ved, talte om den "bedste af alle mulige verdener", som vi lever i. Og det var ikke det, Voltaire forsøgte at gøre som et sarkastisk angreb. Det, han mente, var simpelthen, at universet er indrettet på en sådan måde, at enhver ond kraft udløser potentialet for en endnu større god kraft. Man kan udtrykke det på en anden måde: Man kan sige, at universet er organiseret på en anti-entropisk måde, at udviklingen fra biosfæren til noosfæren, som Vladimir Vernadsky ville have udtrykt det, at denne tendens er stigende, og at jo mere det kognitive element i verden vinder dominans over de rent biologiske processer, jo større er chancen for, at vi faktisk når en ny æra af civilisation.

Dette spørgsmål om fri vilje betyder ikke, at det er determinisme. Det er ikke noget "histomat" eller "diamat" – en forkortelse for "historisk materialisme" eller "dialektisk materialisme". Det betyder blot, at hvis nok mennesker af god vilje mobiliserer sig omkring en positiv vision om, hvor menneskeheden skal hen, er sandsynligheden for, at vi vil være i stand til at opnå det, ekstremt høj. Så det er i høj grad en subjektiv faktor, det er ikke en objektiv betingelse, og det er derfor, vi har brug for, at du er aktiv sammen med os, så

vi kan lægge løsningerne på bordet, og løsningerne er primært behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i alle lande på planeten.

Så det er ikke uundgåeligt, men det vil kræve en masse arbejde og mobilisering af en masse gode mennesker.

SCHLANGER: Der er mange spørgsmål af lignende karakter, på den ene side den positive udvikling, de tyske landmænd, den sydafrikanske retssag, men på den anden side det vanvittige Ramstein-møde for nylig. Så lad mig starte med et spørgsmål om den sydafrikanske udvikling, Den Internationale Domstol (apropos fri vilje). "Har du nogen idé om, hvordan og hvornår ICJ vil træffe en afgørelse?" Og den samme person spørger: "Hvad er det for en forskruet logik, der ligger bag Tysklands forslag om at støtte Israel ved ICJ?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber, at beslutningen om en midlertidig foranstaltning kommer snart, for hver dag er naturligvis af ekstrem betydning for de mennesker, der befinder sig i denne ufattelige situation i Gaza.

Men jeg ved det ikke. Jeg ved ikke, hvad der er galt med Tyskland. Der er så mange åbne breve nu fra bekymrede jødiske mennesker til den tyske regering, fra parlamentarikere, fra alle mulige mennesker. Det er en uheldig udvikling, at Tyskland tydeligvis har taget skylden for Holocaust, der skete for 80 år siden, hvilket naturligvis er en god ting, fordi nogle andre lande, der har begået forbrydelser, måske ikke præcis de samme, men også ganske utrolige, ikke har taget ansvar for disse forbrydelser. Så jeg synes, det er prisværdigt, at Tyskland i meget høj grad har gjort op med, hvad nazisterne gjorde. Men hvis man er blind for, hvad der foregår omkring en, er det helt sikkert tragisk, og jeg er bange for, at Tyskland vil blive isoleret internationalt som følge heraf. Du har allerede set, at Namibias præsident, Hage Geingob, er gået ud og har sagt, at dette er det tredje folkedrab, som Tyskland ser igennem fingre med i dette

tilfælde, efter folkedrabene på hereroerne i Namibia i begyndelsen af det 20. århundrede; det andet folkedrab var Holocaust. Og nu vender Tyskland det blinde øje til, hvad der sker i Gaza.

Jeg synes, det skal vendes om. Jeg mener, at alle juridiske eksperter i Tyskland bør gribe ind, for hvis man studerer argumenterne i Haag, hvis man er objektiv, kan man kun komme til den konklusion, at Sydafrikas argument er meget veldokumenteret, og Israels modargument er meget dårligt.

Nu vil effekten være, hvad vi allerede ser: Kunstnere fra det Globale Syd er allerede ved at trække sig. Nogen har fjernet en film fra Berlinale [Berlins internationale filmfestival]. Der har været andre kulturelle begivenheder, der er blevet aflyst, og jeg er meget bekymret for, at dette kun er begyndelsen, hvor det meget gode omdømme, som Tyskland plejede at have på grund af dets innovationskraft, på grund af dets mange opdagelser, på grund af dets økonomiske magt, på grund af det image, der var forbundet med "Made in Germany" i årtier i efterkrigstiden, og især på grund af dets store kulturelle bidrag til verdenshistorien. Tyskland havde et ekstremt positivt image i mange, mange lande i verden, og det ved jeg fra mange personlige samtaler: Alt dette er ved at gå tabt! Og hvis Tyskland ikke ændrer sig, vil det blive en paria blandt stater, sammen med USA og Storbritannien, og det vil være meget svært at vende en sådan udvikling.

Jeg synes, det er en tragedie, og jeg kan kun sige, at der stadig er tid til at rette op på det, men det skal gøres meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har to spørgsmål mere om Tyskland. Det er klart, Helga, at folk gerne vil vide, hvad du tænker om det. Det ene er fra en tysker, der bor i Thailand, som spørger: "Med hvilken autoritet kan den tyske regering acceptere at sende militærhelikoptere, som rapporteret fra det nylige Ramstein-møde, og muligvis langtrækkende missiler til Ukraine? Skal der

ikke være en afstemning i Forbundsdagen? Har der været en afstemning?"

Og så er det andet spørgsmål fra Ohio, hvor nogen skriver: "Tillykke til de tyske landmænd. Er der nogen chance for, at amerikanske landmænd kunne slutte sig til dem og køre traktorer til Washington for at protestere mod USA's politik, som de gjorde i slutningen af 1970'erne?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at det, der altid sker, er, at Austin ringer til sin ukrainske gruppe i Ramstein, som om Ramstein var en del af USA. Så vidt jeg ved, har han aldrig spurgt nogen, om han måtte gøre det; han gør det bare. Jeg mener, det er simpelthen et symptom på, at Tyskland i øjeblikket desværre er en 100% koloni af Anglosfæren – jeg vil ikke sige USA, men jeg vil sige Anglosfæren, fordi det er den angloamerikanske fremdrift, som den tyske regering netop er – jeg tror, det er NATO's gamle princip, som Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, så berømt sagde: At formålet med NATO var "at holde russerne ude, at holde amerikanerne inde og at holde tyskerne nede". Og desværre har det nuværende hold af såkaldte ledere i Tyskland ikke ryggrad til at forsvare tyske interesser!

Så det eneste håb, jeg ser, og det fører til det andet spørgsmål, er det faktum, at store dele af den tyske befolkning for første gang i meget lang tid går på gaden, og i dette tilfælde, når det gælder landmændene, lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre grupper, der nu går sammen, kæmper de for selve landbrugets eksistens! For transporten, for store dele af middelklassen, som forhåbentlig vil slutte sig til dem på et tidspunkt.

For Tyskland er i frit fald lige nu, ikke mindst på grund af sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, de høje energipriser, og man har en situation, hvor folk i Tyskland kæmper for deres eksistens, ikke bare materielt, men folk er virkelig oprørte. Og jeg synes simpelthen, det er utroligt,

hvad der er sket, for de store landbrugsdemonstrationer startede den 8. januar: Mandag den 8. januar havde de en utrolig demonstration med 100.000 traktorer! Hele landet var praktisk talt lammet, men det var fredeligt, det var godt koordineret.

Og hvad skete der så? To dage senere, den 10. januar, kommer der pludselig en pressehistorie om en såkaldt "korrigerende gruppe af journalister", såkaldte undersøgende journalister, som er finansieret af alle mulige hedgefonde og fonde og hvad ved jeg – de kommer ud med en fuldstændig opdigtet historie om, at en gruppe højreorienterede mødtes den 25. november 2023, i Potsdam, nær det hotel, hvor Wannsee-konferencen [20. januar 1942] fandt sted, underforstået at dette er i samme tradition, og at de havde besluttet sig for en plan om at "hjemsende" en masse mennesker, der søger asyl i Tyskland, og at dette ville være det store hemmelige plot, som de opdagede.

Nu benyttede jeg lejligheden til at sammenligne, hvad der blev rapporteret af denne "korrigerende" gruppe, af noget pressedækning, og alt, hvad jeg kunne finde, var, at nogle af disse mennesker tilsyneladende citerede fra en bog af en østrigsk forfatter, der er en del af identitetsbevægelsen. Hans bog er i sin fjerde udgave, og han foreslår, at mange udlændinge hjemsendes til deres hjemlande. Hvis man sammenligner den tekst, der blev brugt, er den identisk med, hvad kansler Olaf Scholz sagde i en forsidehistorie i {Der Spiegel}, om en "stor offensiv for hjemsendelse af asylansøgere" – det samme ordvalg! Det hele var en forfalskning, men fordi det blev offentliggjort som et så stort drama, opfordrede kirkerne, fagforeningerne og partierne selvfølgelig folk til store demonstrationer, og der var hundredtusinder af mennesker på gaden sidste weekend, og det overskyggede fuldstændig, eller skulle overskygge, landmændenes demonstration!

Det er virkelig en meget mærkelig historie. For det første, hvis det var sådan en stor skandale, hvorfor blev den så

syltet og ikke udgivet i seks uger? Hvorfor blev den først udgivet to dage efter, at bønderne havde 100.000 traktorer på gaden? Og desuden, hvorfor er de samme mennesker ikke ude på gaderne og demonstrere mod krigsfremstødet? Formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, kom ud med de store overskrifter i tabloidavisen {Bildzeitung}: "Vi har 36 timer til at forberede os. Alle bør skaffe sig batterier og vand, for hvis der kommer et russisk angreb i Europa, er de første 36 timer afgørende." Folk bliver drevet ind i en frygtreaktion; overalt taler de om den kommende krig med Rusland om to år eller 18 måneder, om fem år, men under alle omstændigheder, som om det er sikkert, at den kommer.

Det skaber en fare for en "selvopfyldende profeti" – hvis man bliver ved med at gøre det, er jeg bange for, at konflikten vil finde sted. Men det er en komplet orkestrering, og jeg må virkelig sige, til befolkningen: Der er så mange grunde til at demonstrere, til at støtte landmændene, fordi de producerer den mad, der er eksistensen for alle. Folk bør støtte landmændene! Der er grund til at demonstrere mod nedskæringen af alle sociale programmer, mod manglen på infrastruktur, mod manglen på reparationer af skoler; der er mange, mange grunde til at demonstrere.

Men at falde for denne falske operation viser virkelig, at befolkningen skal være en lille smule klogere, og jeg tror, at den tyske befolkning lige nu – jeg talte med nogle mennesker, der deltog i den falske demonstration, og de sagde, at de virkelig ikke var der for at protestere mod AfD, fordi AfD ikke siger meget andet end Scholz og CDU, så det er et komplet luftkastel! Men folk var der, fordi de er vrede, og de ville vide, hvad de andre folk er vrede over.

Det ville jeg bare sige, og jeg synes, det er rigtig godt, at mange amerikanske landmænd i dette tilfælde allerede har sendt støttetelegrammer til de tyske landmænd, og jeg håber, at det vil blive flere og flere. Nu er der også annonceret landsdækkende demonstrationer i Italien, Spanien, Frankrig,

Holland, så det spreder sig helt sikkert, og landmændene i Tyskland har sagt, at de ikke vil stoppe, før regeringen går med til deres krav.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål om konfrontationen, eller den forestående konfrontation, om man vil, med Rusland. Fra London har vi et spørgsmål: "Med det kommende valg i Rusland i marts, er det så ikke sandsynligt, at Vesten vil lancere en slags falsk flag-provokation for at destabilisere Rusland som en del af en Maidan-agtig farverevolution for at lave et regimeskifte mod Putin?" Og vi har et spørgsmål fra Beograd, hvor personen skriver, at "der er bevægelser i retning af en farvet revolution mod Vučić-regeringen i Serbien. Er det sandsynligt, at noget lignende vil blive lanceret mod Putin?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er grund til at være bekymret for det, for der er en organisation, der hedder "Free Nations of Post-Russia Forum", og de har allerede arrangeret en masse konferencer i USA, i Philadelphia, i Washington og andre steder. Og de promoverer opdelingen af Rusland i 40 forskellige enheder. De har tilsyneladende også nogle folk på jorden i Rusland, som har udført sabotage, som de kalder "frihedskæmpere" eller noget i den stil. Så der er grund til at være bekymret, men jeg tror ikke, det vil lykkes, for jeg tror, at størstedelen af den russiske befolkning støtter det, Putin gør, og den nuværende regering.

Desuden er det altid meget svært at få et fuldstændigt indblik i et andet land; man kan kun gå ud fra visse forudsætninger. Og når jeg ser på det store billede, den strategiske situation, og hvordan for eksempel landene i det Globale Syd forholder sig ikke bare til Kina, men også til Rusland, så tror jeg, at de har valgt den side, hvor de tror, at de kan få en bedre aftale, et bedre venskab og et bedre samarbejde. Jeg tror, at det virkelige spil er det store spil, du ved, det er ikke kun i Rusland og det kommende valg, men jeg tænker, at det er spørgsmålet om, hvorvidt kræfterne i verden kan arbejde

sammen hurtigt nok til at bringe os fredeligt ind i en ny æra? For vi sidder på en komplet krudttønde. {Bulletin of the Atomic Scientists} har lige nulstillet dommedagsuret igen, hvilket de gør hvert år i januar, og de lod det stå på 90 sekunder i midnat. Faren er virkelig stor, så jeg kan ikke helt udelukke muligheden for, at noget sådant kan ske, men jeg tvivler meget på, at det vil lykkes.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere. Der er et fra Dalia i Storbritannien, som spørger: "Mens USA og Storbritannien optrapper krigene i Ukraine, Gaza og nu ved Det Røde Hav, ser det ud til, at de forventer, at EU bakker dem op, samler stumperne op og betaler regningen. Er du enig? Hvad er EU's politik på disse områder?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er overbevist om, at EU ikke repræsenterer sine medlemslandes interesser, det er helt sikkert. Jeg tror, at nu hvor Trump har vundet primærvalget i New Hampshire, er han foran Nikki Haley. Hun har ikke givet op endnu, men det er meget sandsynligt, at donorerne, pengemændene bag Nikki Haley, vil stoppe med at investere i et fejlslagent projekt, så Trump kan meget vel blive den næste præsident. Der er udbredt panik blandt den vestlige elite i Europa over, at USA vil stoppe med at støtte Ukraine – det kan ske længe før valgdagen – og så vil Europa komme til at betale for alle de skader, der er sket. Dette er en stor, stor, stor byrde, og det samme gælder selvfølgelig, hvis Europa bliver involveret i konflikten i Sydvestasien. Det kan kun forværre problemet.

Problemet er, at vi kun har begyndelsen på bevægelser i Europa, der kæmper for medlemslandenes interesser. Det er klart, at jo mere folk begynder at tænke over, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, at vi gør noget for at bevare verdensfreden: For hvis der kommer en atomkrig, vil alt være tabt! Du ved, hvis der er en atomkrig, vil der være en atomvinter bagefter, der vil ikke være noget liv tilbage på planeten, og der vil ikke være nogen historikere tilbage til at undersøge, hvem der var skyldig i det, der skete. Og det er

min største frygt, for jeg tror, vi er meget tæt på det.

Enhver ekspert, der tænker klart og ser, at den nuværende generation af politikere leger med ting, som tidligere generationer var ekstremt opmærksomme på faren ved; de udarbejdede alle mulige traktater, nedrustningsforhandlinger – de var opmærksomme. Men den nuværende generation af politikere, når de går ud og brøler ind i et rum: "Ruiner Rusland! De har ingen viden om historien, om den strategiske situation, og de bekymrer sig heller ikke om andet end deres små egoer. Og det er efter min mening den største fare. Så vi har brug for en masse veluddannede, tænkende borgere, der begynder at blive aktive. For hvis vi havde et stort antal mennesker, der var uddannede, som var uddannede inden for militær, økonomi, kultur og diplomati, ville dette ikke kunne ske.

SCHLANGER: Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, fra David, som går tilbage til det, du sagde tidligere om Leibniz. Og han spørger: "Var Leibniz ansvarlig for sproget i forfatningen og uafhængighedserklæringen i USA?" og han sagde: "Der henvises ofte til John Locke. Hvad er Leibniz' rolle?"

ZEPP-LAROCHE: Det var helt klart Leibniz, ikke Locke, der havde indflydelse på Uafhængighedserklæringen og selvfølgelig forfatningen, fordi Benjamin Franklin for eksempel havde omfattende netværk i Europa, som formidlede denne indflydelse. Og selve sproget i Uafhængighedserklæringen om "umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke" er Leibniz! Det er ikke "ejendom", det er Locke.

Leibniz var en smuk sjæl, som var dybt kultiveret. Han havde en vision om, hvordan nationer på forskellige kontinenter kunne leve fredeligt sammen, og Leibniz' indflydelse bør genoplives: Både i USA og i Eurasien, fordi han havde en meget, meget avanceret opfattelse af, hvordan lande kunne arbejde sammen til gavn for alle.

SCHLANGER: Og selvfølgelig John Locke, som var interesseret i fordelene for købmændene i City of London, som lige var begyndt at [lydtab]...

Tak, fordi du deltog. Vi er tilbage i næste uge. Har du nogle afskedsord til folk?

ZEPP-LAROUICHE: Gør noget sammen med os! Det er ikke tid til at sidde på sidelinjen, for det er en tid, hvor modige handlinger fra enkeltpersoner, der arbejder sammen om en god plan, faktisk kan ændre historien til det bedre.

Schiller Instituttets internationale ungdomskonference, lørdag den 20. januar 2024 Helga Zepp-LaRouche åbningstale, "2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Goddag, lad mig byde jer alle velkommen. Det er virkelig en stor glæde at tale med unge mennesker fra over 20 lande, fordi vi befinder os i det mest utrolige øjeblik i historien. Jeg ved, at man kan sige det om mange øjeblikke i historien, men jeg tror aldrig, vi har været i en tid, hvor farerne for menneskehedens eksistens på den ene side

aldrig har været så store; men samtidig er det også et meget glædeligt og håbefuldt øjeblik, fordi vi befinder os i en transformation, hvor ét system – den gamle neoliberale orden, den såkaldte “regelbaserede orden” – tydeligvis fejler, og vi ser fremkomsten af et helt nyt paradigme, der lover at blive et meget, meget bedre grundlag for relationer mellem lande internationalt, mellem hinanden.

Lad mig indlede med at tale lidt om, hvad vi skal gøre ved denne krigstrussel: Faktum er, at fordi den neoliberale orden er brudt sammen, så fungerer de kræfter, der ønsker at opretholde en unipolær verden, eller i det mindste en verden, hvor det gamle system med den regelbaserede orden opretholder dominansen over resten af verden, tydeligvis ikke. Faktisk er der fare for, at de aktuelle kriser, som vi ser i Ukraine og meget tydeligt i Sydvestasien, begge desværre har potentiale til at komme ud af kontrol og i værste fald blive til en global atomkrig, som, hvis det kom dertil – og vi må gøre alt for at forhindre det – ville betyde civilisationens udslettelse. For når man først har udvekslet atomvåben – og jeg afviser fuldstændig tanken om, at noget som en taktisk, regional atomkrig er mulig, for det er atomkrigens logik, at når først et atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomstyrker vil blive sluppet løs, ekstremt høj. Det ville betyde, at der efter en sådan atomudveksling ville være en atomvinter på mindst ti år, hvor alt liv på Jorden ville dø på grund af mangel på sol og føde. Så jeg tror, at unge mennesker, jer, der forhåbentlig har hele livet foran jer, er nødt til at have en stærkere stemme for at gøre det klart, at magthaverne skal stoppe en kurs, der er så truende for selve menneskehedens eksistens.

Det er derfor, hvad Schiller Instituttet har forsøgt at gøre, siden faren for krig er blevet så absolut akut – især siden krigen i Ukraine begyndte – vi har understreget meget kraftigt, at vi er nødt til at lære folk i alle lande på denne planet at tænke på den ene menneskehed først, før de tænker på

nogen bestemt national interesse. At tænke på den ene menneskehed er ikke i modstrid med at være en god patriot, for ifølge Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, den store tyske frihedsdigter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og handle som en verdensborger.

Nu har jeg udformet et slogan: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer! Nogle af jer, der kender Karl Marx, husker måske, at han opfandt sætningen "Proletarer i alle lande, foren jer!". Da jeg har det privilegium at være født i den samme by som Karl Marx, den ældste by i Tyskland, Trier, ændrede jeg det bare til "Verdensborgere i alle lande, foren jer!". Og det er ikke blot et slogan, for jeg tror, at efterhånden som vi ser tendensen til, at den Globale Majoritet bliver mere og mere fremtrædende, så befinder vi os også i en æra, hvor suverænitet er ekstremt vigtigt og vil være vigtigt i lang tid fremover, men vi er allerede i en periode, hvor man kan se, at der vil komme et tidspunkt i historien, hvor nationer vil være mindre vigtige. De vil ikke forsvinde, for kultur, sprog, tradition og kunst vil altid spille en meget vigtig rolle. Men vi vil helt sikkert, som en menneskelig art, til sidst nå en identitet, hvor vi er meget mere bevidste om at være den ene menneskehed, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Der er også et filosofisk grundlag for, hvorfor man kan tænke på den ene menneskehed: Det er en filosofisk metode udviklet af en af mine yndlingsfilosoffer, Nicolaus af Cusa, som var grundlæggeren af den moderne videnskab i Europa og grundlæggeren af den suveræne nationalstat. Han levede i det 15. århundrede. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *Coincidentia Oppositorum*, Modsætningernes Sammenfald. Den grundlæggende idé er, at det menneskelige sind, udstyret med kreativ fornuft, altid kan tænke på det større end det mange. Nicolaus af Cusa var naturligvis kardinal i den katolske kirke og Vatikanets udenrigsminister på det tidspunkt. Han kom med denne idé på grund af teologiske

overvejelser om, at den ene Gud har mere magt end alle de mange, som han har skabt. Men det er noget, man kan få adgang til, selv om man ikke er religiøs, for i matematikken har man også den idé, at der altid kan være en matematisk kraft, der har mere magt end de mange. Jeg synes, det er meget nyttigt – og måske skulle vi diskutere det i diskussionsperioden – det er et meget nyttigt redskab, især i en verden, hvor der er nogle som siger: “Amerika først!”, og andre der siger: “Mit land først!”. Andre siger: “Mit land er det udvalgte land.” Og jeg, der kommer fra Tyskland, er nu ekstremt tilbageholdende ved at høre nogen sige: “Mit land er det bedste”, for i Tyskland har vi ikke haft så gode erfaringer med det.

Men det er af eksistentiel betydning at komme til denne form for tænkning, at tænke på menneskehedens interesser først, når det drejer sig om faren for atomkrig.

Lige nu er vi i en situation, hvor mange mennesker i Vesten taler om den kommende uundgåelige krig med Rusland, med Kina. Der er folk i Sverige, Finland og Tyskland, som siger, at krigen med Rusland vil komme om to år, om tre år, på svensk territorium. Så sent som i går sagde lederen af NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, at vi i NATO skal være i rødt alarmberedskab på grund af den uundgåelige kommende krig med Rusland. Jeg mener, at det tydeligvis er propaganda, det er et narrativ, for der er ingen uundgåelig fare for krig med Rusland. Hvis man ser på årsagen til, at folk siger dette, har det intet at gøre med Ruslands eller Kinas faktiske adfærd. Det har i høj grad noget at gøre med geopolitik.

Hvis du spørger dig selv: “Hvordan er vi kommet i en situation, hvor faren for atomkrig bliver diskuteret seriøst, hvor chefen for NATO siger dette, eller en af cheferne for NATO siger sådan. Man er nødt til at gå tilbage – og man kunne gå meget længere tilbage – men jeg vil gerne gå tilbage til slutningen af den såkaldte kolde krig – det var 1989-91 – den periode med tysk genforening, hvor Sovjetunionen kollapsede. På det tidspunkt var vi allerede ekstremt aktive som LaRouche-

bevægelsen, Schiller Instituttet, fordi vi havde et klart koncept om, at når Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Eurasiske Landbro som grundlag for en fredsorden, der forenede Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, som vi allerede kaldte den Nye Silkevej på det tidspunkt. Dette ville have været et absolut gennemførligt koncept, fordi der ikke længere var nogen "fjende"; Sovjetunionens kommunisme var netop blevet afskaffet. Det ville i det mindste have været muligt at skitsere et fælles europæisk hus, som Gorbatsjov talte om på det tidspunkt. Jeg vil spare jer for de mange aspekter af det, men virkeligheden var, at vores forslag blev afvist, fordi der i USA og Storbritannien var de neokonservative, som sagde: "Åh, vidunderligt! Sovjetunionen er væk, nu har vi vundet Den kolde Krig, og vi kan skabe en unipolær verden, hvor kun vi er den dominerende magt." Der var især én fyr, der udarbejdede dette, Paul Wolfowitz, en af USA's forsvarsekspertter. Han opfandt Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at nu hvor Vesten angiveligt havde vundet Den kolde Krig, ville USA ikke tillade noget andet land eller gruppe af lande nogensinde at overgå USA økonomisk, socialt, militært eller på anden måde. Desværre blev denne politik ført ud i livet. På det tidspunkt var der en amerikansk historiker ved navn Francis Fukuyama, som sagde, at dette var "historiens afslutning". Det de mente med det var, at eftersom kommunismen angiveligt havde fejlet, ville hele verden indføre den neoliberale økonomiske model og den liberale model for socialpolitik. De påstod dybest set, at det ville betyde, at der ikke længere ville være krig, at det ville være historiens afslutning.

Den katolske pave på det tidspunkt, Johannes Paul II, advarede og sagde: "Nej! Det er ikke sådan, at Vesten har vundet, for hele verden er stadig under dominans af syndens strukturer". At syndens strukturer ikke kun eksisterede i Sovjetunionen, men også i Vesten. Paven sagde, at hvis man ikke tror på det, så se på forholdene i Den tredje Verden for at se underudviklingen, fattigdommen, at disse syndens strukturer

stadig hersker.

I begyndelsen af 1990'erne var Rusland ikke en fjende, fordi præsident Jeltsin, som fuldt ud gennemførte den neoliberale politik, de liberale økonomiske reformer; han gjorde præcis, hvad det vestlige oligarki ønskede, at han skulle gøre, så fra deres synspunkt var der ikke noget problem med Rusland. Bortset fra at den demografiske kurve i Rusland kollapsede med 1 million om året, og den russiske økonom Sergei Glazyev kaldte det folkemord, fordi hensigten var at reducere den russiske befolkning, at ruinere Rusland allerede dengang, under dække af liberal politik. Og Kina var heller ikke en fjende, for Kina var stadig under udvikling; det havde allerede gjort utrolige fremskridt, men det var ikke engang i nærheden af at udfordre USA. Men så, efter at Kina blev medlem af WTO, inviterede de vestlige magter Kina til at blive medlem af Verdenshandelsorganisationen, fordi de troede, at når Kina først var en del af vores WTO, ville det også indføre den liberale model og blive en del af os.

Det hele begyndte at ændre sig, da Putin kom og erstattede Jeltsin, fordi Putin var fast besluttet på at omgøre de liberale reformer og genetablere Rusland som en global magt, der dybest set var kollapsede under Jeltsin, og så begyndte de at sige, at Putin faktisk er en fjende.

Og da Kina blev medlem af WTO, betød det selvfølgelig, at Kina pludselig havde adgang til alle de avancerede teknologier, og det blev starten på et stort produktivitetsspring, der løftede i alt 850 millioner mennesker i Kina ud af fattigdom, hvilket var et utroligt civilisatorisk bidrag. Men i sidste ende indførte Kina ikke Vestens liberale model; tværtimod gik Kina tilbage til sin 5.000 år gamle kulturelle tradition. De kaldte det "kinesisk socialisme med kinesiske karakteristika". Derefter gjorde Kina utrolige fremskridt. Endelig, i 2013, følte Kina sig økonomisk stærkt nok – det havde forsøgt før, men uden held – til at tilbyde resten af verden at deltage i den kinesiske model. Det var dengang, præsident Xi Jinping

annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i Kasakhstan. Så begyndte den økonomiske udvikling at sprede sig fra Kina. De tilbød mange økonomiske samarbejdsaftaler med lande i Afrika, Latinamerika og Asien.

Og omkring 2017 begyndte Vesten for alvor at behandle Kina som en modstander. Vi fulgte det meget nøje, fordi vi havde vores egen plan for en verdenslandbro, for en eurasisk landbro, der ville strække sig til alle kontinenter, som vi udgav tilbage i 2014 som en bog med titlen: Den nye silkevej bliver Verdenslandbroen. Vi var ret overraskede over, at der i de første fire år næsten ikke var nogen dækning af Den nye Silkevej i de vestlige medier. Men så, i slutningen af 2017, begyndte alle sikkerhedsdokumenter, først USA's og derefter alle de europæiske allierede, at behandle Kina som en modstander, som en konkurrent, men også mere og mere som en trussel.

Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden kom blandt andet til udtryk i de første fem udvidelser af NATO mod øst. Efter Sovjetunionens sammenbrud havde NATO lovet ikke at bevæge sig en tomme mod øst, men de rykkede 1000 km mod øst, tættere og tættere på Ruslands grænser. I 2014 lavede de vestlige magterne Maidan-kuppet, som var et fascistisk kup finansieret af bl.a. det amerikanske udenrigsministerium med 5 milliarder dollars (det indrømmede Victoria Nuland), og tanken var, at NATO skulle ekspandere ind i Ukraine. Set ud fra Ruslands sikkerhedsinteresser var dette uacceptabelt, fordi det ville være ligesom Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen bragte sine atombevæbnede missiler til Cuba, og der opstod en Cuba-krise. Nu burde det være indlysende for enhver, at hvis NATO forsøger at gøre det samme den anden vej rundt, ved at bringe offensive våbensystemer til Ruslands grænse, ville det være en omvendt Cuba-krise. Det var der, krigen i Ukraine virkelig startede: Den startede for alvor i 2014.

Derefter blev sanktionsregimet mod Rusland mere og mere brutalt. Til sidst førte det endda til en bevæbning af

dollaren, efter at den særlige militære operation blev søsat den 24. februar 2022. På dette tidspunkt gik vi ind i den nuværende situations konfrontatoriske fase. For de vestlige demokratier – og jeg er næsten nødt til at sætte ordet “demokratier” i anførselstegn – forsøgte hele tiden at trække størstedelen af landene i det Globale Syd, i Afrika, Latinamerika og Asien, over i de såkaldte “demokratiers” lejr. Men landene i det Globale Syd så på hele denne situation, og da de havde været ofre for kolonialisme i næsten 600 år, købte de ikke den fortælling, som de amerikanske og europæiske medier bragte, og de nægtede at tage Vestens parti og insisterede dybest set på at forblive neutrale. Fra det tidspunkt skete der en fuldstændig eksplosiv udvikling af traditionen og erindringen om den Alliancefri Bevægelse: Ånden fra Bandung, den første afro-asiatiske konference i 1955, som kom gevaldigt tilbage kan man sige, og landene i det Globale Syd, der blev mere og mere opmuntret af Kina, fordi de for første gang havde et alternativ for udvikling, mens Vesten i alle årene før ikke havde givet dem kredit for at opbygge infrastruktur. Hvorfor gav europæerne dem ikke langsigtede, lavtforrentede lån til at opbygge infrastruktur – havne, jernbaner, industriparker – i årene efter Anden Verdenskrig? Det gjorde de ikke. I stedet havde de IMF's betingelser, som betød, at de såkaldte tredjeverdenslande skulle bruge de penge, de tjente på at eksportere råmaterialer, ikke til at investere i sundhedsvæsenet, ikke til at investere i infrastruktur, men først til at betale deres gæld til bankerne i Paris-klubben.

Så det der skete var, at det Globale Syd blev stærkere og stærkere. BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – blev mere aktive. I slutningen af sidste år, på BRIKS-topmødet i Johannesburg, besluttede de at blive til BRIKS Plus. Fra 1. januar i år er det BRIKS-10: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien (som er i færd med at blive medlem), Emiraterne og Iran er alle medlemmer af BRIKS. Og omkring 30-40 andre lande har allerede ansøgt om at blive en del af

det nye økonomiske system, som også har til hensigt at skabe en ny reservevaluta, så de kan få deres eget økonomiske system. Efter at dollaren blev gjort til et våben, da de amerikanske og europæiske banker konfiskerede russiske aktiver for omkring 300 milliarder dollars og afghanske aktiver for 9,5 milliarder dollars, begyndte disse lande at sige: "Måske er det ikke så sikkert at have sine aktiver i dollars. Måske skulle vi handle i vores egne valutaer – reais, rubler, rupees, renminbi og rand, blandt andre.

Det er dybest set der, vi er lige nu, for i år har Rusland formandskabet for BRIKS Plus. Og jeg forventer absolut, at BRIKS i den nuværende situation vil tage et kæmpe skridt fremad og blive et nyt økonomisk system. Det er et system, der er meget forskelligt fra den såkaldte regelbaserede orden, fordi de ikke har et sekretariat, de har ikke en fælles politik, som de ønsker at påtvinge resten af verden. Men blandt dem respekterer de hinandens suverænitet, forskellige sociale systemer, og at hvert land kan vælge sin egen udviklingsvej.

Jeg mener, at der må være et andet punkt i billedet. Sydafrikas nylige sagsanlæg mod Israel for folkedrab i Gaza er en verdenshistorisk begivenhed, for som mange har sagt, hvordan kan man benægte, at der foregår folkedrab i Gaza, når tv-stationer i hele verden sender live om hvad der foregår i Gaza hver dag? Når man afspærrer en lillebitte stribe land og sørger for, at der ikke kommer mad, elektricitet, medicin eller vand ind i tre måneder eller mere, og når selv FN siger, at antallet af mennesker, der forventes at dø af sygdom som følge af dette, vil være meget højere end antallet af mennesker, der er døde af bombardementerne, så er hensigten meget, meget klar.

Så ved Den Internationale Domstol i Haag præsenterede den sydafrikanske regering denne sag med 84 siders dokumentation af, hvad der foregår i Gaza. Jeg så de første tre timer af præsentationen og en del af de sidste tre timer. Jeg har

aldrig set et så vandtæt juridisk argument, der ikke kun viser omfanget af den humanitære krise, men også den klare hensigt. Når du har alle de øverste embedsmænd i Israel, der taler om Amalek, taler om dyr, at ingen skal overleve, og så ser du [IDF]-soldaterne danse, i en vanvittig tilstand.

Under alle omstændigheder mener jeg, at betydningen af dette er historisk, fordi det beviser, at landet Sydafrika, som gennemgik apartheid og overvandt et system med racisme af den værste slags, har taget føringen for hele verden. Når Vesten, disse lande med de såkaldte høje moralske standarder, taler om demokrati og menneskerettigheder, når de konfronteres med denne utrolige situation i Gaza, dækker de over det og bringer det ikke for Verdensdomstolen. Det var Sydafrika, der reddede menneskehedens ære. Det er symptomatisk for den slags forandring, vi ser i verden lige nu. Jeg tror, det vil give genlyd, fordi hele den Globale Majoritet er på Sydafrikas side. Og jeg er meget ked af at sige det, men Tyskland har valgt den forkerte side i denne kamp ved at stille sig på USA's og Israels side med det falske argument, at fordi Tyskland begik folkemord for mere end 80 år siden, er vi nødt til at holde med Israel, uanset hvad de gør. Det er en forkert idé, og jeg er meget ked af det, og forhåbentlig kan vi rette op på det.

Jeg håber, at vi kan rette op på det, for der er noget positivt at rapportere fra Tyskland: For et par uger siden begyndte tyske landmænd næsten uventet at gå på gaden for at protestere mod nedskæringer i deres forskellige budgetter og brændstoftilskud, som truer med at få dem til at gå fallit. De er på gaden nu: De samlede mere end 100.000 traktorer på én dag. De har stort set blokeret alle de store motorveje. De har demonstreret i en hel uge, og de stopper ikke. De forener sig nu med lastbilchaufførerne, som også protesterer, og mange andre dele af befolkningen støtter dem, fordi deres eget levebrød er på spil: Bagerne, restauratørerne, andre faggrupper. Forhåbentlig vil industrialisterne indse, at de er

i en lignende situation, for det nuværende neoliberale system truer med at køre Tyskland helt i sæk.

Lad mig nu komme med en anden pointe, og det er: Jeg tror, at det vi ser lige nu med de tyske landmænds kamp og kampen i det Globale Syd, faktisk er den samme kamp! Det er måske ikke indlysende for folk i Bayern eller i Somalia – de ser det måske ikke på den måde. Men hvis man virkelig forstår, hvad der foregår, er det faktisk den samme kamp. For hvad er det, landene i det Globale Syd kæmper imod? De kæmper mod et system, der kontrollerer handelsbetingelserne. De kræver nu, at alle lande i udviklingssektoren ikke kun har ret til at udvikle deres egne ressourcer, men også til at øge produktionskæden, værdikæden i deres eget land, ved at udvikle industri, landbrug, infrastruktur, bygge nye byer, gå ind i nye områder inden for videnskab og teknologi; med andre ord at blive et mellemindkomstland i den nærmeste fremtid. Hvem forsøger at blokere for det? Det er de finansielle institutioner, Wall Street, City of London, det er det militærindustrielle kompleks i Nord, NATO og fødevarekartellerne! Hvis man ser på oversigterne over, hvem der sidder på magten i Wall Street, i City of London og andre finanscentre, så er disse komplekser, det finansielle, det militær-industrielle, fødevarekartellerne, genforsikringsselskaberne, så sammenflettede, at man ikke kan adskille dem en tøddel.

Så bønderne, der kæmper mod de samme karteller, og udviklingslandene, der kæmper mod det samme, har meget mere til fælles, end man skulle tro. En af de ting, vi ønsker at gøre, er at bringe disse to stærke bevægelser sammen, så de bliver til én, for jeg tror, at den eneste måde at komme ud af denne krise på er at forene Europas og USA's befolkninger med befolkningerne i det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden løsning, for det er det eneste nye paradigme, vi kan opnå. Vi skal opnå dette nye paradigme ved at gøre en ende på 600 års kolonistyre af det Globale Syd.

Lad mig kort introducere mine ti principper, eftersom jeg for omkring to år siden begyndte at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte den nuværende geopolitiske orden. Hvis nogle af jer allerede har tænkt over det, vil jeg gerne have, at vi diskuterer, hvordan vi rent faktisk får en sådan ny sikkerhedsorden på bordet. De ti principper, som jeg har foreslået: For det første skal hvert lands absolutte suverænitet respekteres. Der skal være en absolut afskaffelse af fattigdom på hele planeten. Universel sundhedspleje i alle lande; universel uddannelse for alle nyfødte børn og voksne. Et kreditsystem, der kan finansiere dette. En verdenslandbro til at bringe infrastruktur til alle hjørner af planeten. Og så tre filosofiske ideer – denne metode med sammenfald af modsætninger som en metode til at løse problemer, og diskussionen om, hvordan man finder frem til sandheden. Hvordan skelner man mellem meninger og fortællinger og den egentlige sandhed? Og der er en metode, som naturvidenskaben giver os lige nu som en måde til faktisk at finde sandheden og effekten af ideer i det fysiske univers. Og endelig diskussionen om billedet af mennesket, at mennesket i sig selv er godt. Det er ikke en alt for lang diskussion, men vi kan vende tilbage til den i spørgsmål og svar.

Jeg vil gerne introducere en anden tankegang. Det vil sige, at jeg gerne vil opmuntre jer alle sammen og faktisk gøre jer interesserede i at studere min afdøde mands, Lyndon LaRouches, ideer. For det faktum, at vores bevægelse overhovedet eksisterer, er et mirakel. Vi burde være knust og ikke eksistere, udslettet fra jordens overflade. Hvorfor? Fordi Lyndon LaRouche har udviklet en metodisk tankegang, der er vejen til at sætte folk fri, hvordan man frigør sin egen kreativitet og giver en nøglen til, at næsten alle faktisk kan blive et geni – men det kræver en vis mængde flid, det falder ikke ned som manna fra himlen, men det kræver arbejde.

Lad mig give jer nogle ideer om, hvorfor jeg siger dette. Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som

udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi; den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer, ikke bare gå ud fra hvad folk siger, men straks se analytisk på det, identificere de aksiomer og antagelser, der ligger til grund for visse udsagn, og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Denne måde at tænke på gjorde det muligt for ham at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Han erkendte dette allerede i 1971, da præsident Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at afviklingen af det gamle Bretton Woods-system – efterkrigstidens kreditsystem – og dets erstatning med et system, der er fuldstændig gearet til at maksimere profit og derfor tilsidesætter befolkningens fælles interesser, uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstatter dette system med en helt anden økonomisk orden.

Jeg kan kun opfordre jer til at kigge på de skrifter, vi har udgivet i løbet af de sidste 50 år, for at se hvor absolut præcis han var i at forudsige hver eneste vending til det værre i det nuværende finansielle system. Mange aviser og liberale økonomer har i dag insisteret på, at ingen økonom nogensinde kunne vide, at verdens finanssystem ville komme ud i den nuværende krise. Vi kan bevise, at det ikke er sandt, fordi han identificerede alle de trin, der skete, med absolut præcision: Grunden til, at USA's økonomi er i så dårlig stand, bortset fra det militær-industrielle kompleks, er, at de har outsourcet deres produktion til billige arbejdsmarkeder; de har skiftet fra en orientering mod det fælles bedste til et samfund, hvor aktionærernes værdi er i højsædet; de har skiftet fra at have fuld kædeproduktion i deres eget land; De gik over til just-in-time; de gik mere og mere over til ideen om, at penge skaber penge, hvilket endte i derivathandelen, som nu beløber sig til 2 billiarder dollars i udestående derivatkontrakter, der ikke kan betales, og det er derfor, vi

lige nu er i fare for et totalt sammenbrud af det finansielle system.

Denne måde at tænke på er i høj grad relateret til at forstå, hvad det er, der bevæger samfundet fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, der er i stand til at blive ved med at komme med nye ideer, at blive ved med at identificere kvalitative gennembrud i videnskab, i stor kunst; at identificere principper, der giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en stigning i menneskelig produktivitet, industriel kapacitet og produktivitet generelt, hvilket fører til en stigning i fysisk velstand, igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative åndsevner til at opdage fysiske principper, kvalitativt nye principper. Og derefter at anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste strid, hvor det Globale Syd insisterer på, at man skal anvende sin medfødte ret til at tillempe dette princip på sine egne økonomier.

Dette er dybest set relateret til billedet af mennesket. Økologerne forsøger at overbevise folk om, at mennesket er en parasit, at mennesket er en byrde for naturen. Nogle går endda så langt som til at sige, at kvinder ikke bør få børn mere, fordi hvert nyfødt barn er en byrde for naturen – der er bøger af den slags i Tyskland og USA. Nogle andre siger, at mennesket kun er naturens forvalter, og at det ikke bør være anderledes end de andre arter; at selv planter har de samme rettigheder som mennesket. Jeg mener, at det er et fundamentalt forkert begreb, og Lyndon LaRouche erkendte det meget tidligt i sit kreative arbejde, som faktisk varede, vil jeg sige, otte årtier (ja, det er stort set rigtigt). Meget

tidligt erkendte han vigtigheden af rumrejser. Det er meget, meget vigtigt for unge mennesker i dag, for vi har en enorm kulturel krise. Der er undersøgelser overalt, der konkluderer, at unge mennesker har en koncentrationsevne som en græshoppe; de er gift med deres elektroniske apparater; og de er i stigende grad ude af stand til at indgå i socialt samspil og tænke på en verden og deres eget liv, der ikke er her og nu.

Lyndon LaRouche har holdt mange taler om, hvorfor det er så vigtigt at løfte øjnene og sindet mod stjernerne og begynde at tænke på rumvidenskab og rumrejser. Det indlysende faktum, som alle, der begynder at undersøge det, er klar over, er, at vores planet, Jorden, ikke vil være beboelig for evigt, men at vores planet på grund af visse processer i galaksen og Mælkevejens cyklus engang om cirka 2 milliarder år ikke vil være så beboelig længere. Vi er nødt til at tænke på at udbrede os i universet i almindelighed.

Det bringer alle de rigtige udfordringer med sig. Og så sent som i går landede japanerne et objekt på månen – det fungerer måske ikke perfekt, men de er nu den femte nation, der har gjort det. Det er meget tydeligt, at vores nuværende fase af rumforskning er i begynderstadiet. Og hvis man tænker på to, tre, fire generationer frem i tiden, så vil tanken om, at når vi først har mestret forskellige brændstoffer til rumfart, som for eksempel fusion, så vil rejsetiden til Mars og andre planeter blive meget kortere, og derfor vil det blive meget mere realistisk, at vi udforsker det nære rum. I det øjeblik vi forlader Jorden, forlader vi Jordens gravitationszone, og derfor træder vi ind i et relativistisk rum og en relativistisk tid. Det ændrer fuldstændigt den type fysiske love, vi skal forholde os til, og som Einstein gjorde det muligt for os overhovedet at tænke på. Og selv før det havde Ibn Sina lignende ideer, men det er en anden diskussion.

Hvis man tænker på, at vi med vores liv ikke kun skal løse problemerne med den nuværende omstilling af en gammel orden, som stadig er kolonial, til et nyt paradigme, hvor den ene

menneskehed vil være den første overvejelse. Især når vi tænker på rumfart, vil begrebet én menneskehed blive meget mere indlysende. Vi skal ikke tænke på, hvem der kontrollerer månen, eller andre fjollede overskrifter, man kan læse i disse dage, eller hvem der vil gøre rummet til genstand for våben for bedre at kunne føre krig mod Jorden fra rummet. Nej, det handler om selve identiteten af, hvem vi er i universet. Hvis man f.eks. ser på, hvad Hubble-teleskopet eller nu James Webb-teleskopet har fundet, er der mindst 2 billioner galakser. Det er for mig en af de mest overvældende ideer: Når man kigger op på stjernerne, tænker man, at der er så mange stjerner. Men det er kun toppen af isbjerget. To billioner galakser – vi er kun i begyndelsen af udforskningen af, hvad universet handler om, hvordan det fungerer, og hvordan vi kan opretholde den menneskelige arts eksistens på en udødelig måde.

Det er klart, at vi alle er dødelige. Vi bliver født, og vi dør. Og det korte tidsrum mellem disse to begivenheder bliver spildt af de fleste mennesker, for før de overhovedet får tanken om, at de kunne bidrage med noget varigt med deres liv, er de blevet gamle og senile og har forpasset muligheden for at gøre det. Men virkeligheden er, at når man først forstår, at vores identitet som mennesker ikke er begrænset til vores biologiske eksistens, men at hvis vi virkelig udvikler vores kreative potentiale og bidrager med noget viden til den eksisterende viden om menneskeheden som helhed, og på den måde øger menneskehedens evne til en varig eksistens, så vil dette eksistere, selv efter at vi er gået bort. Og på denne måde, ligesom vi skaber udødelige ideer inden for videnskab og kunst, bidrager vi til den menneskelige arts udødelighed som helhed, men deltager også i denne udødelighed, når vi skaber sådanne værdifulde ideer.

Jeg har et absolut optimistisk syn på menneskehedens fremtid, for jeg tror, at når først vi skaber en verden, hvor geopolitisk konfrontation overvindes af ideen om, at vi har nye relationer mellem nationer, hvor vi respekterer hinanden

og bringer de bedste traditioner frem; at vi har en dialog mellem civilisationer og kulturer, hvor hver nation og hver civilisation virkeliggør det bedste, den nogensinde har produceret i form af kultur, poesi, videnskab; alle de smukke ting, som folk har produceret i tidligere generationer, og vi går i dialog med andre nationer og bringer det bedste frem, de nogensinde har produceret, så vil vi virkelig vokse op. Jeg tror, at den nuværende situation i verden, som jeg altid sammenligner med fireårige drenge – jeg har en skræk for disse fireårige drenge, fordi de har en tendens til at sparke hinanden – og vi som nationer bør ikke opføre os som fireårige drenge. Men hvis vi udvikler vores kreativitet på den måde, jeg prøvede at beskrive tidligere, i forhold til det kreative potentiale hos den anden person, den anden nation, og omvendt, så vil vi træde ind i den menneskelige voksenalder. Der er absolut ingen grænser for, hvad vi kan udrette som den eneste kreative art, der er kendt i universet indtil videre.

Jeg tror, at vi er ved at være der. Det er derfor, jeg siger, at dette er det mest spændende øjeblik i historien, for mens truslen om total udslettelse i en atomkrig aldrig har været så stor, som den er nu, på samme tid, hvis vi kan overvinde denne nuværende vanskelighed – for i historiens lange bue er det ikke mere end en vanskelighed – og faktisk virkelig indse, hvem vi er som en kreativ art, tror jeg, at vi går ind i en periode, en ny renæssance, der vil være meget mere human og meget smukkere end noget, vi har oplevet før. Og jeg vil gerne invitere jer til at være en del af det og se jer selv som en skaber af det, ikke bare sidde der og se det udfolde sig, men at blive en aktiv del af at gøre vores verden mere menneskelig, mere beboelig og smukkere. Tak skal I have.

Afsluttende bemærkninger

Jeg synes, vi skal finde en måde at holde kontakten med alle de mennesker, der har deltaget i denne dialog, og forhåbentlig mange flere, der vil deltage i fremtiden. Måske kan vi overveje en WhatsApp-gruppe eller en anden gruppe, så alle kan

kommunikere med hinanden, så vi kan holde kontakten.

Så vil jeg gerne spørge deltagerne, om det er okay med jer, at jeg føler, at vi er nødt til at gøre noget for at støtte den sydafrikanske regering. Jeg vil gerne foreslå, hvis vi kan blive enige, at vi sender et budskab om støtte til den sydafrikanske regering – ikke for at gøre noget konkret, men bare som en erklæring fra de unge, der er repræsenteret i dette panel, om at vi støtter dem, og at vi ønsker at fortsætte med at opmuntre deres kamp.

Og jeg vil foreslå alle deltagerne, hvis I har sociale netværk eller venner eller grupper, at dele den sydafrikanske regerings argumenter ved domstolen i Haag. For jeg har ikke set en mere kortfattet og absolut lufttæt præsentation af sagen, der opsummerer alt det, jeg selv har set i de sidste tre måneder. Jeg tror, det er vigtigt, især i lyset af kontrollen med medierne, at hvis hele verden ved, hvad der blev sagt der, tror jeg, det vil have en meget stor indflydelse.

Så jeg vil gerne foreslå disse tre konkrete handlinger og takke jer for jeres deltagelse. Lad os forsøge at opbygge denne proces, for jeg tror virkelig, at kun hvis "verdens borgere forener sig", har vi mulighed for at skabe en verden, som den burde være. Jeg ved, at BRIKS forsøger at gøre det, men jeg tror, at det virkelige problem vil være at få en form for samarbejde mellem velmenende mennesker i Nord, i Europa, i USA og menneskerne i det Globale Syd, og det er en bro, som kun vi kan bygge. Jeg er helt sikker på, at uden dette er faren for, at det ikke bliver løst fredeligt, fortsat meget, meget stor. Så jeg mener, at vores indsats, og jeres indsats for at slutte jer til os, er af verdenshistorisk betydning.

**POLITISK ORIENTERING den 18.
januar 2024 med formand Tom
Gillesberg:
Støt Sydafrikas sag imod
Israel om at stoppe folkemord
i Gaza.
Tyske landmænd i oprør.**

**Schiller Instituttets webcast
med Helga Zepp-LaRouche:
BRIKS på vej til at erstatte
Vestens 'junglelov'**

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 17. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 17. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, vi befinder os i, hvad man kunne beskrive som en zone

med øget ustabilitet, mellem en kollapsende, miskrediteret unipolær orden, som forsvares af en militærstyrke bestående af USA og NATO, og en fremvoksende orden med gensidigt fordelagtigt samarbejde, som nogle gange utilstrækkeligt beskrives som en multipolær orden. Krigene og provokationerne fra Vesten fortsætter, selv om diplomatiet for økonomisk samarbejde, som er kendetegnet ved BRIKS-processen, skrider frem.

Du har påpeget, at dette både er et meget farligt øjeblik, men også et øjeblik med et stort potentiale: Så vi har mange spørgsmål fra folk om, hvad der kan gøres for at sikre, at det går i den rigtige retning, så lad os begynde med din analyse af disse to modsatrettede retninger, mod de geopolitiske konflikter og den voksende krig, versus samarbejde og økonomisk udvikling. Hvor er vi på vej hen, og hvad kan folk gøre for at sikre, at vi bevæger os i den rigtige retning?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Lad mig starte med den farlige del: Jeg mener helt klart, at vi befinder os i en ekstremt farlig situation. Situationen i Sydvestasien er på nippet til at udvikle sig til en større konflikt, en regional konflikt. Der var postyr omkring angrebene på skibe i Det Røde Hav og houthierne; skylden er, at de blev støttet af Iran, og at det ville betyde, at Iran i sidste ende kunne blive involveret. Så vidt jeg ved, er der ingen beviser for, at houthierne støttes af Iran – de har faktisk mange gange udtalt, at de er helt uafhængige. Men uanset hvad, så har Rusland netop underskrevet en omfattende traktat med Iran, som indeholder en betydelig militær dimension, så det er nu krystalklart, hvad observatører har vidst i mange årtier, nemlig at når krigen i Mellemøsten udvider sig og involverer Iran, så har den potentiale til at blive endnu større og i sidste ende til en verdenskrig. Og hvis Iran og Rusland nu er forenet af en militær traktat, så er det helt sikkert blevet gjort meget klart. Men Indien har også gode relationer til Iran: Udenrigsminister S. Jaishankar har lige været i Teheran, hvor

han ligeledes har indgået vigtige aftaler.

Så jeg tror, at situationen i Sydvestasien forbliver det absolutte centrum for farerne, især fordi, efter de historiske begivenheder i sidste uge i Haag, hvor den sydafrikanske regering har sagsøgt Israel med beskyldningen om at begå folkemord i Gaza – hvilket blev totalt benægtet af Israel, men selv den israelske avis {Haaretz} skrev, Lad os antage, at det, der sker, ikke er folkemord, hvordan vil du så kalde det at nægte mad, medicin og vand til næsten 2 millioner mennesker, hvor selv Verdenssundhedsorganisationen og andre FN-eksperter siger, at faren er, at mange flere mennesker vil dø af sygdom i de kommende uger – især børn? Børn, babyer, spædbørn, små børn, gravide kvinder er de mest sårbare i denne situation, og hvordan vil du kalde det, hvis ikke folkemord? Det kommer altså fra Israel selv.

Forhåbentlig vil Den Internationale Domstol i Haag udstede et påbud, der tvinger Israel til at indgå en våbenhvile og tillade ubegrænset adgang for humanitære forsyninger. Forhåbentlig sker det i denne eller næste uge, for det er supervigtigt. Hvad der vil ske med Haag-dommen generelt, er naturligvis det store spørgsmål. Normalt kan det tage flere måneder, før der bliver truffet en afgørelse. Det er også klart, at USA indtager en meget hård position: Blinken sagde, at anklagen i Haag er "uden hold i virkeligheden" – jeg mener, helt ærligt! Så man kan forvente, at der vil være maksimalt pres på disse dommere. I mellemtiden sagsøger et stort antal advokater fra Sydafrika USA og Storbritannien for medvirken til folkedrab, og også i USA er der et søgsmål mod Biden af lignende grunde.

Så dette spørgsmål vil forblive hos os, men jeg tror, at hvis vi begynder at diskutere spørgsmålet om, hvad vi skal gøre ved det, hvad vi har sat på dagsordenen, i form af øjeblikkelig våbenhvile, en omfattende konference om Mellemøsten, og så især at lægge spørgsmålet om en tostatsløsning på bordet, som dog kun kan fungere, hvis der sker en gennemførelse af ["Oasis

Plan,"](https://laroucheorganization.com/sites/default/files/2023-11/20231026_oasis_plan_1.pdf), som er ideen om en omfattende økonomisk udviklingsplan med fokus på at skabe nyt ferskvand ved at bygge kanaler fra Middelhavet til Det Røde Hav og Det Døde Hav og bruge det vand til massiv afsaltning og kunstvandning af ørkenerne, og på den måde skabe økonomiske betingelser for, at Israel og Palæstina kan arbejde på en tostatsløsning, men med den ide, at alle vil få gavn af det. Det er den eneste farbare vej, vi kan komme ud af denne krise.

Det, der sker i Mellemøsten, er naturligvis kun ét aspekt, for den anden store begivenhed i sidste uge, som ikke stoppede i sidste uge, men startede mandag i sidste uge, den 8. januar, med de tyske landmænd, der blev støttet af transportfagforeninger, lastbilchauffører, bagere og håndværkere: De startede en ugelang protest i 100 byer i Tyskland, i alle 16 delstater, blokerede motorveje, lavede store demonstrationer, blokerede trafikken i alle disse byer; og så kulminerede det i en stor demonstration i Berlin ved Brandenburger Tor lørdag den 13. januar, hvor den tyske finansminister Christian Lindner talte, også på invitation fra bondeforeningen. Og hans tale blev fuldstændig buhet ud, fordi han sagde, at der ikke ville blive indgået noget kompromis om regeringens planlagte nedskæringer i støttepriserne på brændstof til landmændene. Så det er en uafklaret situation.

I den kommende uge vil lastbilchaufførerne stort set gøre det samme. Og i mellemtiden spreder protesterne sig til Italien, den 22. januar, med en stor italiensk landmandsprotest, og de er allerede i kontakt med de tyske landmænd. Og det spreder sig nu til Frankrig, hvor de franske landmænd protesterer.

Dette er tydeligvis det absolutte mareridt for etableringerne, som har bevæget sig væk fra befolkningens daglige interesser i en sådan grad, at det er som en kløft, fordi regeringerne forfølger deres specifikke magtspil og interesser og har mistet befolkningens tillid i næsten alle lande. Det blev også demonstreret af det faktum, at Trump i

USA vandt afstemningen i Iowa med 51%; og Ron DeSantis og Nikki Haley, de to andre store republikanske kandidater, fik et sted omkring 40% mellem dem. Så Trump vandt langt mere end de to tilsammen, og han er helt klart den anerkendte frontløber for republikanerne, hvilket får det neoliberale establishment på begge sider af Atlanten til at flippe helt ud. Men som det var tilfældet med den første stemme på Trump i 2016, får han stemmer fra sin base, men der er også mange mennesker, der udtrykker deres komplette afvisning af det neoliberale paradigme.

Så man har en situation, hvor etablissementerne i den neoliberale, såkaldte "regelbaserede orden" (og ingen ved, hvad disse regler er, hvis de nogensinde har eksisteret), har bevæget sig væk fra befolkningerne. De etablerede er virkelig bange – og hvad gør de? Tja, på den ene side har de dette megashow i Davos fra 15.-19. januar, hvor alle millionærerne og milliardærerne og deres medløbere mødes. Denne gang er temaet for Davos-konferencen "Genopbygning af tillid". De vil ikke "genopbygge tilliden", for det ville kræve, at de ændrede deres politik, og det er der ingen tegn på, at de er villige til.

I stedet, og det synes jeg virkelig, at folk skal være opmærksomme på, er der, selvom krigsfaren er reel, og selvom fortsættelsen af den nuværende politik, hvis den ikke ændres, har en klar fare for at føre til global krig, også i mange lande krigs-skræmmehistorier, der popper op i medierne. I {BildZeitung} hævdede man for eksempel i den forgangne uge, som reaktion på landmændenes protester, at {BildZeitung} angiveligt havde fået fat i et lækket dokument fra forsvarsministeriet, der siger, at der kan blive krig med Rusland allerede i sommeren 2025, hvilket tilfældigvis er på samme tidspunkt som det tyske valg – hvor belejligt, så behøver man måske ikke valg, hvis der er denne krigsfare. Lignende historier er dukket op i Finland, der siger krig om to år; Sverige, krig om tre år med Rusland. Og man skal

virkelig være opmærksom på, at der er en meget stor grad af psykologisk krigsførelse i alt dette, hvor man forsøger at få folk tilbage i kontrol, ikke gå på gaden, ikke udfordre den nuværende politik, fordi der er denne krigsfare; og angiveligt er fjenderne Rusland, Kina, Iran og så videre.

Så man er nødt til at skelne mellem den reelle fare, at denne nuværende geopolitiske konfrontation, hvor NATO, de europæiske lande, USA plus nogle få andre som Japan, Australien, New Zealand, Sydkorea, at de på en eller anden måde forsøger at danne en blok mod BRIKS-Plus, det Globale Syd, den Globale Majoritet. Men hvis man ser på tallene, er landene i Den Nordatlantiske Alliance, som nu hævder, at de har noget at gøre i Stillehavet af en eller anden grund, i mindretal! Den Globale Majoritet udgør 85% af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at gå efter et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle: De arbejder sammen med Kina, fordi dets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: "Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?" forsøger Vesten at holde fast i sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke erkende.

Så mens denne geopolitiske konfrontation står på, er faren for krig meget reel og vil stige. Det, folk kan gøre, er at gå i retning af at støtte landmændene, som har brug for den samlede støtte fra hele befolkningen, alle befolkningsgrupper, og vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed og holder op med at tro, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens "fjender", for det er de ikke.

SCHLANGER: Nu har vi som sagt mange spørgsmål, der kom ind før diskussionens start. Vi har to spørgsmål fra Munashe, som sagde: "I de nuværende geopolitiske spændinger, hvad er så de vigtigste skridt, der kan tages for at fremme en dialog og

forhandling mellem de globale magter og den Globale Majoritet?” Og “Hvordan kan dine foreslåede grundlæggende principper bidrage til at forme dette nye paradigme?”

ZEPP-LAROUCHE: Det optimale ville naturligvis være, hvis FN's Sikkerhedsråd og FN's Generalforsamling, eller en lignende organisation, simpelthen satte det på dagsordenen og sagde: “Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Lad os diskutere, hvad der skal til for at få den til at fungere.”

I betragtning af USA's vetoet, som de har anvendt ved mange lejligheder, er det ikke sandsynligt, at det vil ske på den måde. Så jeg tror, vi har brug for en bedre dialog i befolkningen om statskunst, om hvad det kræver at styre sig selv, ikke kun i ét land, men blandt alle lande i verden. Og hvorfor ikke have studenterorganisationer? Hvis du er studerende på universitetet, kan du organisere et forum; hvis du er professor, kan du organisere dialoger mellem universiteter; hvis du er medlem af en tænketank, kan du organisere internationale Zoom-konferencer mellem tænketanke, eller du kan diskutere i enhver form for organisation, du er en del af, og sige: “Vi befinder os i en verdenskrise, og hvad med at have en diskussion om, hvordan vi, som sandsynligvis den eneste intelligente art i universet, kan organisere vores anliggender, så vi alle kan overleve og have en fremtid?”

Og jeg tror, at alt er bedre end, at de fleste mennesker siger: “Åh, verden er så forfærdelig, at jeg ikke engang kan se nyhederne mere,” og så gør de ikke noget – og dét er problemet!

Så jo mere folk tænker på sig selv som statsborgere, der tager ansvar for, hvad der udvikler sig i deres land og udenfor, jo bedre. For hvis vi havde en masse veluddannede statsborgere, ville disse politikere ikke slippe af sted med det, de gør.

SCHLANGER: Jeg vil gerne stille to spørgsmål her, som bygger

videre på det, du har talt om. Det ene er fra en kontakt fra Storbritannien om Blinkens besøg i Sydvestasien, og han spørger: "Hvad er Bidens egentlige politik? Mens USA opfordrer Israel til at nedtrappe kampene, ser det ud til, at USA udvider krigen ved at gå sammen med Storbritannien om at angribe Yemen." Og i forbindelse med det har vi et andet spørgsmål fra Paul, som jeg tror er fra Storbritannien, som sagde: "Hvem repræsenterer disse vestlige regeringer? Bankfolk, zionisterne? Er det overhovedet muligt at forhandle med psykopater?" [latter]

ZEPP-LAROUCHE: Tja, du ved, hykleriet er virkelig ganske overvældende. I betragtning af, at begivenhederne i Gaza er blevet transmitteret af mange direkte tv-nyhedsudsendelser, var der grusomme rapporter om dem, der dør i Gaza, så det er ikke sådan, at der foregår et forfærdeligt folkemord bag lukkede døre: Det sker i høj grad i verdensbefolkningens bevidsthed. Og det faktum, at 51 lande i Organisationen for Islamisk Samarbejde og omkring 20-30 andre lande har stillet sig på Sydafrikas side i denne sag, viser tydeligt, at verdensopinionen er ved at skifte, og hele det Globale Syd er ved at skifte, og har været det i et stykke tid, på palæstinenserne side. Så jeg tror, at Bidens udtalelse, hvor han forsøger at fortælle Israel, at de skal nedtone deres kamp, er typisk (som kvinde burde jeg ikke sige det, men du ved, hvad jeg mener), men der er en sætning om at "dække sin bagdel", og jeg tror, at det er det, det er! For samtidig fortsætter leverancerne af våben til Israel, så de kan udføre præcis den slags operationer, som de gør. Så hvor er ordene, og hvor er handlingerne?

Jeg tror, at svaret på det andet spørgsmål er – jeg ved ikke, om man kan kalde alle disse mennesker for psykopater, men man kan med sikkerhed sige, at de er så langt fra virkeligheden, at jeg tror, at de måske ikke længere er i stand til at forstå den virkelige befolkning. Jeg vil give dig et sjovt eksempel: Finansminister Lindner talte på podiet; han var inviteret til

at holde en tale til folkemængden, og før han talte, viste hans læber, at han tydeligvis var bange for den mulige reaktion, og der blev buhet hele tiden mod ham. Og da han endelig talte, skete der ikke noget stort, der blev ikke kastet æg efter ham og så videre, og han var meget lettet. Men han sagde i sin tale: "Åh, jeg forstår jeres landbrugsproblemer så godt, for engang var jeg på landet, og jeg gjorde rent i hestestalden. Så jeg ved, hvor hårdt I arbejder hele dagen, hvis I gør det her hele dagen, kan jeg forstå, hvor hårdt det er." Og senere vendte en kvindelig landbrugsrepræsentant sig mod Lindner og sagde: "Hvis du tror, at du får nogen viden om landbrug ved at gøre rent i en hestestald én gang, så er du helt ude i hampen!" Og det er typisk. Det var så sigende for disse mennesker, at de fleste af dem virkelig ikke har nogen idé om, hvordan befolkningen har det, hvad der er problemerne, fordi de sidder i deres smarte ministerier og tager fra konference til konference i luksusfly – de fatter det ikke. Så jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at støtte det, landmændene gør, og alle dele af befolkningen bør alliere sig med dem, for vi har brug for en fuldstændig ændring af politikken, vi er nødt til at afvise denne bedrageriske økologiske politik, som kun bruges til at skabe endnu en boble, og det er landmændene helt klar over. Og vi er nødt til at vende tilbage til en politik som i genopbygningsperioden efter krigen, med fokus på videnskabeligt og teknologisk fremskridt, på værdier som flid, ærlighed, alle disse ting, som vi synes at have mistet i Vesten, og kun kineserne har tilsyneladende sådanne værdier nu om dage. Og vi er nødt til at gå tilbage til vores egen store klassiske kultur.

Så det er ikke sådan, at vi ikke kan løse det, men det kræver en meget mere aktiv indgriben fra mange borgere.

SCHLANGER: Det er Helga Zepp-LaRouche, du lytter til. Hun har lagt en [artikel om landbrugsdemonstrationerne](<https://schillerinstitute.com/blog>

/2024/01/15/no-there-is-a-limit-to-the-tyrants-power-support-the-brave-saviors-of-germany-by-helga-zepp-larouche/) ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, vi har et spørgsmål fra Indien, som er en af underskriverne af vores initiativer, og han spørger: "Hvordan vil en BRIKS-valuta hjælpe med at overvinde de økonomiske problemer i tredjeverdenslande?"

ZEPP-LAROUCHE: Åh, jeg tror, det er meget klart, at den nye udviklingsbank, som allerede er begyndt at arbejde i Shanghai under ledelse af den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff, og som præsident Lula sagde, at den vil blive den store bank i det Globale Syd. Det vil være en bank, ligesom visse andre banker, der allerede eksisterer omkring Bælte & Vej Initiativet, de vil give kredit til investeringer i produktive områder, som industri, landbrug, infrastruktur, videnskab, teknologi. Og jeg tror, at ideen om en separat reservevaluta, som jeg ved, at landene arbejder på, simpelthen vil betyde, at de lande, der er en del af dette nye system, ikke længere vil være afhængige af IMF's betingelser.

Vi har kendt til disse IMF-betingelser i mange, mange årtier, fordi de i høj grad er ansvarlige for den nuværende situation i mange udviklingslande, faktisk før Kina kom ind i billedet. Fordi de forbød investeringer i infrastruktur, forbød investeringer i sundhedssystemet, uddannelse og tvang de respektive lande til at betale deres gæld først! Så hvis du vil tale om en "gældsfulde", var det ikke Kina, der forårsagede gældsfulden. Størstedelen af de afrikanske landes gæld var f.eks. til bankerne i Paris-klubben.

Og hvis man nu har idéen om først og fremmest at handle i de lokale valutaer, hvilket allerede sker overalt, i rupees, i rubler, i renminbi, i reais – alle mulige andre lokale valutaer – så giver det allerede landet større suverænitet over disse handelsbetingelser. Men især når man har et kreditsystem, der fungerer som en slags betalingsformidling

mellem de forskellige nationale systemer – som om hvert land burde have en nationalbank, og så har man betalingsformidling til at regulere langsigtede internationale investeringer mellem disse forskellige lande – vil det være fuldstændig reguleret af disse landes suveræne beslutning, og ikke af nogle politiske kriterier og prædikener om, at landene skal foretage følgende sociale ændringer, eller “demokrati”, “retsstat”, som alle er synonyme for en eller anden indblanding i de respektive landes interne anliggender. Og når dette nye system først er der, vil det tildele de suveræne lande selv meget, meget større magt.

Og det ville være meget tilrådeligt for landene i det Globale Syd at tilslutte sig det, for problemet er ikke konflikter mellem lande. Konflikten er mellem det, vi kalder Det Britiske Imperium – men Det Britiske Imperium er ikke det britiske folk; det er det neoliberale finanssystem, der sidder på Wall Street, i Silicon Valley, i City of London og det tilhørende militærindustrielle kompleks. Så hvis man ser på de store investeringsfirmaer, disse enheder, det militærindustrielle kompleks, der er forbundet med dem, og fødevarekartellerne og forsikringsselskaberne, kan man se, at alt dette er fuldstændig sammenvævet. Så “fjenden”, i anførselstegn, er ikke lande og konflikter mellem lande, men det er dette system af udnyttelse til fordel for de få – de mennesker, der har råd til at spekulere stort, som bliver rigere og rigere dag for dag – og det store flertal af lande, hvis befolkning bliver fattigere i alle lande rundt om på kloden. Så jeg tror, at jo hurtigere alle går over til et nyt system, som tidligere blev betegnet som “det amerikanske system” af Alexander Hamilton, og som i dag anvendes af mange lande, og som faktisk er traditionen for det, Lyndon LaRouche udviklede i form af sin fysiske økonomi og det tilknyttede kreditsystem. Alle disse ting er tilgængelige, og jeg tror endda, at vi kan se den store ændring af dette i dette år 2024.

SCHLANGER: Helga, jeg har to spørgsmål mere til dig. Hvis vi

kan tage dem hurtigt, tror jeg, de er ret vigtige. Vi har et fra Diana, som altid ser dig fra Canada, og som lige har sagt, at hun er "så glad for at se de tyske landmænd og andre stå op for folket." Og der er et andet spørgsmål om landbruget fra en, der identificerer sig selv som en "lillebypige". Hun spørger: "Vil landbrugsdemonstrationerne ebbe ud i Tyskland, eller vil de fortsætte med at vokse? Og hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Lige nu tror jeg ikke, at de vil ebbe ud, simpelthen fordi den tyske regering spiller hårdt ud, de giver ikke op, de indgår ikke et kompromis. Så landmændene har sagt, at eftersom dette er en kamp for deres eksistens, især de mindre og mellemstore landbrug, så tror jeg, det vil fortsætte. Og som jeg sagde, vil det nu sprede sig til logistikfolkene, til lastbilchaufførerne, til transportfolkene.

Og jeg kan kun sige: Send støttebeskeder. Hvis du er i nærheden af disse demonstrationer, så slut dig til dem! Eller kontakt Schiller Instituttet, så vil vi sørge for at finde en måde, hvorpå du kan blive aktiv. Og mange landmænd har fortalt os, at de virkelig er ude på et skråplan – en landmand lavede en meget rørende video, som er på internettet; den er på tysk, men jeg tror, du nemt kan få ideen. Det er fra en landmand, der sagde, at han kørte sin traktor 1.200 km tur-retur, at han brugte 100 euro på et hotel, og mange af hans kolleger gjorde det samme, eller mange af dem sov i deres traktorer i den isnende kulde; og han sagde "vi gjorde alt det, og så var der ingen fra regeringen, der ville tale med os!" Og han sagde, at han aldrig har oplevet noget så nedværdigende, så fuldstændig ligegyldigt og ligeglad med, hvad der foregår i befolkningen. Og han og mange andre sagde, "derfor er det så vigtigt", når de ser støtte fra befolkningen, og de får en tommelfinger op fra folk i vejkanten. Så find en måde at organisere dig på i dit miljø for at støtte dette, for jeg er meget glad for, at de tyske landmænd har haft modet til at gøre det, for Tyskland

er ved at kollapse! Det er ikke kun landmændene – jeg håber virkelig, at andre organisationer, såsom de mellemstore industrier, vil slutte sig til dem, fordi landmændene har taget ansvaret for at kæmpe for hele Tysklands interesser.

Tyskland er ved at kollapse! Middelstanden, industrien, er i frit fald af samme grund, som landmændene ikke kan klare det: Energipriserne, de fuldstændig vanvittige bureaukratiske regler, der kommer fra Berlin og også fra Bruxelles. Så jeg kan kun sige, gør noget for at organisere støtte til denne bevægelse, for de kæmper ikke kun for sig selv, de kæmper for hele Tyskland og faktisk for hele verden.

SCHLANGER: Og her er det sidste spørgsmål, som er en reference til det, du sagde tidligere om, at det, vi ser, er en afvisning af etablissementet over hele verden, inklusive primærvalget i Iowa. Daniel siger: "Jeg ser ikke afstemningen i Iowa som en reaktion på Vestens sammenbrud, men som en protest mod indvandring. Hvad er dit syn på det?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, men hvad er "indvandring"? Hvorfor er der et flygtningeproblem? Jeg tror, at alle verdens problemer i virkeligheden kan føres tilbage til det faktum, at den såkaldte "regelbaserede orden", især efter afslutningen af den kolde krig, var et forgreningspunkt, hvor kommunismen gav op af egen fri vilje, uden vold, uden kampvogne, i fredelig opløsning. Og vi havde et forslag til en fredsplan – det var Lyndon LaRouche og vores organisation: Vi foreslog den Eurasiske Landbro, der skulle forbinde hele Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, og også forbinde dem med lignende korridorer i Afrika, Latinamerika og Asien. Det ville have været det økonomiske grundlag for en fredsplan. Det ville have betydet en tilbagevenden til Franklin D. Roosevelts oprindelige idé, hvad han mente, Bretton Woods-systemet skulle have været – nemlig en mekanisme til massivt at øge levestandarden i den såkaldte udviklingssektor. Men Roosevelt døde på det forkerte tidspunkt. Truman tog over sammen med Churchill, og de designede Bretton Woods-systemet for {ikke}

at gøre en ende på udviklingslandenes underudvikling! Så kolonialismen fortsatte.

Og det, du ser lige nu med oprøret i det Globale Syd, er den absolutte beslutsomhed om at afslutte denne kolonialisme i sin nye form. Hvorfor migrerer folk som flygtninge gennem Amerika til den mexicansk-amerikanske grænse? Hvorfor risikerer de at drukne i Middelhavet for at komme til Europa, hvor de slet ikke bliver behandlet godt? Ved du, hvorfor der overhovedet er flygtningeproblemer? På grund af den manglende udvikling!

Hvis man havde velstående lande i Afrika, Latinamerika og Asien, ville folk blive hjemme! Alle kan normalt bedre lide deres hjem end et land langt væk! Så migrantspørgsmålet som sådan er allerede et resultat af denne kolonialisme i sin moderne form. Og jeg er ikke sikker på, at Trump, hvis han bliver præsident, har visdom nok til at alliere sig med landene i det Globale Syd, for det er den eneste måde, hvorpå dette problem kan løses.

Så jeg synes, du skal genoverveje det, for det er måske ikke så let og så enkelt, men jeg tror, at det, der sker lige nu, er et oprør i det Globale Syd og et oprør i de lande, der protesterer mod de kolonialistiske forhold for dem, og landmændenes kamp, der protesterer mod den samme mekanisme, det samme finansielle system, de samme karteller, de samme strukturer: Så erkender man, at situationen hænger meget mere sammen, end man skulle tro.

SCHLANGER: Lad mig henlede folks opmærksomhed på et internationalt ungdomsopkald, som vi vil afholde. Folk kan deltage fra alle dele af verden for at diskutere, hvordan de kan blive en del af denne organiseringsbevægelse. Vi lægger et link til opkaldet på chatsiden: Det er på lørdag, den 20. januar, kl. 11.00 østkysttid og kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

Med det, Helga, tak fordi du var med os i dag, og forhåbentlig

ses vi igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og bliv aktiv sammen med os i mellemtiden!

Tom Gillesbergs tale: BRICS-landene og det kinesiske Belt & Road Initiativ. På Henry George Biblioteket i København.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp3>

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og leder
Tyske landbrugsprotester

afslører verdens faktiske tilstand: "Dette er kun toppen af isbjerget"

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg vil gerne åbne vores diskussion med at bede om din vurdering, Helga, af to ekstremt vigtige udviklinger: Den ene er de traktorer, der ruller gennem Tyskland i protest mod regeringen og EU's politik generelt, hvilket samler stor støtte fra befolkningen; og den anden er den høring, der finder sted i morgen ved Den Internationale Domstol om en begæring fra Sydafrika om at finde Israel skyldig i folkedrab mod befolkningen i Gaza i henhold til folkedrabskonventionen fra 1948. Det afspejler et skift fra passivitet og accept af skandaløse politikker til, hvad der ser ud til at være en ændring med hensyn til uvilje mod at acceptere den slags politikker. Ser du disse begivenheder som en indikation af, at tidevandet er ved at vende, at flere mennesker vil være villige til at stå frem og sige fra? Og tror du, at det er en afspejling af det mod, som lederne i det Globale Syd har udvist ved at lade deres stemmer blive hørt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det vil jeg bestemt sige, – for at starte med situationen i Tyskland: Jeg tror virkelig, det er begyndelsen på en afgørende forandring. Og det er en afgørende ændring, fordi landmændene, som i meget, meget lang tid har

protesteret og klaget over de forskellige regerings politik, som har stået på i lang tid, men som er blevet optrappet med denne ubeskrivelige såkaldte "gadelygtekoalition", som alle er enige om er den værste regering, Tyskland har haft siden Anden Verdenskrig, nu er kommet i udbrud. Fordi landmændene, og mange andre med dem, men især landmændene, udtrykker meget klart, at de ser deres eksistens truet gennem en kombination af stadig større nedskæringer – denne gang tilskuddene til dieselbrændstof, men også masser af bureaukratiske regler, der har gjort deres liv umuligt, at de ikke har kontrol over deres priser – så dette er brudt ud nu.

Men jeg tror, at det, der kommer ud af dette, er meget, meget – og jeg må rose de tyske landmænd. Jeg tror, at alle tyskere er ekstremt stolte over, at et udsnit af befolkningen, hvor man i lang tid spurgte folk i Tyskland, "hvad synes du?", har gjort det samme. 99 % af befolkningen ville sige: "Tyskland er på vej mod afgrunden. De nuværende magthavere er ved at ødelægge alt det, som generation efter generation har bygget op efter Anden Verdenskrig," men så ville de normalt tilføje, "der er ikke noget at gøre." Og både koalitionsregeringen og oppositionen blev betragtet som relativt ens – med undtagelse af AfD, men mange troede, at det var noget, man virkelig kunne stemme på på grund af meget problematiske kredse inden for AfD.

I lang tid så den tyske situation virkelig forfærdelig ud, fordi den tyske økonomi brast og kollapsede, og især efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, hvor alle har mistanke om, at Seymour Hersh har ret i, at det var USA, der gjorde det, og kræver en undersøgelse; Men folk vidste, at det frygtelige sammenbrud i den tyske økonomi, i det tyske landbrug, for en stor dels vedkommende var resultatet af sanktionerne mod Rusland, som Tyskland i virkeligheden blev tvunget til at gennemføre som en del af den generelle transatlantiske politik, men også stigningen i energipriserne, da gassen fra Rusland ikke længere var tilgængelig. Så alle

havde en fornemmelse af, at landet var på vej ned og ned og ned, og at der ikke var nogen kræfter, der havde modet til at gøre noget ved det. Og nu havde vi i mandags [8. januar] mere end 100.000 traktorer, og der er mange videoer, der cirkulerer på internettet: 100.000 traktorer er meget! En masse lange, lange, lange køer. Demonstrationerne fandt sted i 100 byer, i alle 16 stater, og de blev støttet af lastbilchaufførerne, af arbejdere fra byggesektoren, der kom med deres lastbiler eller cementmaskiner eller andre byggekøretøjer; og også håndværkere. Og hvis man kører gennem nogle byer i Tyskland, kan man se skilte i vinduerne, hvor der står: "Vi støtter de tyske landmænds kamp."

Så jeg tror, at dette nu er begyndelsen på noget, hvor jeg ikke kan se, hvordan det kan fortrydes, fordi landmændenes handling har givet dem en ny følelse af tillid til, hvad de kan gøre. Og hvis du lytter til dem, var de ekstremt fredelige, i modsætning til et ondsksfuldt forsøg på forhånd på at kriminalisere det og sige, at det var undergravet af højreorienterede kredse. Så forsøgte de at blæse en hændelse op, hvor økonomiminister Habeck kom tilbage fra en ø i Nordsøen, og da hans færgе forsøgte at lægge til kaj i Slesvig-Holsten, var der bønder, der ville tale med ham. Hvis man rekonstruerer det, skete der ikke noget stort; det var ikke et voldeligt angreb, men kaptajnen på færgen besluttede at vende færgen og ikke lægge til der med Habeck. Dette blev blæst op som en stor, stor ting, at dette er tegnet på, at bønderne forsøger at vælte staten. Jeg tror ikke, der var noget af den slags. Den tidligere leder af politiets fagforening, Rainer Wendt, latterliggjorde alle disse forsøg, og alle roste bønderne, politiet, de roste samarbejdet mellem dem.

Så jeg synes, det var en fremragende demonstration af statskunst, af virkelig at tage ansvar, og det vil fortsætte, tror jeg, indtil den såkaldte gadelys-koalition tager nedskæringerne tilbage, hvilket vi får at se. Der er flere

demonstrationer hele ugen. Næste mandag, den 15. januar, har de indkaldt til en stor, national demonstration, og hele ugen vil de lokale demonstrationer fortsætte med at afskære adgangen til motorveje og blokere veje. Og i dag strejker lokomotivførernes fagforening i tre dage.

Så jeg tror, der er ved at ske et skift i Tyskland, og det gode er, at det også bliver rapporteret af alle medier, at omkring 90% af befolkningen støtter landmændene, og kun 10% klager: "De forstyrrer mit daglige arbejde." Men folk forstår virkelig, at de tyske landmænd kæmper for hele Tyskland. Så det er fremragende.

Og der er landmænd fra hele verden, der sender støttetelegrammer, og hvis du lytter til dette show, uanset om du har noget at gøre med landbrug eller ej, så send dine støttetelegrammer, lav korte videoer til de tyske landmænd, fordi de nu er spydspidsen i kampen for at bringe økonomien tilbage til et fornuftigt grundlag.

Nu til den anden begivenhed, du nævnte: I morgen starter høringsen i Haag om den sydafrikanske regerings krav om at undersøge, om Israel begår folkemord i Gaza, og der er nu mange organisationer og mange enkeltpersoner, ja, hundredvis af organisationer, der er gået sammen om at støtte Sydafrika. Og her vil jeg igen sige, at det er et tegn i tiden, at der er et land i det Globale Syd, i Afrika, i BRIKS, der tager det moralske lederskab for at forsøge at stoppe det, der foregår i Gaza, som er helt forfærdeligt og bliver værre dag for dag. Det anslås nu, at tusindvis af mennesker dør af sult og tørst hver dag. Og det anslås, at en fjerdedel af hele Gazas befolkning, dvs. 500.000 mennesker, i løbet af de næste måneder er i umiddelbar fare for at dø af sygdom på grund af sammenbruddet i de sanitære forhold: Intet rent vand eller den slags.

Det er super, supervigtigt, at der kommer en våbenhvile, og at fredsforhandlinger og en omfattende tilgang, som den Kina har

foreslået til en Melle møstkonference, bliver sat på dagsordenen. Men det faktum, at et land i det Globale Syd, og ikke i den såkaldte "værdibaserede, vestlige regelbaserede orden", udviser dette moralske lederskab, synes jeg også er et tegn i tiden. Det betyder bare, at lederskabet er ved at skifte til det Globale Syd, fordi Vesten tydeligvis har mistet grebet om det.

SCHLANGER: Helga, du svarede på en måde på det, men vi har et spørgsmål fra en, der spurgte: "Støtter den tyske befolkning landmændenes protest?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt tegn. I tidligere kampe har der været misforståelser og så videre, men denne gang er det af den grund, jeg allerede har været inde på. Jeg har haft mange diskussioner det sidste år, og uanset hvem man talte med, bagere, landarbejdere, iværksættere, Mittelstand-ledere, sagde de alle: "Tyskland er ved at kollapse!"

Det er ved at kollapse: Der sker en absolut indskrænkning af industrierne på mellemniveau, mange byer bliver spøgelsesbyer, hvor butikker lukker i bymidten, restauranter lukker, og det har alt sammen at gøre med de høje energipriser, og hvis kunderne bliver fattigere, så går de ikke så meget i restauranter og butikker. Så denne intervention fra landmændene, og der er det gode, at den officielle landmandsforening, Deutscher Bauernverband, og den slags alternative organisation, Land schafft Verbindung, som har eksisteret mere spontant i nogen tid; men tidligere var de aldrig på samme side. Nu arbejder de sammen, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt. Desuden er der stor opbakning fra, jeg vil næsten sige, alle befolkningsgrupper har repræsentanter, der har udtrykt deres støtte. Det er ekstremt vigtigt.

Og jeg har en fornemmelse af, at dette kunne være begyndelsen på en ændring af situationen i Tyskland, ved at hævde flere suveræne rettigheder, flere af Tysklands reelle interesser,

som i den seneste tid er blevet fuldstændig trampet på af de såkaldte "tidligere" besættelsesmagter, men nogle af dem tror stadig, at de er det, og forsøger at diktere politikker i Tyskland, som er absolut skadelige for Tysklands interesser – og jeg tror, at dette nu udgør regningen for det.

SCHLANGER: I forbindelse med det, du lige har sagt, har vi et spørgsmål fra Philip, der spørger: "Er de tyske beslutningstagere klar over, at USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne var en forræderisk handling fra deres såkaldte allierede? Og er det muligt, at dette vil fremprovokere en eller anden form for handling for at holde USA ansvarlig for, hvad de har gjort?"

ZEPP-LAROUICHE: Det var måske ikke i mainstreammedierne, fordi de helt latterligt solgte alle dækhistorierne om, at det var en yacht med nogen fra Polen og en ukrainsk besætning, og det var dækhistorien, mens mange militærekspertes påpegede, at man ikke kan lave sådan en eksplosion, der kan sabotere Nord Stream-rørledningerne, med den slags udstyr på en sejlbåd – man har simpelthen ikke det rette udstyr til dybdedykning osv. Så medierne præsenterede altid disse dækhistorier, og der var ingen diskussion!

Regeringen, Scholz, som i februar 2022 var til denne berømte pressekonference med Biden. Herr Biden sagde, at vi har måder at afslutte Nord Stream-rørledningen på, og journalisten spurgte så en anden gang, hvad der var med den, og han sagde noget i retning af, at "vi vil gøre det af med den." Og Scholz stod ved siden af Biden, som en lille "puddel under bruseren" (det er en tysk talemåde), en "våd puddel", som vi siger. Og det faktum, at den tyske regering ikke er i stand til at repræsentere det tyske folks interesser, og at hele den tyske økonomi er ved at kollapse som følge heraf, det var ikke i mainstream-nyhederne!

Men jeg kan forsikre dig om, at det var genstand for mange diskussioner, og jeg tror, at det var en af hovedårsagerne

til, at tilliden til regeringen blev udhulet, og at regeringen i meningsmålingerne lige nu ligger på et absolut lavpunkt. Det kan endda være, at hvis regeringen ikke indgår en aftale, og dette fortsætter, kan regeringen blive skubbet ud i løbet af meget kort tid. Det eneste problem er, hvordan man organiserer en opposition, der har værdi, når man for eksempel tænker på, at lederen af CDU er den tidligere europæiske chef for BlackRock, og det rejser nogle spørgsmål om, hvad CDU's politik vil være.

Men alt, hvad der ændrer den nuværende kurs, er godt og åbner op for en reel diskussion om, hvor Tyskland bør bevæge sig hen.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Chris K., som bor i Panama, og som rapporterer om den overgang, der har været i gang i et stykke tid i Panama, fra at være en fysisk produktiv økonomi til en, der er baseret på finansielle tjenester, der udnytter dollaren. Han rapporterer, at skibstrafikken i kanalen er faldet, og at statens indtægter derfor er dalende. Og han spørger: "Hvordan vil lande som vores, Panama, overleve, når de er afhængige af finansielle tjenester relateret til dollaren? Hvordan kan de overleve? Hvad kan de gøre?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er klart, at denne kamp ikke er afgjort, og at den bliver mere og mere voldsom, for man kan faktisk se, at bestræbelserne på at øge dollarens rolle igen, klart bliver fremmet, som det er tilfældet i Argentina.

Men på den anden side tror jeg, at dette år, 2024, bliver et år, hvor det nye økonomiske system for BRIKS-Plus, det Globale Flertal, de lande, der tilsammen repræsenterer langt over 80-85%, som forsøger at skabe et nyt økonomisk system – måske endda en ny reservevaluta – men sætter økonomisk samarbejde på dagsordenen til gavn for alle deltagere, det bliver den dominerende tendens. Jeg tror, at med Ruslands BRIKS-formandskab, som startede den 1. januar for BRIKS-10, og mere

end 30 lande, som har ansøgt om medlemskab i den næste periode, så er jeg overbevist om, at det vil blive den dominerende dynamik.

De lande, der stadig bruger et finansielt system, som kun er godt for spekulanterne, i det mindste i øjeblikket, før der sker et større krak, og som kun søger at maksimere profitten for en relativt lille del af befolkningen, mens det fælles bedste for det store flertal negligeres, vil efter min mening ikke vare evigt. Det var min afdøde mand, Lyndon LaRouches, forudsigelse i 1971, da Nixon erstattede de faste valutakurser med flydende; Han påpegede dengang, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det uundgåeligt føre til et kollaps af systemet, og selv hvis det tog et halvt århundrede, hvilket er lidt længere, end vi kunne forudse, fordi vi ikke helt bedømte centralbankernes enorme metoder til at manipulere markederne, til at bruge hele derivatsystemet, men derivatsystemet kan være sømmet på kisten, fordi man nu har 2 billioner dollars i udestående derivater, der ikke kan indfries. Og jeg tror, at hele det spil er ved at være slut.

Så i en vis forstand er der håb. Det er ikke en afgjort kamp, for jeg kan se, at små lande, der befinder sig i en geografisk position som Mexico, hvor mange sagde: "Vi har kun to problemer: det ene er historien, og det andet er geografien" – jeg tror ikke, at Panama er særlig langt væk fra et sådant dilemma. Men det faktum, at der nu er mange lande, der virkelig er beslutsomme, og som har stærke ledere – i BRIKS er der flere stærke ledere, og den sydafrikanske sag i Haag er blot endnu et bevis på en sådan ledelsesstyrke. Så jeg ville ikke opgive håbet og ville forsøge at holde ud.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, Helga. Du nævnte BlackRocks rolle. Vi har et spørgsmål fra en fast seer, som siger: "Du plejede at diskutere det militær-industrielle kompleks, eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Nu kalder du det det militær-finansielle kompleks. Afspejler det den rolle, som virksomheder som BlackRock, Vanguard og Silicon

Valley spiller?”

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg vil foreslå, at du går ind på vores hjemmeside, hvor vi har et faktaark. For før jul startede vi kampagnen “Gør sværd til plovjern”, fordi udgifterne til det militærindustrielle kompleks i Vesten, i USA, men også i stigende grad i Europa, er en så enorm ødelæggelse af fysisk velstand, at vi gik tilbage til dette gamle krav fra Esajas 2:4 om, at sværd skal gøres til plovjern. Der er mange, mange referencer i kirkens historie, hvor dette krav er blevet fremsat. Få dage senere kom paven med sit julebudskab, hvor han også krævede præcis det. I mellemtiden har mange flere religiøse ledere taget det op.

Så jeg tror, at ideen om, at man er nødt til at stoppe denne utrolige ødelæggelse af fysisk kapacitet og fysiske aktiver, som ville være så meget mere presserende for spørgsmål om det fælles bedste – infrastruktur, hospitaler, skoler, bare et enormt behov for at overvinde fattigdom, sult, at udvikle ferskvand; alle disse ting ville kræve præcis de kapaciteter, som nu bliver smidt væk i krig og ødelæggelse.

Så undersøgte vi, hvem der egentlig ejer disse militærindustrielle virksomheder, og det viser sig, at det ikke er de industrielle kræfter, men de finansielle kræfter på Wall Street, i City of London og andre finanscentre, fordi de dybest set administreres, og deres aktier og anparter sælges af de store finansielle investeringsselskaber. Så du kan virkelig se, at navnet burde ændres fra “militær-industrielt kompleks” til i det mindste “militær-industrielt-finansielt kompleks”, og så har du ejerskabet.

Hvad kan man gøre ved det? Vi arbejder på lovgivning; vi har skrevet et første udkast til USA, kaldet “The Swords into Plowshares Act of 2024.” Vi vil lægge linket under webcastet, og vi arbejder på lignende lovforslag for andre lande. Dette må få en ende, for hvis man ikke gør det, og man bliver ved med at militarisere økonomierne, som det vanvittige EU nu

foreslår, hvis man siger, at vi skal forberede os på krig med Rusland, hvilket er, hvad de åbent siger nu i Sverige, i Finland; eller i Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius siger, at vi skal gøre Tyskland "krigsparat" – hvem ønsker at blive "krigsparat"? Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi får Tredje Verdenskrig, for det ville være en krig, som ingen ville overleve!

Så enhver, der siger, at vi bør blive krigsparate, bør hellere gå til sin læge og få en henvisning til en anden læge (jeg vil ikke uddybe det, du ved, hvad jeg mener).

Men det her er vanvittigt. Vi burde absolut have en mobilisering af befolkningen for at omdanne militærindustrien til fredelig produktion, og så kunne vi finde løsninger på alting.

SCHLANGER: Og mens du svarede på det spørgsmål, var der nogen, der skrev: "Hvordan kan vi få Kongressen til at indføre 'Swords into Plowshares Act'?" Vi lægger det op i beskrivelsesdelen af webcastet. Og folk bør tage det ud og organisere sig med det. Læs det, studer det, få detaljerne om, hvad Helga lige diskuterede, med hensyn til hvem der styrer det militær-finansielle kompleks, og giv det til dit kongresmedlem. Og vær modig! Hold dig ikke tilbage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere – et fra Stockholm, Sverige: "Selv hvis Sydafrika får retssagen mod Israel videre, hvilke officielle myndigheder har Den Internationale Domstol så? De har ikke en politistyrke, vel?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men Den Internationale Domstol kunne foretage efterforskningen og så give hele pakken til Den Internationale Straffedomstol, som har en meget større jurisdiktion. Og jeg tror, at hvis en sådan sag bliver undersøgt, og den sydafrikanske regering allerede har leveret en 84-siders dokumentation, som er meget detaljeret og meget grundig, så er der allerede gjort et stort stykke arbejde.

Hvis det blev undersøgt yderligere, og det blev et emne for offentlig diskussion blandt regeringerne i FN, i FN's Sikkerhedsråd, i FN's Generalforsamling og andre lignende fora, ville det ændre dynamikken.

For hele dette verdenssystem har kun fungeret, fordi der har været en enorm manipulation af den offentlige mening. Man havde ikke sandheden, men man havde de fortællinger, der blev promoveret – som for eksempel fortællingen om Gaza, der ændrede sig! I meget lang tid, flere måneder, var fortællingen, at det var alt Hamas ' angreb på Israel, der forårsagede alle disse problemer, og de udeladte fuldstændigt det faktum, at der var en overproportionel reaktion fra IDF, at den israelske hærs militære magt er så langt overlegen, at de afspærrede hele området og afskærmede folk fra mad, medicin-alt dette i lang tid blev ikke rapporteret, og det brød virkelig kun, måske for to uger siden, at nyheden blev så overvældende, så selv medierne, som i begyndelsen helt havde udeladt IDF ' s overreaktion, som klart derefter afslørede, at målet ikke kun var at straffe Hamas for dets angreb 7 oktober, men forskellige israelske ministre i mellemtiden kom ud og sagde åbent, at de ønskede at affolke alle palæstinensere, at de ønskede at overføre dem til Sinai, eller til Jordan, dybest set indrømmede de etnisk udrensning. Kun langsomt, langsomt ændrede fortællingen sig, og sandheden kom ud.

Så fordelene ved at have en sådan sag ved Den Internationale Domstol er, at sandheden og retfærdigheden igen får en chance for at blive synlig og hørt. Og det er, tror jeg, den absolutte forudsætning for enhver afhjælpning af situationen.

SCHLANGER: Vi har et par kommentarer. Louisa skriver: "Verden er mørk, og I oplyser den. Tak for det, som I gør." Og en anden skrev ind og sagde: "Jeg vil hurtigst muligt komme efter mit kongresmedlem med denne lov." Så var der en ved navn "Violin Hunter 2", der sagde, at "Tyskland skal holde op med at støtte Ukraine." Det tror jeg, du er enig i.

Har du noget at tilføje for at afslutte diskussionen i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes virkelig, at folk skal blive aktive. Dette er et øjeblik, hvor det ikke er tilgiveligt at være passiv, sidde på sofaen eller sidde et hvilket som helst sted og ikke bevæge sig. For der er perioder, hvor der i lang tid ikke sker noget, og folk har en vis grund til at sige, "åh, man kan alligevel ikke gøre noget," hvilket er en sætning, jeg ville forbyde med straffen for fangehul for længe siden. Jeg sagde, at hvis nogen siger det, skal de 10 år i fangekælderen, fordi det demoraliserer andre mennesker.

Spøg til side, jeg tror, at lige nu er det øjeblik, hvor man har – jeg vil ikke sige, at det er som i 1989, men det kan blive det. Husk på, at i 1989, da millioner gik på gaden i Østtyskland, faldt muren, og der var i en kort periode en chance for det, vi kalder "menneskehedens stjernestund". Vi ved nu, og vi har endda udgivet en bog om det, at den chance i '89 gik tabt af mange årsager: En af grundene var geopolitik, at den tyske genforening med mulighed for en fredsorten, der inkluderede Rusland, tydeligvis ikke var i USA's, Bushs, Margaret Thatchers og Mitterrands planer i Frankrig. Så der blev helt sikkert manipuleret for at kvæle det potentiale.

Hvis man nu spørger folk fra Østtyskland, hvad de tænker om 1989, har de naturligvis et ret bittert syn på det. De mener, at de blev overtaget af vestlige imperialistiske kræfter, at hele deres livsværk blev annulleret, så der er meget bitterhed i Østtyskland, og jeg tror, at det er en del af grunden til, at de aldrig troede på fortællingen om årsagen til krigen i Ukraine, fordi deres egen oplevelse var meget anderledes.

Men jeg tror, vi kan tage ved lære og sige, at hvis et system er på vej ned, som det beskrives i Uafhængighedserklæringen – jeg har ikke de præcise ord nu, men I kender det alle – at man kan udholde en forkert regering i meget lang tid, men at der så kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at ændre den, så er det det samme emne som i Wilhelm Tell, skuespillet af

Friedrich Schiller, der har de smukke formuleringer, præcis som i Uafhængighedserklæringen, at der er uomstøttelige rettigheder, der hænger ned fra himlen. Og nogle gange er man nødt til at række ud og bringe disse stjerners kræfter ned på jorden. Jeg ændrer det en lille smule, men grundlæggende er ideen, at disse uomstøttelige rettigheder er der, de er en del af skabelsen, en del af universet, og de fungerer.

Og forhåbentlig, i betragtning af at vi nu har denne utrolige forandring med de tidligere kolonilande, der rejser sig, ønsker de ikke at være i denne position længere, og de tager skridt til at udvikle sig selv. Hvis det eneste, vi skal gøre, er, at folk i Vesten, i USA, i de europæiske lande på en eller anden måde danner institutioner, der siger, at vi er nødt til at samarbejde med det globale syd og skabe et nyt samarbejdsparadigme på hele planeten: Og alle problemer kan løses, hvis vi går den vej.

Så der er masser af grund til at være optimistisk. Men det kræver, at en masse mennesker bliver aktive. Så meld dig ind i Schiller Instituttet, bliv aktiv sammen med os: Vi har masser at lave.

SCHLANGER: Helga, tak igen for at være med i denne uge, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, tak, Harley!

**POLITISK ORIENTERING den 4.
januar 2024 med formand Tom**

Gillesberg:

Danmark skal ikke være vasal til USA men en fri nation, som samarbejder med BRIKS+ og andre nationer

Webcast: Den store korsvej i 2024

Dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 3. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er jeres vært, Harley Schlanger, og i dag er det onsdag den 3. januar 2024. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Lad mig begynde med at ønske dig, Helga, og alle vores seere et godt nytår. Du har for nylig udsendt nogle erklæringer, hvor du tilkendegiver, at du mener, at vi har potentialet til

at gøre dette år til afslutningen på seks århundreder med kolonialisme og skabe en ny, retfærdig udviklingsarkitektur. Det er tydeligvis hensigten med de handlinger, som lederne af det Globale Syd, BRIKS og så videre foretager, men det er også tydeligt, at de globale finansoligarker er indstillet på krig og enhver form for forstyrrelse, der er nødvendig for at stoppe denne proces. Det ser vi i Ukraine, i Gaza og andre steder.

Der er flere, der har skrevet til mig for nylig om, hvordan din optimisme i lyset af disse rædsler har været en inspiration for mange, så lad mig starte med et spørgsmål om det, for flere har bedt om, at jeg spørger dig: Hvordan bevarer du optimismen, når du ved, at verden ser ud til at være på vej mod undergang?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg også ønske jer alle et godt nytår, og jeg synes, der er grund til optimisme: For jeg tror, det har meget at gøre med den prognose, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, kom med i august 1971, da Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og erstattede de faste valutakurser med de flydende, hvor han forudsagde, at hvis Vesten fortsatte på den kurs, ville det føre til et nyt systemkollaps, en ny depression, en ny fascisme, en ny krigsfare – eller også ville der komme et helt andet økonomisk system. Det var i 1971, så nu har vi 2024: Det er 53 år siden. Og i en vis forstand har hele mit politiske liv i denne bevægelse været styret af ikke bare denne ene prognose, men mange andre af min afdøde mands analyser, og hvad organisationen har bidraget med i alle disse årtier. Og i en vis forstand, når man har de videnskabelige grunde til, at et bestemt system ikke fungerer, og hvorfor man er nødt til at erstatte det med et andet system, som er baseret på helt andre principper, nemlig principperne for fysisk økonomi, og ikke på profitmaksimering for nogle få, så ser man i en vis forstand ikke på hver enkelt begivenhed hver dag og siger, at dette er virkeligheden, men man ser på historiens længere bue. Set fra

det synspunkt må jeg sige, at ikke alene har min afdøde mands analyse vist sig at være helt rigtig, men hans ideer og vores ideer om, hvad der skal erstatte den, bliver også mere og mere indflydelsesrige.

Det er desværre ikke blevet opfanget af Vesten, fordi USA klart afviste Lyndon LaRouches synspunkter og endda retsforfulgte ham på måder, som Ramsey Clark kaldte udenfortilfælde og eksempel, og naturligvis har Vesteuropa, der er fuldstændig under kontrol af hovedsageligt Anglosfæren, heller ikke opfanget hans forslag. Men det, man kan se lige nu, og det var også den russiske økonom Sergei Glazyevs synspunkt, er, at hvis man ser på de lande i det Globale Syd, der blomstrer og klarer sig godt, så finder man indflydelsen fra LaRouches ideer meget, meget stærkt i Kinas politik, Indiens politik og politikken i andre lande i det Globale Syd. Eftersom 2023 var et år, hvor mange ting gik forfærdeligt galt, og 2024 ser ud til at blive et år, hvor mange lande stadig er i krig, som Ukraine og Gaza, og der er mange konflikter rundt omkring i verden, så verden bliver ikke pludselig et paradys, men man kan tydeligt se, at stemmen og den politiske indflydelse fra det Globale Syd er ved at blive meget stærkere. Det understreges blandt andet af, at Rusland overtog formandskabet for BRIKS-Plus for to dage siden, den 1. januar, og jeg tror, der er artikler selv i de vestlige medier, hvor de hader at indrømme det, men de kan ikke komme uden om det, der siger, at alle Vestens beregninger for at besejre Rusland – eller som den tyske udenrigsminister Baerbock altid sagde, "ruinere Rusland" – er slået fuldstændig fejl! Fordi de var baseret på ideologisk ønsketænkning, men ikke på realiteterne i situationen. Så jeg mener, at Rusland har udviklet sig til en stærk stat. Det har masser af venner i det Globale Syd, og BRIKS-processen er meget lovende og giver håb om, som du sagde, at 600 års kolonialisme virkelig er ved at være forbi, og at de vil blive erstattet af et system, der respekterer suveræniteten hos alle medlemmerne af dette nye flertal, og som har en politik om ikke-indblanding i de

interne anliggender; respekterer de forskellige sociale systemer, men især fortsætter med ideen om, at verdenspolitik ikke er et nulsumsspil; men at man kan arbejde i den andens interesse og omvendt, og at det betyder, at det fælles bedste for alle skrider frem.

Så jeg tror, vi befinder os i en meget, meget vigtig historisk forandring, og jeg finder det meget vigtigt, at borgerne i Nord, eller Vesten, USA, Europa, ikke ser på den Globale Majoritet som noget, der skal frygtes eller inddæmnes, eller som en ny fjende, for det er de ikke! Jeg tror, at hvis vores politiske liv var en smule mere rationelt og sundt, ville alle være fuldstændig ovenud lykkelige over, at de lande, der repræsenterer det store flertal af den menneskelige art, nu endelig er på vej til at blive mellemindkomstlande; at ekstrem fattigdom vil blive udryddet; og at folk i den Globale Majoritet har håb om at få et tilfredsstillende liv, som tidligere kun folk i USA og Europa havde, da de stadig fulgte fornuftige principper, vel at mærke.

Så objektivt set er der faktisk grund til optimisme. Naturligvis skal vi ikke være blinde for faren ved krig, men jeg er ikke så overbevist om, at den neoliberale ordens strateger er så kloge, for hvis man ser på deres succesrate – hmm – så var den ikke så stor: Afghanistan, en total fiasko; Ukraine ser nu ikke anderledes ud end Afghanistan, og det stakkels ukrainske folk erkender langsomt, at de måske er blevet brugt som brikker i et meget større strategisk spil mod Rusland og underforstået mod Kina.

Jeg tror heller ikke, at befolkningerne i landene i det Globale Nord er identiske med deres regeringer. Hvis man for eksempel ser på meningsmålingerne, hvor stor opbakning G7-regeringerne har, så tror jeg, at den såkaldte "gadelys"-koalition [med henvisning til SPD, FDP og De Grønne] i Tyskland er helt nede i meningsmålingerne: I Sachsen for eksempel, hvor der er valg i år, ligger FDP på 1% – de er stadig en del af koalitionsregeringen, men de ligger i den

delstat på kun 1%. Socialdemokratiet ligger på 3% – det betyder, at de ikke engang ville komme ind i parlamentet mere!

Borgerne i landene i det globale Nord leder virkelig efter et alternativ, og jeg tror, at når først de meget klart erkender, hvad der er hensigten med landene i det Globale Syd, at det ikke er imod dem, og ikke imod Nord, men imod visse levn fra kolonialismen, som blev udført af disse institutioner, så tror jeg, at vejen kan gøres klar for et samarbejde mellem folkene i det Globale Nord og dem i det Globale Syd.

Så alt taget i betragtning mener jeg, at der absolut er håb om, at vi vil få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Ikke overraskende handler en række af de spørgsmål, vi får, om, hvordan man organiserer folk, så de kan forstå det her. Så igen, du kan sende spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Her er et spørgsmål fra Thomas, en af vores faste korrespondenter. Han sagde: "Flertallet i Vesten er enige med dig i, at de er fortvivlede over de uretfærdigheder, som Vesten begår, men de er bange for at miste deres job, hvis de siger noget. Hvordan skal vi gribe det an?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, man er nødt til at være en lille smule opmærksom; ikke være skødesløs. Jeg tror, at det problem, vi tager fat på, er reelt: Vi har oplevet det mange gange. Men jeg tror, at de sociale medier er meget nyttige, der er mange grupper, man kan melde sig ind i. Bliv aktiv, og lige nu kan jeg for eksempel kun tale om Tyskland, men den 8. januar vil der være massive demonstrationer i mange byer og på føderalt niveau, hvor landmænd, lastbilchauffører, lokomotivførere og mange andre fra transportsektoren planlægger en massiv protest mod regeringens nuværende nedskæringer i alle disse sektorer. Så jeg vil foreslå, at hvis du er i Tyskland, så deltag i det; hvis du er andre steder, så prøv at komme i kontakt med folk, der er bekymrede

for, at regeringens politik bliver sat på en bedre kurs. Og nogle gange er folk bange for de forkerte ting: Det, du virkelig skal være bange for, er, at hvis det ikke lykkes dig at ændre politikken; og Harley, du nævnte tidligere, at der er en krigslyst: Der er Macron og hans nytårstale – og han er ikke engang den værste af dem – han sagde, at der skal ske en militarisering af Europa, at Europa skal have en militærpolitik og et militærbudget, og naturligvis er de alle sammen enige om, at de er bange for, at Trump kan blive præsident igen i 2024, og at Europa under de omstændigheder skal befæstes og tage sig af sit eget forsvar. Det er stadig det gamle aksiom!

For hvis vi siger, at vi går sammen med Rusland, Kina og den Globale Majoritet i opbygningen af dette nye økonomiske system, så har du ikke en fjende: Det er simpelthen en helt forkert idé! Og i mange andre lande, i Sverige, siger folk, at der vil være krig med Rusland på svensk territorium om et par år! I Finland siger de endda, at det vil være om to år! Vores forsvarsminister Pistorius siger, at Tyskland skal blive "krigsparat"! Jeg mener, det er virkelig meget slemt! Jeg mener, at denne form for forsøg på at militarisere vores økonomier er meget farlig, og vi bør modsætte os den. Det er det, du skal være bange for. Så jeg tror, det er bedre at løbe en vis risiko ved at blive politisk aktiv, end at sidde der og ikke gøre noget; og så ende i en situation, der virkelig kunne være en komplet katastrofe.

Så jeg kan kun sige, som Schiller sagde i De æstetiske breve, at da gudinden Athene kom til Jorden, var hun fuldt bevæbnet med visdom, og hun sagde: "Vov at være vis," og handl så på det grundlag. Takket være det mod kan man flytte meget.

SCHLANGER: Vi har fået tilsendt et digt, som jeg vil videresende til jer, skrevet af den afdøde pave Johannes Paul II, om hvad man kan gøre, hvis man arbejder for krigsmaskinen og ikke nødvendigvis føler sig ansvarlig for krigene, men indser, at de er det. Det blev sendt til os af en pensioneret

præst, Bob Cushing, som er en af lederne i sammenslutningen af amerikanske katolske præster. Og her er, hvad han skriver om det:

“Det er tydeligvis ikke nok at fortsætte med at støtte den nuværende tavshedspropaganda, som gør det muligt for folkemordet i Gaza at fortsætte. Folk er nødt til at blive rystet i deres grundvold og vågne op! At se nyhederne hjælper ikke meget, men gør det snarere muligt for folk at finde sig i det.

“Hvad kan vi gøre for at vække hinanden i deres internationale samvittighed, for at tage fat på det nuværende øjeblik?”

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kommer til at tænke på to ting med det samme. For det første var der en utrolig prædiken af en protestantisk evangelisk præst fra Betlehem. Hans navn er pastor Munther Isaac. Og hele den gudstjeneste er optaget på video, og jeg vil foreslå, at vi lægger linket til denne video under webcastet, og at alle I, der ser dette webcast, virkelig spreder denne video vidt og bredt. For den er helt ærlig, den er hjerteskrærende, og hvem bliver ikke rørt af det, som disse mennesker, denne præst og andre, der også taler, siger. Han beskylder verden for at være tavs, han beskylder kirkerne for at være tavse over for det, der sker i Gaza.

Så jeg vil foreslå, at man organiserer sig med denne video, og det er bestemt noget, alle kan gøre. Og den anden ting er, at den 10. og 12. januar, dvs. i slutningen af næste uge, vil Den Internationale Domstol begynde at reagere på den sydafrikanske regerings sagsanlæg mod Israels regering for at begå folkemord i Gaza. Og da både Sydafrika og Israel har underskrevet konventionen om folkedrab, vil den blive behandlet, og en talsmand for den israelske regering har allerede sagt, at de vil svare på det – de vil naturligvis afvise det totalt og sige, at det er latterlige, absurde anklager, og de vil fortælle deres historie.

Men bortset fra det, i betragtning af at hele verden har holdt øje med, hvad der foregår i Gaza, tror jeg ikke, det kan undertrykkes, og jeg mener, det vil være en meget nyttig flanke for flere mennesker i Vesten i særdeleshed, hvor medierne har været ekstremt ensidige, til at finde ud af, hvad der faktisk foregår. Desuden synes jeg, det er ret interessant, at det er Sydafrika, som er medlem af BRIKS, der tager det moralske ansvar for at bringe denne sag for Den Internationale Domstol, og at det ikke kommer fra Vesten. Det viser, hvordan det moralske lederskab allerede har flyttet sig. Og jeg tror også, at det vil være meget nyttigt at sprede det, der kommer ud af den begivenhed i næste uge.

Så der er mange ting, man kan gøre. Du kan også slutte dig til International Peace Coalition, som vi forsøger at opbygge til en international fredsbevægelse, der forsøger at overvinde adskillelsen mellem de mange grupper, der alle kæmper individuelt, men de er ikke forenede. Jeg tror, at der lige nu er mulighed for virkelig at lægge løsningerne på bordet: Jeg har allerede nævnt den sociale gæring, fordi vi cirkulerer og arbejder på det i mange lande, en lov, lovgivning til at omstille det militær-industrielle kompleks til civil produktion for økonomisk produktion til det fælles bedste. Så du kan slutte dig til den kampagne, få denne lovgivning ud til kongresmedlemmer, parlamentarikere og andre folkevalgte og hjælpe os med at opbygge presset: For USA alene har allerede brugt 17 billioner dollars på militærudgifter i de 15 år i det nye årtusinde, og du kan være sikker på, at alt dette set fra et realøkonomisk synspunkt er et komplet spild. Fordi det ødelægger aktiver, som kunne bruges til infrastruktur, skoler, hospitaler og alle mulige andre ting, og det bruges bare til destruktive formål. Så en omlægning af det, eller en meget stor del af det, vil jeg sige – du ved, du har måske brug for et vist minimum for at opretholde nogle defensive foranstaltninger, som hvert land bør have i denne nuværende periode – men jeg vil sige, at 90% af det er fuldstændig overflødigt og kun rettet mod profitskabelse, og det bør

omlægges. Så vær med i den indsats: Det ville også være meget vigtigt.

SCHLANGER: Jeg bør nævne, at vi modtog en kommentar fra en nigeriansk-amerikansk kontakt; du nævnte landbrugsdemonstrationerne i den kommende uge i Tyskland. Han sagde, at de i Nigeria holder meget nøje øje med de tyske landbrugsprotester, og jeg tror, det er noget, der er ved at brede sig til hele Europa.

Helga, her er et spørgsmål fra en amtskommisær i Minnesota, en af vores gamle venner, Bob Van Hee, som fortæller, hvad du tidligere har sagt om Lyns skrifter og arbejde gennem de mange, mange år. Han sagde, at "de fleste kongresmedlemmer og senatorer ser ud til at være hjernedøde," men han sagde, "vi har al denne fantastiske information" fra de 35-40 år, han har været aktiv, "en enorm samling af alt dette, som vi udgiver, bør gøres tilgængelig for offentligheden. Er der nogen måde at få alle disse værdifulde oplysninger ud til borgerne overalt?"

ZEPP-LAROUCHE: Mener du Lyns skrifter? Er det spørgsmålet? Åh, ja! Jeg har meget gode nyheder: Først og fremmest har vi LaRouche Legacy Foundation. Vi har LaRouche-biblioteket, og du bør gå ind på hjemmesiden – der er en hjemmeside for det, og vi uploader flere og flere artikler og videoer, og det vokser meget pænt. Og vi er ved at udgive det andet bind af LaRouches skrifter. Den første var mere generelle skrifter om økonomi. Denne gang er det meget fokuseret på kultur, på musik, på poesi, på andre skrifter om kultur. Og jeg kan kun foreslå, at du hjælper os med at gøre dette bibliotek kendt, for det er en enorm ressource for professorer, studerende, folkevalgte og alle andre, der virkelig ønsker at finde løsninger. Du vil opdage, at Lyndon LaRouches værker er en utrolig skat, og vi bør også lægge linket under denne webcast.

SCHLANGER: OK, det vil vi gøre. Her er et spørgsmål fra en, der følger den amerikanske valgkamp meget nøje, og det faktum, at Kongressen nu er helt fast besluttet på ikke at give flere

midler til Ukraine. Men han påpeger, at han har hørt, at der er et forsøg på at stjæle de 300 milliarder dollars, der er beslaglagt fra Rusland, dvs. russiske aktiver, og give dem til ukrainerne. Og han stiller spørgsmålet: "Kan de slippe af sted med det? Betyder det, at andre lande i Europa kan beordre deres banker til at give de russiske penge til Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det kan ske, eftersom de nuværende regeringer i Europa for det meste er ret ryggesløse. Hvis man for eksempel ser på, hvordan den tyske regering reagerede på sabotagen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland til Tyskland, som er i gang med at ødelægge den tyske økonomi i dette øjeblik, kan man sige, og ingen reaktion fra kansler Scholz. Jeg mener, det er virkelig ynkeligt, hvis du spørger mig! Så jeg forventer ikke meget modstand på det punkt. Jeg håber, jeg tager fejl, men det er min opfattelse.

Men jeg læste tidligere i dag en udtalelse fra en russisk topanalytiker, som sagde, at russerne absolut har været i stand til at kompensere fuldt ud for disse 300 milliarder dollars, simpelthen ved at øge eksporten af olieindtægter. Så de har fuldt ud været i stand til at kompensere for det, fordi ideen om sanktioner er slået helt fejl. Rusland har simpelthen reorienteret sig mod Asien, mod øst og syd, og de klarer sig økonomisk meget bedre med hensyn til vækstrater end hele Vesten tilsammen! Så den politik er endnu et eksempel på en boomerang og tilbageslag og fejlregning fra Vestens side. Men jeg tror også, at den er ekstremt kontraproduktiv for alle, der ønsker at forfølge amerikanske interesser.

Det har udløst en optrapning af af-dollariseringen, fordi alle landene i det Globale Syd, når de ser på det, udbryder: "Åh, 300 milliarder dollars fra Rusland er blevet konfiskeret; 9 milliarder dollars fra Afghanistan er blevet konfiskeret. Måske er amerikanske banker og europæiske banker ikke så sikre – måske skulle jeg ikke have mine penge i dollars." Så den enorme proces med af-dollarisering er blevet fremskyndet, en masse handel i de lokale valutaer har erstattet handel i

dollars; og jeg ville ikke blive overrasket, hvis forslaget om ikke bare at handle i andre valutaer end dollaren, men også rent faktisk at bevæge sig hen imod en ny, international reservevaluta kunne blive til virkelighed, eller i det mindste gøre enorme fremskridt i løbet af dette år. Så jeg synes igen, at dette var en meget dum politik, for hvis USA og Vesten holder op med at respektere international lov, og denne konfiskation er et eksempel på det, skal de ikke blive overraskede, hvis folk drager deres konklusioner og siger, at dette er for farligt at beskæftige sig med.

Så jeg kan kun sige, at de vestlige institutioner virkelig bør tænke over, at det måske er klogere at justere nogle politikker i den retning, vi taler om her, i stedet for at fortsætte på konfrontationskursen.

SCHLANGER: Et lignende spørgsmål kommer fra New Zealand, hvor nogen skriver: "Jeg har hørt om det ukrainske angreb på Rusland i de seneste dage, og også det israelske mord på en Hamas-leder i Beirut. Jeg er meget bekymret for, at det vil føre til en optrapning. Hvad skete der med ideen om international lov?" Og i den forbindelse er det også værd at bemærke, at vi har foreløbige rapporter om et angreb på en march på en kirkegård i Iran i dag, med et stort antal tilskadekomne. Så har du nogen kommentarer til det, Helga? Ser det sådan ud? Det afspejler den totale desperation hos etablisementet i Vesten.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gør det. I tilfældet med krigen i Ukraine er det nu ikke længere noget, der skal debatteres, men det er en fastslået kendsgerning, at den berømte ukrainske modoffensiv slog fuldstændig fejl; at ideen, som hovedsageligt også kommer fra den britiske regering, om at krigen i Ukraine skal fortsætte i mindst et år mere – med hvem? Jeg mener, der er rygter, og det er meget svært at verificere og bekræfte alle disse nyheder, fordi de kommer fra et krigsområde, og der ikke er nogen uafhængig bekræftelse; men der er rygter om, at der endda var et bankkrak i Ukraine, da nyheden cirkulerede

om, at der ville blive indkaldt endnu 500.000 mennesker som en reserve. Nu har de allerede bragt alderen op til den øvre grænse for pensionsalderen. Der er folk, der ikke længere er i stand til at kæmpe. Jeg mener, det er helt væk, og jo hurtigere man bevæger sig mod en diplomatisk løsning, tror jeg, at det faktisk, at Boris Johnson saboterede potentialet for det i marts-april 2022, måske også er tilfældet for Den Internationale Domstol: For hvis man forhindrer en fredelig afslutning på en krig, bør det også være en krigsforbrydelse.

Jeg tror, at faren er, hvad general Harald Kujat (pensioneret) allerede har sagt i en artikel, som han udgav sammen med tre andre personer – Horst Teltschik, Hajo Funke og Peter Brandt – at NATO står foran beslutningen om enten at gå efter en diplomatisk løsning med det samme, eller at faren er for en eskalering. Lige nu skal man bestemt ikke frygte en optrapning fra Ruslands side, for de klarer sig ganske godt under de forfærdelige omstændigheder, som en krig er, men der er en fare for en optrapning. Så det er noget, man skal være helt klar over, og det samme gælder naturligvis for Sydvestasien, hvor mordet på Hamas-lederen i Libanon. Jeg tror, Nasrallah vil holde en tale i dag, måske mens vi taler sammen nu. Det forventes, at han ikke vil gå ind for en udvidelse af krigen, men angrebet i Iran er – jeg kender ingen detaljer om, hvem der er den potentielle skyldige – men der er et klart forsøg på at udvide krigen, at udvide den til Hizbollah, til Libanon, til Iran; men situationen i selve Israel er også meget i forandring, fordi højesteret har afgjort, at Netanyahus beslutning om at nedlægge højesteret ikke accepteres. Og jeg tror, det giver en masse opbakning til de mange mennesker, der demonstrerede mod Netanyahu i måneden før Hamas-angrebet den 7. oktober, mennesker, der havde protesteret mod Netanyahus retsreform – så man kan kun håbe, at oppositionen indefra Israel, jeg tror, Netanyahu har omkring 15% støtte tilbage, hvilket ikke ligefrem er meget.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, jeg fik, handlede netop om

dette emne og om den israelske højesterets afgørelse, der kan udløse en ny optrapning mod Netanyahu. Spørgsmålet, de stiller, er: "Kunne Netanyahus modstandere i Israel ikke bringe hans regering til fald? Og hvis det er tilfældet, er det så muligt, at den tendens, der lå bag Rabin og ideen om at søge en omfattende fredsløsning med palæstinenserne, er det noget, der er afsluttet med denne krig, eller er det noget, der kunne dukke op igen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man kunne håbe, at det ville dukke op igen. Situationen i Gaza og den nu åbne indrømmelse af, at målet med det hele var etnisk udrensning, at fjerne alle palæstinensere fra Gaza, fra Vestbredden, tvinge dem til andre lande, til Egypten, til Jordan – hvilket disse lande nægter – det er blevet så absolut kendt for verden nu, at jeg mener, at en meget grundlæggende ændring af hele politikken i Sydvestasien er påkrævet. Det er derfor, vi har presset så meget på med ideen om Oasis-planen, som var en økonomisk udviklingsplan, der blev foreslået af min afdøde mand i 1975, og som stadig er absolut gyldig: At man er nødt til at have en helt anden tilgang. At der skal være en tostatsløsning. Personligt mener jeg ikke, at man uden en tostatsløsning kan rette op på de forfærdelige ruiner og ar, som alt dette har forårsaget; men man er nødt til at ændre miljøet, man er nødt til at skabe økonomisk fremgang for alle.

Regionen er hovedsageligt ørken, og der er mangel på vand. Hvis man havde den slags forslag om at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Røde Hav og Det Døde Hav, kunne man bruge disse kanaler til massiv afsaltning af vand, have landbrug, skovrejsning, bygge infrastruktur, bygge nye byer og gøre hele regionen til det, den historisk var, nemlig knudepunktet for den gamle Silkevej og nu med Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet, og det faktum, at Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran trods alt for to dage siden er blevet fuldgylde medlemmer af BRIKS-Plus. Og derfor er potentialet for, at BRI udvides til hele Sydvestasien, et

meget realistisk perspektiv; og man kunne inddrage Tyrkiet i dette, som ønsker at være en del af Den Nye Silkevej. Man kunne begynde at genopbygge Syrien, Yemen, Irak og Afghanistan. Hvis man havde en udviklingsplan for hele området, praktisk talt fra Indien til Middelhavet, fra Kina til spidsen af Yemen, med andre ord hele Sydvestasien som en integreret del af den økonomiske udvikling i Bælte & Vej Initiativet, kunne man indgyde håb i alle de forskellige befolkninger.

Jeg tror, at det fælles udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå man kan håbe på fred i fremtiden, og det er derfor, vi bør fremme denne Oasis-plan som en del af et generelt fredsinitiativ i Mellemøsten for at løse denne konflikt for altid.

SCHLANGER: Helga, jeg har en sidste bemærkning fra Diana, som er en af vores trofaste fans fra Canada: Hun ønsker dig et godt nytår, og hun sagde: "Hvis Storbritannien og USA ønsker, at krigen i Ukraine skal vare et år mere," er hendes synspunkt, at de bliver nødt til at sende deres egne soldater, fordi Ukraine allerede har mistet så mange. Og hun sagde: "Til hvad?" Hun er enig med dig: Dette kunne have været afgjort på et tidligt tidspunkt.

Med det, Helga, har vi dækket en masse i dag. Folk kan gå ind på vores hjemmeside. Der er Helgas julebudskab. Vi vil udgive mere om omlægningen af det militær-industrielle-finansielle kompleks. Og hold øje med, hvad der foregår i dit lokalsamfund! Der er demonstrationer, der er folk, der bevæger sig for at bringe sandheden frem i lyset.

Og Helga, endnu en gang tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og meld dig ind i Schiller Instituttet! Det er den bedste måde at blive politisk aktiv på.

Webcast: Et nyt paradigme i det nye år, ugentlig dialog med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 27. december 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i denne uge. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.com.

På trods af betydelig diplomatisk aktivitet var der ingen våbenstilstand i juleperioden, ingen våbenhvile, intet pusterum fra det igangværende bombardement af det palæstinensiske folk i Gaza. Du, Helga, udsendte en erklæring, "Gør sværd til plovjern", som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside, og i løbet af juleweekenden kom der opfordringer fra en række religiøse ledere, inklusive pave Frans, som krævede våbenhvile og en fredelig løsning. Lad mig starte med at spørge dig, hvad er betydningen af disse opfordringer, og hvad skal der nu til for at bringe en ende på denne igangværende konflikt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vigtigheden er en generel udbredt bevidsthed om, at medmindre vi gør noget ved det militærindustrielle kompleks' voksende magt, selv hvis vi stopper krigen i Gaza eller krigen i Ukraine, så vil de finde en anden krig, som de har fundet mange krige før – Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og omkring 55 krige rundt om på kloden, hvor det militærindustrielle kompleks er involveret

i at tjene masser af penge ved at sælge masser af våben; og selvom jeg ikke reducerer hele den økonomiske teori om det finansielle system og det neoliberale system til ideen om det militær-industrielle kompleks, mener jeg alligevel, at det er korrekt at hævde, at det er den neoliberale models sidste fase i at skabe penge og profitmaksimering. Jeg havde engang en meget kær ven i Indien, J.C. Kapur, som plejede at kalde dette for "pansret forbrugerisme". Og hvis du husker det, tror jeg, det var Bush Sr., der i forbindelse med en af Irak-krigene, jeg tror, det var den anden Irak-krig, sagde, at USA var nødt til at gøre dette for at beskytte (citat) "den amerikanske livsstil", hvilket betyder, at USA tilhører det, de i Rusland kalder "den gyldne milliard". Og at den fortsatte fattigdom for mange milliarder mennesker i verden bliver opretholdt ved simpelthen at have et system, hvor kun nogle nationer tidligere fik lov til at forarbejde råmaterialer, at have merværdiproduktion, og at der på den måde blev opretholdt et system, som holdt kolonialismen i hævd i hundreder af år, og selv efter den såkaldte uafhængighed af de tidligere kolonistater fortsatte kolonialismen med at eksistere.

For at opretholde dette system, som kun tillader velfærd og profit for en relativt lille del af befolkningen, nemlig spekulanterne, dem, der enten er direkte involveret i det militærindustrielle kompleks eller i de relaterede finansielle selskaber, som driver disse militærfirmaer på Wall Street og i City of London, er det systemet, der genererer disse krige og øger drabene for profittens skyld. Så jo mere man ser på det, jo mere man tænker over det, er det meget tydeligt, at det gamle krav fra Bibelen, fra Esajas 2:4 om, at "de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskærerkroge; folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere lære at føre krig". Det er meget, meget relevant, for al denne militære produktion indebærer ren destruktion af fysisk velstand. Og selv præsident Eisenhower sagde i sin tale den 16. april 1953, "The Chance for Peace", til American Society of Newspaper Editors, at hvert fly, der produceres, hver

bombe, der produceres, tager noget væk fra folket i form af hospitaler, børnehaver og andre nyttige ting.

Så jeg tror, det er kommet til et punkt, hvor vi virkelig må kræve, at det militærindustrielle kompleks bliver omstillet, at disse firmaer, som til dels har ekstremt højteknologiske kapaciteter, kan producere noget nyttigt! Det eneste, man skal gøre, er at træffe den politiske beslutning om at gøre det, og så tage nogle designingeniører og fortælle dem: "Her er kapaciteterne, hvor lang tid tager det at omstille dem og producere, i stedet for F-35, F-15, F-16 bombefly eller missiler eller andet militært udstyr, hvad tager det at omstille disse industrier til at producere hurtige togsystemer, der kan køre 350 km/t, snart 600 km/t, som kineserne gør, eller andre nyttige ting, herunder virkelig højteknologi inden for det nukleare område? Med andre ord kunne man bruge al denne produktionskapacitet til at producere det, der er så påtrængende behov for i verden.

Det kræver dog en politisk mobilisering, for det vil ikke være en frivillig handling fra ejerne af det militærindustrielle kompleks at gøre dette, men i betragtning af at samfundet er ved at falde fra hinanden, tror jeg, at der vil være en voksende efterspørgsel. Og derfor skrev jeg mit julebudskab blot ved at tænke på det, og så blev jeg ekstremt opmuntret, da jeg lyttede til Angelus-bønnen, pavens "Urbi et Orbi"-budskab til jul, hvor han kom med præcis den samme pointe: Han sagde, at folk er nødt til at vide, hvem der tjener på disse militære produktioner, fordi det går ud over deres velfærd. Så han havde præcis den samme opfordring til at nævne navnene på det militærindustrielle kompleks og til at gøre sværd til plovjern. Så jeg blev meget opmuntret, og der er naturligvis mange kristne grupper, som Pax Christi i Amerika, der allerede i et stykke tid har fremført dette argument i stærke vendinger. Men jeg tror, at vi nu er ved at nå det punkt, hvor forbindelsen mellem den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Gaza, som det er utroligt at tænke på, at det skulle ske i

vores tid, eller endda situationen i Ukraine, som også bliver mere og mere forfærdelig dag for dag, og det må høre op. Og vi er nødt til at lave en verdensomspændende mobilisering langs disse linjer, hvad jeg sagde i mit julebudskab, og hvad pave Frans tydeligvis helt uafhængigt også valgte at gøre til sit emne.

Så jeg vil bede jer om at tage disse tre, mit julebudskab; vores korte folder, hvor vi siger, hvem der styrer det militærindustrielle kompleks fra Wall Street, og hvad der skal gøres for at omstille det; og det lidt længere faktaark, så I kan tage disse tre stykker information og hjælpe med at sprede det så vidt som muligt, og slutte jer til vores mobilisering for at gennemføre denne form for forandring.

SCHLANGER: Denne erklæring er tilgængelig på hjemmesiden: Den hedder "Det militær-finansielle kompleks svulmer op på blodpenge fra krige"; og dit "Julebudskab fra Helga Zepp-LaRouche: Gør sværd til plovjern!" findes også på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nu, hvor vi fortsætter med samme emne, har vi en note fra en seer i Ohio, som refererede til udtalelsen fra de israelske forsvarsstyrkers stabschef Herzi Halevi, som sagde, at krigen vil fortsætte i mange måneder, dette på trods af FN's Sikkerhedsråds resolution, på trods af at USA fortæller israelerne, at de snart bør afslutte den. Han stillede spørgsmålet: "Har FN's Sikkerhedsråd nogen magt til at håndhæve det?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke som sådan. Vi har tidligere set, at USA gentagne gange nedlagde veto mod resolutioner om en våbenhvile, og medmindre der kommer et massivt politisk pres fra primært USA, men også fra resten af verden, tror jeg desværre ikke, at FN's Sikkerhedsråd har sådanne beføjelser.

Men jeg tvivler på, at dette vil fortsætte i mange måneder, først og fremmest fordi situationen på stedet er så absolut

alvorlig, at FN-organisationer som Verdenssundhedsorganisationen, Verdens Fødevarer- og Landbrugsorganisation oplyser, at der er hundredtusinder af mennesker, hvis ikke 2 millioner, der er ramt af en akut hungersnød! Med andre ord er det mennesker, der ikke har noget at spise i morgen, i overmorgen, måske en lille smule på tredjedagen, og så ingenting igen, indtil de sulter. Sådan kan det ikke fortsætte i månedsvis: Enten sker der en ændring, eller også er der tale om en fuldstændig eliminering af alle palæstinensere, der bor i Gaza – det er det, vi ser på! Og det er ikke gået ubemærket hen i resten af verden. Tænk bare på alle de islamiske lande i verden, alle de arabiske lande, og ikke kun det, men hele det Globale Syd betragter det, og hvad ser de? De ser på den ene side, hvad IDF gør, men alle, der tænker en lille smule over det, indser, at intet af dette ville ske, medmindre USA ville give den økonomiske, militære og politiske støtte.

Og jeg tror, at det, der allerede er sket, er – jeg ved ikke, hvad det rigtige ord er – image, skade, det er de mildest mulige ting, jeg kan beskrive. Dette er en plet, som ikke vil forsvinde. Der er allerede mange artikler i mange dele af verden, som siger, at dette er et tegn på USA's undergang. Hvis der ikke sker nogen forandring indefra i USA, kan det meget vel være det. Der er naturligvis så mange andre faktorer: Der er den umiddelbare fare for en udvidelse af krigen; Yemens angreb på skibe i Det Røde Hav; vindstød og træfninger mellem israelere og Hizbollah i nord; og så de amerikanske angreb i Irak, som den irakiske regering protesterede kraftigt imod. Så det hele er en krudttønde, og derfor er forslagene om fredelige forhandlinger for at bringe dette til en afslutning, som heldigvis også cirkulerer, ligesom Egypten har fremsat et forslag; Så er der et forslag, som kun blev offentliggjort af en afsides palæstinensisk hjemmeside, og som så blev samlet op af en israelsk hjemmeside, men det indeholder en hel række krav – en pause, en udveksling af fanger, og der, meget vigtigt, nævnes lederen

af PFLP Ahmed Saadat og den palæstinensiske leder, som nu har siddet i fængsel i 20 år, Marwan Barghouti, som er anerkendt af hele det internationale samfund, men især af alle de palæstinensiske fraktioner, at han bør løslades i den næste fangeudveksling som den eneste person, der kan forene palæstinenserne og få en aftale, der fører til en fredelig løsning.

Så vi bør helt sikkert alle diskutere dette spørgsmål om Barghouti, behovet for at få ham løsladt, som et tegn, et symbol på håb om, at en diplomatisk løsning er mulig. Så jeg vil bede jer alle om at deltage i vores kampagne for at kræve ham løsladt, fordi han er en person, som helt sikkert er respekteret, og det ville være et tegn på, at der kan findes en løsning.

SCHLANGER: Vi havde et par stykker, der skrev ind og spurgte om Marwan Barghouti, og det har du lige svaret på. Men det er også bemærkelsesværdigt, at din mand allerede i 2004, da han første gang blev fængslet, sagde, at hans løsladelse ville være tvingende nødvendig for at have en fredspartner fra den palæstinensiske side. Og det er sandsynligvis derfor, han er blevet holdt i fængsel.

Du nævnte tidligere problemet med kolonialisme. Vi har et spørgsmål, der lige er kommet ind: "Mener du, at USA fungerer som en kolonialistisk supermagt?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, det er noget i den retning, for USA kontrollerer lige nu i høj grad NATO; de kontrollerer EU. Den Europæiske Union har mistet al suverænitæt (hvis den nogensinde har haft nogen). Og naturligvis er det USA's rolle, der bliver anerkendt som håndhæver af IMF, Verdensbanken og lignende ting.

Lad mig nu bare sige dette: Det er nu den 27. december, og det betyder, at der om fire eller fem dage, den 1. januar, vil ske en fuldstændig ændring i den strategiske situation. Det er den

dag, hvor Rusland overtager formandskabet for BRIKS-Plus: Det bliver BRIKS-10, som omfatter Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Det betyder en stor forandring. Den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov har udtalt, at det nye BRIKS ikke vil være en formel organisation med et sekretariat og et bureaukrati, men at det i lang tid vil være en sammenslutning, hvor hver nation kan bevare sin egen identitet, sin egen suverænitet, sin egen måde at gøre tingene på, sin egen vej til udvikling: Men de vil arbejde sammen om et nyt paradigme for udvikling af alle. Og på BRIKS-topmødet den 22.-24. august havde allerede 40 lande fra det Globale Syd udtrykt interesse for snart at blive medlem, og det er kun et spørgsmål om hastigheden og de nærmere regler for integrationen, men det er ved at ske.

Efter min mening er der et tektonisk skift i gang, og jeg tror, at folk i Vesten, som stadig er vant til eurocentrisk arrogance, hvilket inkluderer USA, som trods alt er en slags forlængelse af den europæiske civilisation, at dette eurocentriske syn er fuldstændig forældet. Det betyder ikke, at alle fortalere har indset det, men resten af verden bevæger sig meget, meget hurtigt i en anden retning: De vil have en retfærdig økonomisk verdensorden, og for eksempel har den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar lige nu, siden mandag, besøgt Moskva, og han mødtes med mange mennesker fra mange samfundslag, herunder en fælles pressekonference med udenrigsminister Lavrov. De understregede den ekstreme betydning af de russisk-indiske relationer, og at det er en meget vigtig hjørnesteen i det fremtidige nye paradigme. Dette på trods af, at de såkaldte vestlige demokratier har gjort en enorm indsats for at få Indien med i demokratiernes lejr. Men det har ikke fungeret: Indien er et uafhængigt land, som helt åbenlyst handler i traditionen fra den Alliancefri Bevægelse (NAM), og de har et dybt venskab med Rusland.

Mange, mange afrikanske lande siger også, at de har et dybt venskab med Rusland, som vil blive lige så dybt igen, som det

var under Sovjetunionen, fordi disse lande indser, hvem der er deres venner, og hvem der giver noget i virkeligheden, og hvem der bare snakker og holder søndagsprædikener.

Så jeg tror, at det kommende år, selvom jeg ikke afviser faren – faktisk er farerne utrolige – ikke desto mindre er der all mulig grund til håb, for når flertallet af verdens befolkning bevæger sig på en samordnet måde, i en anden retning, og siger, at de ønsker at opbygge et retfærdigt nyt verdenssystem, der giver mulighed for udvikling for alle, tror jeg, at det er ustoppeligt. Det eneste, der kan stoppe det, er Tredje Verdenskrig, men den mulige anstifter af en sådan krig bør tænke sig om en ekstra gang, for de ville heller ikke overleve den – så det er måske ikke så god en idé.

Men jeg finder grund til optimisme, for jeg tror, at historien er ved at nå et punkt, hvor 500 eller endda 600 års kolonialisme er ved at være slut, og jeg tror ikke, at det kan gøres om.

SCHLANGER: Vi har også et spørgsmål om faren for verdenskrig fra en seer i Thailand, som skriver: "Jeg har hørt om Thukydid-fælden som den potentielle årsag til krig mellem USA og Kina. Jeg har hørt det fra mange eksperter, herunder Chas Freeman. Hvad er Thukydid-fælden, og gør den en krig mellem USA og Kina uundgåelig?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, ikke nødvendigvis. Thukydidfælden er opkaldt efter den græske historiker Thukydid, som for første gang udviklede ideen om, at når en ny magt er på vej frem, så ser den magt, der bliver overgået, det som sin vitale interesse at føre krig mod denne opstigende magt. Og han diskuterede dette i forbindelse med den peloponnesiske krig mellem Spata og Athen, der som bekendt var begyndelsen på delingen af Grækenland, som det aldrig rigtig er kommet sig over. Det er referencen, og der er omkring 12 tilfælde i historien, hvor en opstigende magt erstattede den tidligere topmagt, og det førte til krig, og der er omkring 4 tilfælde,

hvor en sådan opstigen fandt sted uden at føre til krig. Det er der nogle, der gør til en teori, som om det ville være en naturlig ting.

Nu, i atomvåbnenes tidsalder, hvor USA er den næststørste atomvåbenmagt, er Kina meget hurtigt ved at blive den største økonomiske magt, mens de militært stadig er meget bagud. Men på grund af deres strategiske forhold til Rusland kompenseres der på en måde for det.

Det bør stå klart for alle, at hvis det nogensinde kommer til krig mellem USA og Kina, så er det så godt som verdens undergang. For det er atomvåbnenes logik, at ikke bare ét våben vil blive brugt, men et stort nok arsenal til at forårsage udryddelsen af den menneskelige art. Xi Jinping har netop holdt en tale i forbindelse med 130-året for Mao Zedongs fødsel, hvor han sagde, at Kina under ingen omstændigheder vil tillade en løsrivelse af Taiwan, og at landet hele tiden vil presse på for en fredelig genforening, men han gjorde det også meget klart, at de, der tilskynder til en mulig løsrivelse af Taiwan, ikke har nogen chance for at gøre det uden at få de ekstreme konsekvenser at føle.

Nu tror jeg, vi befinder os i en meget farlig dynamik, fordi den tyrkiske udenrigspolitiske komité netop har stemt for, at Sverige kan blive medlem af NATO. Det vil nu sandsynligvis på kort sigt føre til en afstemning i det tyrkiske parlament. Præsident Erdoğan er meget imod det, men i Sverige – jeg fik det at vide i dag af nogle af vores venner fra Sverige – er der en debat om, at en krig mellem NATO og Rusland, der omfatter svensk territorium, vil finde sted inden for fem år, og i Finland er der dukket lignende stemmer og artikler op, der siger, at det kun vil tage to år, før man har en krig mellem NATO og Rusland, der involverer Finland.

I Tyskland er der en tænketank, nogle skribenter, nogle helt uansvarlige (jeg er nødt til at beherske mit sprog, for jeg bliver virkelig meget vred, når jeg læser ting, som kun kan

føre til civilisationens ødelæggelse!), og så siger disse såkaldte eksperter: Ja, vi skal have en fuldstændig mentalitetsændring i Tyskland, vi skal have en militarisering af hver eneste pore i samfundet; vi skal diskutere krigsmilitariseringen i klubberne, i byrådene, i delstatsparlamenterne, alle aspekter af samfundet skal gøres opmærksomme på, at vi snart kan have blodige lig, der bæres gennem landsbyerne igen i forbindelse med en krig mod Rusland.

Det er så uansvarligt! Derfor kan jeg kun bede jer alle, alle vores seere og forhåbentlig venner, om at gå sammen med os i en mobilisering om, at denne fremgangsmåde er vanvittig, fordi den vil føre til ødelæggelsen af hele den menneskelige art! Der er ingen grund til at være en fjende af Rusland eller Kina eller det Globale Syd! Og alternativet til denne form for militarisering af samfundet er præcis det, vi talte om i begyndelsen: Omstillingen af det militær-industrielle kompleks, og det vil naturligvis kun ske, hvis der er nok kræfter i civilsamfundet, der kræver det, såsom landmænd, fagforeningsfolk, iværksættere, offentlige embedsmænd, alle slags mennesker skal virkelig tilslutte sig denne idé: Er vi den menneskelige art? Er vi intelligente nok til at forhindre vores egen udryddelse, eller er vi ikke? Derfor mener jeg, at vi virkelig skal være ekstremt bevidste om, at den nuværende idé om "militarisering" af alle aspekter af samfundet er absolut selvmorderisk og bør erstattes af idéen om samarbejde mellem alle nationer i det nye paradigme.

SCHLANGER: Du kan få Helga Zepp-LaRouches "Julebudskab: Gør sværd til plovjern!" på Schiller Instituttets hjemmeside. Og også faktaarket om, hvad det militærindustrielle kompleks er, og hvad det finansierer, og hvor dine skattekrone går hen i stedet for til infrastruktur, sundhedspleje, uddannelse og nationens generelle velfærd.

Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra Pat, som refererer til rygterne om et muligt Wall Street-krak i begyndelsen af året. I dag meddelte de tyske bankmyndigheder, at det tyske

banksystem er fyldt med stort set værdiløst papir, og EU forsøger at finde ud af, hvordan man kan redde bankerne. Hvad tænker du om, hvad vi står over for med det finansielle system i den kommende tid?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at både de amerikanske banker og også de tyske banker, som Bundesbank nu har indrømmet, ligger inde med urealiserede tab. Der er en meget høj rente, både i USA og i mindre grad i Europa, men stadig meget høj, og det devaluerer mange af de aktiver, som blev købt til en bestemt markedsværdi, og når renten stiger, mister de værdi, og hvis de solgte dem, statsobligationer og obligationer, ville de få meget færre penge og afskrive tab. Og det kan de ikke, så derfor beholder de dem i bøgerne, som om de stadig ville være værdifulde papirer.

Dette er tydeligvis et problem, som ikke forsvinder. Realøkonomien er ved at kollapse, ikke så meget i USA, men i Tyskland lider vi stadig under sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, og nu er den tyske industri ved at kollapse på grund af de høje energipriser. Det vil accelerere.

Jeg kan se, at der vil komme omfattende social uro, for når man truer landmændenes eksistens, som det f.eks. sker i Tyskland, fordi koalitionsregeringen har skåret i tilskuddene til brændstof, og for landmændene er det den røde linje, der gør deres landbrug uholdbart. Så landmændene vil i stor stil rykke ud på gaderne i januar sammen med lastbilchaufførerne og lokomotivførerne, og det vil kun være begyndelsen. Så jeg kan se, at det kommende år, med de aktuelle problemer i det finansielle system og den sociale protest mod de spareforanstaltninger, som de forskellige regeringer gennemfører, vil føre til en meget, meget ophedet situation. Derudover har vi den igangværende af-dollarisering, som er en anden vigtig faktor i situationen.

Så vi sidder på en vulkan med hensyn til det finansielle system, og jeg kan kun sige, at der er en måde at løse det på!

Min afdøde mands, Lyndon LaRouches, program med de fire love er absolut anvendeligt på situationen i dag. De udgør til gengæld en del af mine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise på en fredelig måde! Det er muligt! Det ville være politisk – det er det, der er så forbløffende – det ville være meget nemt: Alt, hvad man skulle gøre, var – måske ikke at indkalde til en stor offentlig konference i begyndelsen, men man ville have diplomater, der sendte deres følere ud, havde en vis mængde diskussioner blandt regeringerne på forhånd og så blev enige om, at man har brug for den slags reformer, og at vi er nødt til at erstatte konfrontation med samarbejde. Det har både Kina og Rusland erklæret gentagne gange – selv Putin sagde for nylig, at der stadig er mulighed for at finde en måde at samarbejde med Vesten på. Så hvis den politiske vilje kunne mobiliseres, ville det være meget nemt! Men det kræver naturligvis et veluddannet borgerskab, som vil stille politiske muskler bag disse krav.

SCHLANGER: Vi er næsten løbet tør for tid, men jeg har endnu et spørgsmål til dig fra Tyskland: Forudser du en politisk nyorientering i Tyskland, muligvis en stor koalition mellem CDU og SPD? Eller bare et forsøg på at fortsætte med at hutle sig igennem?

ZEPP-LAROUICHE: Der er mange, der kræver et tidligt valg, som Markus Söder, CSU's leder i Bayern, der krævede det; og Friedrich Merz fra CDU har nævnt det. Jeg tror ikke, det kommer til at ske så let, for den nuværende koalitionsregering går tydeligvis mere op i magt end i principper, for ellers ville de ikke have dannet denne regering. De kan ikke få noget igennem. Uenigheden er ved at blive et samtaleemne overalt. Så der kan ske mange ting, som er uden fortilfælde og uventede, virkelig store ændringer, hvorved regeringen kan falde.

Problemet er, at den nuværende opposition ikke rigtig tilbyder et alternativ. CDU/CSU med Friedrich Merz og måske Söder i

spidsen har ikke sagt eller foreslået noget, der på nogen måde adskiller sig fra den neoliberale politik. Og netop i dag døde Wolfgang Schäuble – han havde været finansminister i flere år; han havde været medlem af parlamentet i 51 år; han var berømt for at være “Mr. Black Zero”, i høj grad opfinderen af gældsbremsen og havde meget at gøre med Maastricht-kriterierne, alle de politikker, der kvalte den tyske økonomi. Og den ånd er stadig intakt.

Så jeg tror, at vi i det kommende år vil se Die Linke-parlamentsmedlemmet Sahra Wagenknecht annoncere, at hun vil danne et nyt parti. Der er også mange kredse i Tyskland, der diskuterer, at der skal gøres noget helt andet. Alt dette har endnu ikke taget form, men det vil bryde ud i lys lue i det kommende år.

Og jeg kan kun sige, at den eneste måde, hvorpå vi kan håbe på at komme ud af denne krise, er, at vi anerkender, at landene i Europa, og USA for den sags skyld, er nødt til at samarbejde med det Globale Syd, med Afrika, med Latinamerika, med Asien. Det er 85 % af jordens befolkning, og tanken om, at vi i al evighed kan være verdens herskere i en unipolær verden og undertrykke de andre lande – det kommer bare ikke til at ske. Det er forbi, og det kommer ikke tilbage.

Så hvorfor ikke? Hvorfor ikke tage et positivt skridt og sige: Lad os samarbejde med BRI, med BRIKS, med andre organisationer i det Globale Syd, og få venner i stedet for fjender?

SCHLANGER: Tja, Helga, nu hvor vi lige har afsluttet et år, der ser ud til at have været et af de mere dystre år nogensinde, vil jeg gerne takke dig på vegne af vores seere for din fortsatte optimisme og dit budskab om håb. Der er løsninger, som du har påpeget, og der er ingen grund til, at 2024 ikke kan blive et år, hvor disse løsninger kommer i forgrunden, og vi er afhængige af, at især vores seere tager det alvorligt, som du netop har diskuteret. Så tak igen, og vi ses næste år!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi ses næste år!

Schiller Instituttets webcast den 20. december 2023 med Helga Zepp-LaRouche: Virkeligheden er stærkere end ideologi; Stop krigsførelse, opbyg den fysiske økonomi

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 20. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 20. december 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, siden vi talte sammen sidst, er der sket så meget, så der er meget at tale om: Lad os starte med Netanyahus fortsatte angreb på Gaza. FN's Sikkerhedsråd overvejer en ny resolution i dag. Der ser ud til at være en ekstraordinær diplomatisk indsats for at forsøge at forhindre USA i at nedlægge veto mod den. Det kan komme til afstemning i dag. Jeg vil gerne vide, hvad din vurdering er af det skift, der er sket internationalt, og som har isoleret USA og lagt pres på Biden, selvom han fortsat holder fast i sin støtte til

Netanyahu. Hvad er din vurdering af, hvad der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at de forfærdelige nyheder om, at der hver dag bliver dræbt og slået ihjel i Gaza, går ud til hele verden. Andre tv-stationer end de vestlige, som Al Jazeera og mange andre, rapporterer meget detaljeret, og de forskellige rapporter fra FN-embedsmænd og andre internationale hjælpeorganisationer beskriver den helt forfærdelige situation, hvor mere end 1 million palæstinensere stort set er efterladt uden mad, uden elektricitet, uden andet brændstof, uden husly; vinteren er ved at sætte ind, det regner. Folk har kun deres sommertøj. Så får de at vide, at de skal tage sydpå: Så bliver den by, hvor alle samles, Khan Yunis, bombarderet. Så rædselshistorierne er så utrolige, at det ryster hele verdens samvittighed, og man kan sige, at det faktum, at de vestlige regeringer stadig ser igennem fingre med det, stadig gør det muligt, i særdeleshed naturligvis USA. Det spreder sig over hele verden, at der er ét land, der kan stoppe det – og det er USA. Hvis USA simpelthen ville stoppe leveringen af våben til Israel og anden økonomisk støtte, ville det stoppe øjeblikkeligt, fordi Israel absolut ikke ville have kapacitet til at fortsætte dette.

Så dette er ved at blive et stort, stort spørgsmål, både internationalt, hvor mange lande har vendt sig og har skiftet holdning til sagen, men også internt i USA. Og jeg er så glad for, at der er nogle amerikanere, der har modet til at stå op, som den seneste, hvor mere end 1.000 topakademikere fra New England har underskrevet en appel, et brev til kongressen, hvor de beskriver, hvilke foranstaltninger der skal træffes, øjeblikkelig våbenhvile, øjeblikkelig humanitær hjælp, men også indsættelse af FN's fredsbevarende tropper, og selvfølgelig skal en mere generel løsning sættes på dagsordenen. Og jeg kan kun sige, at vi gerne vil have alle i hele verden til at slutte sig til det kor og deltage i mobiliseringen for en øjeblikkelig våbenhvile, fordi alt andet er at se gennem fingre med det – og denne appel fra disse

tusind akademikere siger dybest set, at der skal være en undersøgelse af alle forbrydelser begået siden den 7. oktober og frem til den dag, hvor konflikten bliver løst. Det betyder, at hver eneste dag, hvor disse krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden bliver begået, skal undersøges. Så folk ophober en hel del skyld der. Men jeg tror, at det vigtigste er våbenhvilen, for myrderierne er nødt til at stoppe.

SCHLANGER: Lad os holde os til situationen i Sydvestasien med et par spørgsmål mere. Vi har et fra Louise, som refererer til den israelske nedskydning af israelske gidsler, der forsøgte at flygte fra Hamas, og som bar et hvidt flag. Og så IDF's snigskytter, der skød ind i en katolsk kirke i Gaza og dræbte to kvinder og sårede syv. Hun spørger sarkastisk: "Er det et svar fra Netanyahu på Bidens opfordring til mere præcis måludpegning?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg synes, det er meget kynisk. Det er klart, at tropper, herunder IDF-tropper, gør, hvad de er trænet til, og hvis de ikke er blevet trænet til muligheden for, at gidsler eller andre mennesker overgiver sig med et hvidt flag og afdækket overkrop, så man kan se, at der ikke er sprængstoffer på kroppen, så er de ikke blevet trænet til det. Så jeg tror, at den første reaktion med at skyde gidslerne bare var en refleks. Man har et lignende fænomen i USA, hvor politiet har været militariseret i så lang tid, at disse utrolige hændelser sker hele tiden, hvilket er resultatet af en generel tankegang.

Og lad mig lige indskyde noget her: Fordi vi kan diskutere, og vi skal diskutere denne konkrete situation, og også Ukraine og omkring 100 andre igangværende militære konflikter rundt om i verden, men jeg tror, der er et meget mere grundlæggende spørgsmål, som vi har til hensigt at tage fat på i den næste periode på en massiv måde: Og det er, at der lige nu sker en militarisering af den amerikanske økonomi, af den europæiske

økonomi, hvor det såkaldte militær-industrielle kompleks, som burde hedde "militær-industrielle-finansielle kompleks", fordi det er vævet sammen med de store investeringsselskaber på Wall Street, er det, der driver krigen! I øjeblikket har vi, især siden 11. september, den ene krig efter den anden, altid under påskud af, at det viser sig at være fup eller løgn, men det er et faktum, at dette militærindustrielle kompleks har brug for disse krige for hele tiden at kunne tjene penge. Og det er vejen til katastrofe: For i Tyskland sagde forsvarsminister Boris Pistorius for eksempel: "Tyskland er nødt til at gøre sig klar til krig." Derefter gav han et andet interview, hvor han sagde, at Vesten har omkring fem eller otte år maksimalt, før konfrontationen med Rusland er på dagsordenen. I USA laver tænketanke og andre militære institutioner krigsspil med henblik på den krig, der helt sikkert vil komme med Kina.

Så alt dette er en vej til Tredje Verdenskrig mellem NATO, USA og de andre store atommagter Rusland og Kina. Og det vil ske, hvis vi ikke afsporer denne maskine. Så vi vil slutte os til mange andre kræfter, men tage føringen i bestræbelserne på at omstille det militærindustrielle kompleks, for alt, hvad disse mennesker producerer, er affald! Det er et komplet spild set fra den fysiske økonomis synspunkt. Og hvis man bruger 1 billion dollars på det amerikanske forsvarsbudget om året, næsten nu, er det penge, der mangler i skoler, på hospitaler og i andre presserende behov. Og vi er virkelig ved at nå et punkt, hvor dette er slutfasen af hele det neoliberale, imperiale, neokoloniale system, hvor militariseringen er den sidste fase. Så hvis vi vil afbryde det, før det fører til Tredje Verdenskrig, er vi nødt til at have en kampagne, hvor vi viser nøjagtigt – og vi vil udgive foldere og faktaark, hvor vi viser nøjagtigt så mange B52-bombefly, hvor mange hospitaler man kan købe for det; så meget ammunition, hvor mange skoler og hospitaler man kan bygge for det.

Og jeg beder jer alle om, fra og med denne juletid, at downloade det faktaark, vi vil offentliggøre på vores

hjemmeside, og den folder, der vil udkomme i løbet af den næste dag eller to, og lad os lave en kampagne, hvor dette spild af fysisk økonomi skal stoppe, og det skal reduceres, og vi skal have en helt anden tilgang, som vi har skitseret mange gange, med ideen om en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Men denne ødelæggelse og spild af fysiske aktiver i form af militær produktion skal stoppe.

Så det er et meget større problem. Det fjerner naturligvis ikke den umiddelbare nødvendighed af situationen i Gaza, men vi er også nødt til at tage fat på dette større billede, for ellers vil vi få endnu en krig efter denne.

SCHLANGER: Og der vil komme en artikel om dette i næste nummer af {Executive Intelligence Review}, som vil give nogle af detaljerne om det, vi lige har beskrevet.

Med hensyn til faren for en krig, der spreder sig, er en af de ting, forsvarsminister Lloyd Austin insisterede på, da han var i Mellemøsten for et par dage siden, en pagt mellem nationer, en gruppe på mindst ti nationer, for at stoppe houthierne i at forstyrre transporterne i Det Røde Hav. Vi har et spørgsmål fra en person om faren for en krig, der spreder sig: "Tror du, at USA vil bruge houthiernes angreb fra Yemen på skibsfarten som en undskyldning for at angribe Iran?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at krigen mod Iran har været planlagt i meget lang tid, og jeg tror, det er meget farligt, for der er praktisk talt fare for en absolut, akut udvidelse af denne krig, både houthiernes angreb på disse skibe, men også situationen i Libanon, hvor angrebene og frem og tilbage i Libanon allerede er eskaleret på trods af den forfærdelige økonomiske situation i landet. Så ja, svaret er bestemt, absolut ja, vi står på randen af en optrapning af en krig, som vil involvere Iran. Og jeg har sagt mange gange, at når man først går den vej, er der ingen grænser, og det kan involvere det samlede billede meget, meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Roderick i Storbritannien, som påpeger, at "Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyy blev afvist i Washington i sidste uge, og derefter blev han forpurret af Orbán med en anmodning om penge fra EU. Men Zelenskyy insisterer stadig på, at Ukraine kan vinde og kun vil forhandle med Rusland på hans betingelser. Kan ingen fortælle ham, at han befinder sig i en fantasiverden, og at han er nødt til at forhandle, mens der stadig er et Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at selv medlemmer af hans egen regering og militær er begyndt at fortælle ham det.

Jeg tror, at fortsættelsen af krigen i Ukraine lige nu, hvor Zelenskyy tilsyneladende har bedt om, at yderligere 500.000 mænd bliver indkaldt til hæren; jeg tror, at gennemsnitsalderen i AFU er steget fra 30 til 44 år, og nu bliver folk, der allerede får deres pension, indkaldt. Jeg vil sige, det er en fuldstændig slagting og nedkæmpelse af hele landet. Og jo før det stopper, og der kommer forhandlinger i gang, jo bedre, ikke mindst for ukrainerne selv.

Nu synes jeg virkelig, at situationen er sådan, at vi er nødt til at have en seriøs diskussion: Hvordan kommer vi ud af det her? Og eftersom vi i meget lang tid har fremmet ideen om denne nye sikkerhedsarkitektur, synes jeg, det er meget vigtigt, at vi havde den første konference, der diskuterede det; den kom fra en gruppe professorer fra Nicaragua og nogle andre caribiske og latinamerikanske lande. Vi havde en todages konference den 9.-10. december, som for størstedelens vedkommende er oversat fra spansk og til andre sprog. Jeg vil opfordre folk til at begynde at tænke over, hvordan vi kan samle grupper af universiteter, tænketanke eller endda organisationer, der repræsenterer forskellige lande – hvordan vi kan skabe en diskussion, hvor folk diskuterer, hvordan vi kommer ud af konflikterne. Og jeg er helt sikker på, at verden er i så stort et kaos, at det kun fungerer, hvis man retter op på systemet som helhed, hvilket betyder, at man er nødt til at have en Westfalsk Fred-tilgang, hvilket betyder, at man har

oprettet en orden, der tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsarkitekturinteresserne for hvert enkelt land på planeten, ellers fungerer det ikke. Men det skal forberedes: Forhandlingerne om freden i Westfalen tog fire år, men de resulterede i international lov – for det var resultatet af disse forhandlinger – og international lov, som derefter blev udtrykt i for eksempel FN-pagten og lignende principper – jeg tror, at det er mere presserende end alt andet.

SCHLANGER: Helga, du nævnte konferencen fra Nicaragua, som var designet til at diskutere de grundlæggende principper, som du fremlagde i et papir til den nye internationale strategiske og udviklingsmæssige arkitektur, og folk kan downloade dine ti grundlæggende principper fra Schiller Institutets hjemmeside. Det er et godt sted at starte diskussionen.

Nu har vi fået et spørgsmål fra en person i Algeriet, som har underskrevet det "Ven af BRIKS". Og han henviser til den indiske udenrigsminister S. Jaishankars kommende rejse til Moskva for at diskutere udvidelsen af den indisk-russiske handelsaftale, brug af nationale valutaer, transportforbindelser og så videre. Og han sagde: "Betyder det, at Biden-Blinken-NATO's charmeoffensiv over for Indien, for at trække dem væk fra BRIKS, er slået fejl?"

ZEPP-LAROUCHE: Det vil jeg håbe! Indien har i den seneste tid virkelig sendt meget blandede signaler. På den ene side er de en del af BRIKS. Der har været en enorm indsats fra især USA's side for at trække dem ind i "Quad", i andre Stillehavsarrangementer. Men først og fremmest tror jeg, at premierminister Modi vil forfølge en traditionel politik for den alliancefri bevægelse, med andre ord vil de ikke lade sig fange i arrangementer, som i den truende konfrontation ville placere Indien på de såkaldte "demokratiers" side, selv om der var en enorm indsats fra disse "demokratier" – som ikke er så demokratiske i disse dage – for at trække dem ind i den lejr. Jeg tror også, at det langvarige, dybe venskab mellem først

Sovjetunionen og siden Den Russiske Føderation og Indien vil sejre. Jaishankar er en ekstremt erfaren diplomat, og jeg synes, at de første tegn på hans besøg ser meget lovende ud.

Så i betragtning af, at Rusland bliver formand for BRIKS fra 1. januar, er der dog en meget intens intern debat i Rusland lige nu om, hvad man skal få ud af det årelange BRIKS-formandskab, men jeg er helt sikker på, at det momentum, der er omkring det, som præsident Putin har åbnet op for i forbindelse med det årlige Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, og som viser Sibiriens enorme potentiale. Jeg mener, husk på, at Rusland er det største land i verden: Det har enorme råstoffer, som ikke er udviklet. Alle grundstofferne i Mendelejevs periodiske system findes i Ruslands råstoffer. Mange af dem skal udvikles, og de vil repræsentere en enorm rigdom, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Det er i øvrigt en af grundene til, at denne organisation, som Jamestown Foundation i USA står bag, "Free Nations of Post-Russia Forum", ønsker at opdele Rusland i 40 forskellige enheder, og det er Ruslands råstofrigdom, som mange mennesker i Vesten er ude efter, fordi de ikke ønsker, at Rusland skal være en suveræn magt, der kontrollerer sine egne ressourcer. Det tror jeg, Rusland er meget bevidst om. Jeg tror, at med det, Putin har sat i gang, bliver det meget attraktivt for de andre BRIKS-lande; som man kunne se på Vladivostok-konferencen den 10.-13. september 2023 i år, var der tusindvis af deltagere og talere, en fantastisk begivenhed, og det er helt naturligt, at BRIKS og BRIKS-Plus vil blive – endnu mere end de er lige nu – motoren i verdensøkonomien. Og som jeg har sagt mange gange, bør Vesten opgive sin arrogance og forsøg på at inddæmme det, for det kan de ikke – i hvert fald ikke fredeligt – og de bør slutte sig til det! Der er ingen grund til, at europæiske nationer og selv USA ikke kan sige: "Vi vil samarbejde med BRIKS-Plus på grundlag af lighed, suverænitæt," de fem principper for fredelig sameksistens, FN-pagten, og så

kunne verden meget hurtigt gå i en fredelig retning.

Jeg mener, at diskussionen om denne mulighed, som et alternativ til den nuværende konfrontation, er det, der bør finde sted så mange steder som muligt. Og i betragtning af, at USA nu går ind i valgåret, hvor Bidens popularitet i meningsmålingerne er virkelig lav; alternative kandidater er ikke rigtig synlige; jeg mener, Trump er der naturligvis, og de skubber på nogle andre. Men jeg tror også, at der er et enormt vakuum for uafhængige kandidater: Først og fremmest vores egen Diane Saxe, som kører en meget succesfuld anden kampagne for det amerikanske senat i staten New York; hun har bevist i sin første kampagne i 2022 mod Chuck Schumer, at hun kan samle kræfterne, og der er lige nu en diskussion om en hel liste af uafhængige kandidater, der arbejder sammen som et alternativ til topartisystemet (som i virkeligheden er et parti, som alle ved).

Så jeg tror, at situationen er meget i bevægelse, og forhåbentlig vil de kræfter i USA, der står for det rigtige Amerika, få en chance for at komme frem. Og det mener jeg faktisk {er} det vigtigste: For hvis USA ville stille sig på flertallet af menneskeheden, kunne alle problemer løses. Hvis de beslutter sig for at forsøge at inddæmme flertallet af menneskeheden, vil det hele blive meget sværere eller mislykkes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en af vores faste seere, Dalia, som starter med at takke for de gode diskussioner og den store visdom. Og så rejser hun sin bekymring. Hun siger: "Vi ved, at målet for denne nye verdensorden," med henvisning til det udvidede militær-industrielle kompleks, "er at underlægge alle regeringer én verdensregering." Og hun rejser et spørgsmål, som mange mennesker har, hovedsageligt på grund af dækningen i de såkaldte alternative medier. Hun spørger: "Kan det kinesiske Bælte & Vej-projekt være en del af bevægelsen mod denne verden uden suverænitet? Eller er der en anden mulighed for det?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, der er nogen fare for det, fordi den kinesiske model for Bælte & Vej Initiativet, og også organisationerne i nærheden af det – BRIKS-Plus, SCO, ASEAN, andre organisationer, der repræsenterer landene i det Globale Syd – de har haft det så meget med kolonialisme, med imperialisme, at jeg ærligt talt tror, der ikke er nogen måde at gå tilbage til et system, der ville være en ny model for imperialisme i nye klæder. Fordi jeg mener, at princippet om hvert enkelt lands suverænitet er blevet anerkendt som værende den absolutte forudsætning – undskyld mig, jeg er nødt til at stoppe et øjeblik. Jeg er stadig lidt sløj.

SCHLANGER: Okay, få vejret et øjeblik. Vi er glade for, at du besluttede at komme her i dag!

Jeg har et par spørgsmål om Europa, og så kan vi slutte af med det. Det første drejer sig om problemerne med EU, den manglende aftale om Ukraine, problemerne med stabilitetspagten, den mulighed, som Atlantic Council taler om, EU's skrøbelige natur. Hvad er dine tanker om det?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at Den Europæiske Union mangler én ting, og det er sammenhold. De repræsenterer heller ikke Europa, fordi de repræsenterer et overnationalt bureaukrati, som i høj grad handler imod deres medlemmers interesser. Så EU er ikke i god form, og det er sandsynligvis gode nyheder for verden. For EU er gennem længere tid degenereret til blot at være et agentur, der udfører ordrer fra Washington og London.

De har mistet al uafhængighed og suverænitet for deres egne medlemmer, og derfor, hvis folk som Ungarns premierminister Orbán, som virkelig er en torn i øjet på Bruxelles-bureaukratiet, har demonstreret ret effektivt, at han kan repræsentere Ungarns interesser på trods af bestræbelserne på at undertrykke ham. Jeg synes, det er helt forkert at karakterisere ham som en "Putin-agent". Jeg tror, han repræsenterer, hvad han mener, er sit lands interesser, nemlig Ungarns. Og der er nu flere andre medlemslande, der udtrykker lignende følelser, især for eksempel Slovakiet, hvor den nye

og gamle premierminister Robert Fico bevæger sig i en lignende retning.

Men hvis man ser nærmere på det, er der heller ingen enhed! Der er ingen enhed mellem Tyskland og Frankrig. Der er ingen aftale mellem Frankrig og Italien, for eksempel. Spanien har en ret uafhængig politik.

Og Europa er i en dyb, dyb krise, fordi vi lige nu oplever et fuldstændigt frit fald i økonomien. Tyskland er ved at kollapse: Der er en koalitionsregering, som af mange mennesker, som jeg er helt enig med, karakteriseres som den værste regering, der har eksisteret i Tyskland siden 1945. Og den kan falde fra hinanden hurtigere, end folk tror, fordi de på så mange punkter har fuldstændig modstridende holdninger, at den eneste lim, der holder dem sammen, er perspektivet om, at der ikke er noget reelt alternativ, fordi oppositionspartiet CDU i sin nuværende struktur ikke har andre holdninger end koalitionsregeringen. Og da de ikke kan danne en regering alene, fordi de kun har lige så mange stemmer som koalitionen – nemlig 32 % – nægter de at indgå i en koalition med AfD; at indgå i en stor koalition med SPD ville være mere af det samme. Så jeg tror desværre, at i betragtning af, at der ikke kun er valg til Europa-Parlamentet næste år, men også valg i flere af de tyske delstater, så tror jeg, at vi kommer til at opleve stor uro, og jeg kan forestille mig, at landskabet i Tyskland vil ændre sig meget, ligesom det er ved at ændre sig i mange andre europæiske lande.

Mange af disse højrefløjspartier har ikke nogen løsning på migrantsspørgsmålet, for de vil bare gøre, som USA gør ved den mexicanske grænse og bygge mure, men det virker ikke at bygge en mur rundt om Europa. Og deres holdning til det Globale Syd er i det mindste ekstrem underudvikling, for at sige det meget mildt.

Så jeg tror, at det, vi gør med vores forskellige organisationer, BüSo (Civil Rights Solidarity) i Tyskland,

Solidarité et Progrès i Frankrig, lignende organisationer, vi har i Danmark, i Sverige, i Italien, jeg regner med dem, fordi vi simpelthen er idéfabrikken, og det er det, der vil være afgørende i den kommende kamp.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores tyske seere, der henviser til landmændenes traktorprotest, der netop fandt sted i Berlin i går. Et af deres skilte lød: "Vores juleønske: En ny regering." Og seeren spørger: "Hvordan kan vi få jer ind i den tyske regering?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er en rigtig god idé! Jeg vil gerne have, at du rent faktisk kontakter os. Vi planlægger en masse i den næste periode, startende med Berlin, hvor forfatningsdomstolen nu igen, for anden gang, har besluttet, at dele af valget i Berlin skal gå om, så vi vil være en stemme i det. Vi vil deltage i nogle andre delstatsvalg. Og jeg håber faktisk, at der er mange mennesker, der er enige i, at vi har brug for den slags program, som vi har foreslået, nemlig at Tyskland kun har én chance for at komme ud af denne krise og komme væk fra den totale kontrol med at være en koloni i USA's og briternes anglosfære, hvor det tyske folks interesser bliver {fuldstændigt ignoreret} og faktisk modarbejdet: Den eneste chance, Tyskland har, er at have en positiv holdning og samarbejde med BRIKS-Plus, med landene i den Globale Majoritet, og der tror jeg, at alt er muligt. Jeg ved, at hvis der var en tysk regering, der helhjertet ville sige: "Vi er klar til at samarbejde om udviklingsprogrammer for Afrika, Mellemøsten, Asien og Latinamerika, så ville de blive budt velkommen. For selv om det er svært at forestille sig, så har Tyskland stadig et positivt ry i store dele af det Globale Syd! For jeg tror, at folk i Afrika, Latinamerika og Asien nu er ved at forstå det, men mange har stadig et billede af Tyskland, som om det er Schillers, Beethovens og den klassiske musiks land, og at "Made in Germany" er et tegn på kvalitet, ekspertise, fortræffelighed og pålidelighed.

Så hvis der udvikler sig en kraft omkring den såkaldte

Mittelstand, omkring industrifolk, omkring landmænd – du ser lige nu folk med 1300 traktorer i Berlin, det er en styrke – så er det den slags kraft, der kan vende Tyskland. Men der er brug for et programmatisk perspektiv, for ellers er der fare for, at det bare eksploderer i raseri. Så jeg hilser dine tanker velkommen, og tag kontakt, så lægger vi planer.

SCHLANGER: Nuvel, Helga, for at afslutte vores diskussion har vi en bemærkning fra en fast seer, som jeg tror taler på vegne af mange mennesker. Det er Diana, og hun siger: "Tak, Helga. Jeg elsker at lytte til din visdom og dine løsningsfokuserede svar. Jeg ønsker dig en rigtig glædelig jul og et godt helbred gennem hele julen og ind i det nye år." Og jeg tror, at det er mange menneskers ønske. Så tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i den nærmeste fremtid!

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ønsker jer alle en glædelig jul og et godt nytår!

**POLITISK ORIENTERING den 11.
december 2023 med formand Tom
Gillesberg:
Folkemordet i Gaza er
afslutning på USA's og
Vestens dominans.**

BRIKS+ er fremtiden.

**POLITISK ORIENTERING den 11. november 2023 med formand Tom Gillesberg:
Stop folkemordet i Gaza. Toms tale begynder 25 min. inde i videoen.**

Tom Gillesbergs tale begynder 25 min. inde i videoen.

Her er også et link til at gå direkte til Tom Gillesberg tale.

Se også de tre andre præsentationer på mødet her:

**Videoer: Stop folkemordet i Gaza/ Fred Gennem Udvikling,
Møde den 11. november 2022 i København**

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche:

Intensiver indsatsen for LaRouches Oase-plan for at afslutte krigen i Sydvestasien

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. december 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. I dag er det onsdag den 6. december 2023. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, med afslutningen af våbenhvilen i Gaza er verden vidne til en optrapning af Netanyahu-regimets brutale angreb på den palæstinensiske civilbefolkning i Gaza, angiveligt i et forsøg på at udrydde Hamas. Der har været diplomatiske initiativer, der har været adskillige erklæringer, som fordømmer de israelske operationer, men indtil videre er der ikke blevet gjort noget for at gennemtvinge en våbenhvile.

Det første spørgsmål til dig er, at "i flere af dine seneste konferencer og udtalelser har du understreget, at selv om en våbenhvile er nødvendig, er den i sig selv ikke en garanti for fred, og at din afdøde mands Oase-plan er afgørende for fred og sikkerhed i Sydvestasien." Nu synes dette spørgsmål at komme fra Henry Kissingers diplomatiske skole, som spørger: "Er det ikke nødvendigt først at nå frem til en politisk aftale, før man forsøger at løse økonomiske problemer?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det er grunden til, at mange af disse aftaler ikke har fungeret, fordi det er en forkert

idé, at man først skal have en politisk løsning, før man kan gå i gang med et økonomisk genopbygningsprogram: Det skal være den anden vej rundt. For hvordan er situationen i Gaza og på Vestbredden, men især i Gaza lige nu? Jeg synes, at de rapporter, der kommer ind nu, time for time, er de mest utrolige, hjerteskrærende – jeg kan ikke finde ord til at beskrive det, for folk har fået besked på at tage til den sydlige by Khan Younis, og så blev det sted bombet. Nu bliver de fortalt, at de skal tage til Rafah, som også er blevet bombet. Så bliver de sendt til et lille sted på den sydligste del af grænsen til Egypten, hvor et utroligt stort antal mennesker skal koncentreres – og jeg tror, det ord har en særlig betydning – på et lille sted uden vand, uden medicin, uden mad og under konstant bombardement.

Hvis man forestiller sig, hvad folk går igennem, tror jeg, at den, der tror, at man kan løse problemet med terrorisme på denne måde, hellere må tænke sig om en ekstra gang. Der er en debat lige nu i selve Israel, hvor nogle mennesker siger, at de "stolte" (i anførselstegn) rapporter om, at kun 2 civile blev dræbt for 1 Hamas, at det ville være et godt resultat, at den beregning er helt forkert; at der er en åbenlys fare, hvis dette fortsætter, hvis du ikke engang må sige de ting, du tænker længere, fordi der bliver lavet love, som straks stempler dig på måder, som slet ikke er berettigede: for 1 terrorist, for 1 Hamas-person dræbt, vil der dukke 10 terrorister op. Så hvis israelerne indtil videre har været i stand til at dræbe 5.000 Hamas-medlemmer (det er et gæt, formoder jeg), så ville der allerede være omkring 50.000 nye mennesker, der sværger hævn.

Så denne cyklus skal afbrydes! Der er ingen måde, hvorpå Israels sikkerhed kan garanteres, for det, der er en klar fare, er, at hele denne situation udvides til Libanon, Hizbollah; til Syrien, hvor mange grupper er i stigende spændinger – eller faktisk mere end "spændinger" – med amerikanske tropper; det samme i Irak. Spørgsmålet er så, hvad

der vil ske med Iran, hvis det fortsætter.

Så jeg tror, vi står over for et komplet horrorshow, en krudttønde. Jeg mener, at der skal gøres noget med det samme. Det mest effektive ville naturligvis være, hvis USA bare sagde: "Vi stopper alle våben og pengestrømme til Israel," og så ville det stoppe. Det er der mange, der mener, selv fra Israel, som udtrykker det.

Da det ikke er særlig sandsynligt lige nu, har vi forsøgt at introducere en dynamik i denne situation, som giver håb til hele regionen. Oaseplanen er et økonomisk udviklingsperspektiv, der skal forvandle hele denne region, som i bund og grund er ørken, ørken, ørken, til et område, hvor man ved hjælp af et system af kanaler, fra Middelhavet til Det Røde Hav, fra Det Røde Hav til Det Døde Hav, og så afsaltning af saltvand i stor skala til kunstvanding i landbruget, til opbygning af infrastruktur, endda opbygning af nye byer, industrialisering. Og det er i høj grad muligt, for man har praktisk talt Kinas forslag om at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, at samle op på det kinesiske forslag om at afholde en omfattende fredskonference i Mellemøsten, hvor en løsning på krisen kunne finde sted, med anerkendelse af en tostatsløsning; men så har man brug for økonomisk udvikling. Og i betragtning af, at hverken USA eller Israel er villige til at gøre det lige nu, er den eneste måde, jeg kan forestille mig, at vi kan nå dertil, at vi får alle naboerne, alle landene i regionen og alle de islamiske lande til at kræve det.

Det er ikke særlig langt væk: For netop i dag er Ruslands præsident Putin på statsbesøg i De Forenede Arabiske Emirater; han har allerede mødtes med statsoverhovedet der. Han har en meget stor delegation, inklusive udenrigsminister Sergei Lavrov og mange andre, med sig, og de mødes med en lignende delegation fra Emiraterne. De har en enorm bilateral handelsvolumen. Og så tager Putin til Riyadh for at mødes med Saudi-Arabiens premierminister, kronprins Mohammed bin Salman

Al Saud. Derefter mødes Irans præsident med Putin i Moskva den 7. december.

Betydningen af dette er, at alle disse tre lande vil være fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus den 1. januar – det er kun tre uger væk. Og da disse lande alle er relevante i forhold til olieprisen og den mængde olie, der produceres hver dag, tror jeg, at der er mange faktorer, der taler for, at et sådant forslag kan realiseres.

Men det, der først og fremmest skal gøres, er at have et perspektiv, hvor alle mennesker, hvor forfærdelig situationen end er, har en fremtid, har et håb, og ved at sprede denne idé om at have en oaseplan, forsøger vi at lægge en helt anden dagsorden på bordet. Og jeg kan kun bede alle jer, der følger med i denne diskussion, om at hjælpe os: Download vores Oasis Plan, send den til alle lovgivere, til alle kongresmedlemmer, til alle parlamentsmedlemmer, borgmestre og andre valgte embedsmænd, andre organisationer, for vi er nødt til at møtte hele verden med ideen om, at vi har brug for en dramatisk ændring i politikken, hvis dette ikke skal blive udviklingen til Tredje Verdenskrig, hvilket det meget vel kunne blive.

SCHLANGER: Vi har lige fået et spørgsmål i forbindelse med dit svar. Nogen spørger: "Er der nogen chance for, at den westfalske tilgang til gensidig respekt for suverænitet kan blive effektivt honoreret i den nuværende kolonialistiske mentalitet, der driver vestlig politik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det tror jeg. Jeg mener, fordi Vesten virkelig forsøger at bevare status quo i den gamle, tidligere unipolære verdensorden, som allerede er gået i opløsning til en multipolaritet, og det er ikke den sidste fase i denne udvikling. Jeg tror, at det, vi ser, er en historisk udvikling, som sandsynligvis har fundet sted flere gange i historien: At de mennesker, der var de privilegerede i en forfalden, kollapsende orden, på en eller anden måde har en mental blokering for at indse, at de er ved at tabe. Jeg tror,

at det faktum, at mange vestlige regeringer ikke har fordømt det, der sker lige nu, på trods af at det er så indlysende og forfærdeligt – kun nogle få, som Spaniens premierminister og Belgiens premierminister, da de tog til grænseovergangen ved Rafah den 24. november, krævede en tostatsløsning. Og Spaniens premierminister Pedro Sánchez sagde endda, at Spanien måske ville anerkende den palæstinensiske stat ensidigt, hvis der ikke kom en passende handling fra resten af de europæiske ledere.

Så jeg tror, at det, du ser lige nu, er, at dele af etablissementet, langt størstedelen af det, tydeligvis ikke er i stand til at se, at deres handlinger er årsag til deres undergang. Jeg mener, at det, der truer nu i Gaza, vil miskreditere Vesten på en måde, som ikke kan afhjælpes. For hvis man tillader noget som dette at ske, vil det blive brændt ind i erindringen hos så mange mennesker rundt om i verden, og efter min mening vil det absolut øge beslutsomheden hos landene i det Globale Syd om at udvikle deres eget økonomiske system, at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle; og jeg tror, at i betragtning af, at det transatlantiske finansielle system er i en reel krise, at det dybest set sidder der som en krudttønde klar til at eksplodere, så tror jeg ikke, at Vesten er i en så stærk position til at forhindre udviklingslandenes ønske om at danne et nyt system, som er til deres fordel.

Men det er meget farligt, for jeg tror, at det eneste, der kan ske, er, at det eksploderer fuldstændigt, og det kan føre til civilisationens undergang. Men jeg tror ikke, der er nogen måde, hvorpå dette nuværende system med undertrykkelse af det Globale Syds forhåbninger kan opretholdes.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om forholdet mellem fortsættelsen af krig og samtidig manglen på penge til at finansiere den, som rammer en række lande, herunder USA: Der var en, der skrev om Schumers høringer med skuespil, at han skulle have en høring i går, hvor Zelenskyy skulle komme med

en personlig og stærk appel om flere penge fra Kongressen, og Zelenskyy dukkede ikke op. Så spørgsmålet er: "I betragtning af den voksende modstand i Kongressen mod Bidens tillægsbudgetforslag på 106 milliarder dollars til Ukraine og Israel, hvad er så konsekvenserne af denne kamp? Hvad hvis USA ikke sender flere penge til Ukraine, hvad vil der så ske?"

ZEPP-LAROUICHE: Der er allerede en meget vidtrækkende anerkendelse af, at Ukraine tabte krigen, og det er et faktum. Den berømte "modoffensiv" lykkedes slet ikke. Alle de våben, der blev sendt, førte kun til et utroligt blodbad, ødelæggelsen af den ukrainske økonomi, og der er lige nu en erkendelse af, at der må komme noget andet, og at man på en eller anden måde er nødt til at komme ud af dette, med en slags operation, der holder facaden. Der er nogle mennesker, komplette krigshøge, som ønsker at fortsætte dette, uden hensyn til hvad det vil betyde for den ukrainske befolkning, som er ved at forbløde! Men jeg tror – jeg har ikke den seneste indsigt i, hvorfor Zelenskyy traf denne beslutning om ikke at tage af sted – men der er massiv modstand mod, at han fortsætter den måde, krigen gik på, inde fra Ukraine. Jeg mener, der er nogle af hans nærmeste rådgivere, som ikke længere tror på, at dette kan vindes.

Så jeg tror, at jo før man begynder at forhandle og afslutte denne forfærdelige krig med en fredsaftale, der også tager hensyn til Ruslands og Ukraines interesser, som Putin krævede den 17. december 2021, hvor han stillede et ultimatum – han sagde til NATO og USA, at de skulle give juridisk bindende sikkerhedsgarantier, og så ville det hele ikke være sket! Så jeg tror, at vi nu er nået til et punkt, hvor krigen i Ukraine er ved at være slut, fordi folk simpelthen ikke er der længere, og jo hurtigere Vesten erkender, at det skal slutte, og det er selvfølgelig en stor faktor, at valgkampen i USA nærmer sig, og mange ved godt, at krigen ikke er populær blandt vælgerne i USA.

Så forhåbentlig er der nogle mennesker inden for USA's

establishment – for jeg kan ikke forestille mig, i ved, at USA's politik ikke har været en succes siden Vietnam! Se på alle disse krige: Vietnamkrigen blev tabt; Afghanistan blev tabt; Irak, Libyen, Syrien – en endeløs række af fejlslagne forsøg på at gennemtvinge politikker, som altid var skadelige for det pågældende lands interesser, og jo før denne idé om interventionskrige stopper, jo bedre. Og jeg tror – tag for eksempel Afghanistan: Hvis kun 3% af de 2,3 billioner dollars, som USA brugte i de 20 år, USA og NATO var i Afghanistan, kun var blevet brugt på årsbasis, er der skøn over, at landet ville være en blomstrende have, og der ville være industri og infrastruktur. Det samme gælder – alle disse penge til disse endeløse krige er en fuldstændig ødelæggelse af den fysiske økonomi. Pengene går naturligvis i spekulanternes og det militærindustrielle kompleks' lommer, men set fra den brede offentligheds synspunkt er de spildt – hvis de penge var gået til skoler, sundhedssystemer og infrastruktur, ville alle være blevet tjent så meget bedre! Så man kan kun sige, at vi har brug for en mobilisering, der kræver netop det, at der skal ske et sådant skift.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet, som også er meget aktivt involveret i at samle den internationale fredskoalition, og vi vil have lagt information ud på vores hjemmeside om, hvordan du kan deltage i det.

Helga, vi har nogle spørgsmål i forbindelse med COP28-konferencen. Nogen skrev ind og sagde: "Tak for din konstante afsløring af den grønne dagsorden, og at det er en affolkningsdagsorden. På COP28-konferencen foregår der en kamp om fossile brændstoffer. Hvilken betydning tror du, det har, at Indien nægter at gå med til at reducere brugen af kul? Har det en bredere indvirkning på den overordnede grønne dagsorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det har den effekt, at der har været et enormt pres for at gå over til atomenergi, hvilket er

præcis, hvad der skal gøres. Der er en hel gruppe af lande, der nu danner en atomklub med den idé at opbygge atomenergi så hurtigt som muligt. Men der vil være en periode, et hul, for man kan ikke bygge atomkraftværker fra den ene dag til den anden. Det tager mange år. Og der er nu en meget lovende første fjerdegenerationsreaktor, som Kina vil sætte online. Så der sker en enorm udvikling inden for kerneenergi, og det er meget, meget lovende.

Men man har brug for kul i den mellemliggende periode, og jeg tror, at det faktum, at Indien simpelthen siger dette, vil have en meget vigtig indvirkning på alle de andre lande i det Globale Syd.

Jeg synes, at COP28-topmødet var utroligt lærerigt: Ikke alene erklærede arrangørerne, at de ikke havde tænkt sig at forlade de fossile brændstoffer, hvilket skabte et kæmpe ramaskrig, men det blev også tydeligt, at det hele var svindel: Der var næsten 100.000 mennesker, der fløj til Dubai, og alle de CO₂-udledninger fra alle disse fly, hvis du forestiller dig det. Og hvad blev der så opnået? Faktisk meget lidt. Og jeg må sige, at når folk siger noget rigtigt, bør man rose dem, og jeg synes, at Greta Thunberg, som nu bliver slagtet af de internationale medier, bragte det palæstinensiske folks skæbne på bane, og det synes jeg er meget vigtigt. For når folk først erkender, at noget går forfærdeligt galt, og de har modet til at sige det, er det nok et af de bedre resultater af dette COP28-topmøde.

SCHLANGER: Apropos folk, der gør ting forkert, så er der et andet spørgsmål om den generelle kamp mod fossile brændstoffer. Nogen skriver: "Hvad sker der i Europa, i EU, med uenighederne om den grønne dagsorden? Og hvad med situationen i Tyskland? Vil der være mangel på energi til vinter? Er der nogen måde, hvorpå tyskerne på en eller anden måde kan genoplive strømmen af gas og olie fra Rusland?"

ZEPP-LAROUCHE: Den tyske økonomi er lige nu i frit fald, og

medierne rapporterer det ikke som et samlet billede, men hver dag finder du i et tysk medie en lille udtalelse fra denne CEO eller denne leder af en forening, der siger "min sektor kolliderer ...", og jeg tror, at hvis man lægger det sammen, viser Tyskland absolut, at bunden er ved at falde ud. Og mange virksomheder siger, at de er nødt til at afskedige folk eller investere i andre lande. USA fører økonomisk krigsførelse mod Tyskland ved at lokke de virksomheder, der ikke længere har råd til de høje energipriser i Tyskland, til at geninvestere i USA med Inflation Reduction Act, der giver dem visse privilegier. Så det er ikke en vens handling, det er en fjendes handling. Og i betragtning af, at Nord Stream-sabotagen stadig er det store spørgsmål, der skal undersøges, er Seymour Hershs beskyldninger ikke rigtig blevet imødegået.

Så jeg tror virkelig, at det er på tide, at Tyskland drager sine konklusioner: Vil vi lade hele vores økonomi, alt det, der blev bygget op i efterkrigstiden, i generationer af ord, vil vi lade det gå i opløsning, kollapse, blive revet fra hinanden? Dette er et krisemoment for Tyskland, som man ikke har set i vores økonomi siden slutningen af Anden Verdenskrig!

Det interessante er, at Putin for nogle dage siden sagde, at han beklagede, at forholdet mellem Rusland og Tyskland er blevet så dårligt. Og hvis Tyskland ville beslutte sig, ville der være en måde at genoptage forholdet på – dette er ikke præcis hans ord, men den generelle betydning. Og jeg mener, at det er, hvad Tyskland bør gøre: Vi bør simpelthen genoptage det og sige, at vi især har brug for den billige russiske gas, og det ville være det mest fornuftige at gøre.

Så jeg tror, at denne vinter afhænger af det: Hvis den starter meget koldt, kommer det an på det. Hvis vinteren bliver meget hård, og der vil være behov for et stort energiforbrug, tror jeg, vi kan komme til et absolut krisepunkt. For alle de andre økonomiske parametre ser også helt forfærdelige ud. Så jeg tror, at Tyskland vil blive konfronteret med valget mellem enten at kollapse under operationer fra en allieret, vores

så kaldte bedste allierede USA; eller vi tænker på vores egen befolkning og genåbner gasleverancerne fra Rusland.

SCHLANGER: Helga, jeg kiggede ud af vinduet i dag, og himlen er grå. Der har ikke været sol i omkring tre uger her i Berlin, og alle solpanelerne er dækket af sne. Så jeg tror, det fortæller dig noget om, at naturloven hævder sig over for de grønnes idioti.

Jeg har endnu et spørgsmål til dig, som kommer fra nogen, der siger, at de er meget håbefulde med hensyn til muligheden for, at religion kan være en faktor i en våbenhvile og fred. De henviser til, at Sergej Lavrov har talt om en "post-kristen kultur" i Vesten, og denne person skriver: "Er det muligt, at det her ved juletid giver en chance for at anerkende betydningen af kærlighed til vores medmennesker som grundlag for fred?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at alle mennesker af god vilje er opfordret til at forsøge at fremkalde denne følelse hos deres og vores medborgere. For jeg tror, at bortset fra den forfærdelige krig i Ukraine og den forfærdelige situation i Mellemøsten, så har vi en reel krise i den vestlige kultur. Jeg tror, vi står over for et fuldstændigt dekadent sammenbrud – det er svært at sige, om man skal sammenligne det med slutningen af Romerriget eller det 14. århundrede eller andre perioder med totalt sammenbrud og dekadence hos eliterne. Og jeg tror, at vi er nødt til at finde det menneskelige i os selv, og vi er nødt til at bygge videre på det og skabe håb. Den menneskelige art gennemgår lige nu en så dyb krise, og jeg synes, at både religiøse ledere, men også mennesker, der virkelig er religiøse, bør bruge denne højtid – julen og de andre højtider – til at fremkalde kærligheden til menneskeheden og forsøge at komme tilbage til et menneskeligt samfund.

Hvis vi kommer igennem denne krise, tror jeg, at vi vil gå igennem en periode på måske et år, halvandet år, to år, det er

en periode, hvor jeg tror, at mange processer vil nå deres udmattelsespunkt, et brudpunkt, et overgangspunkt, og hvis det på en eller anden måde lykkes os at få nok mennesker med på ideen om, at der er en løsning, bør Vesten holde op med at være arrogant og tro, at de kan fortsætte den kolonialistiske orden, som i virkeligheden ligger til grund for alt det her. Og vi bør stoppe denne, jeg vil sige eurocentriske arrogance, som inkluderer USA – du kan kalde det “Amerika-centrisk arrogance, euro-centrisk arrogance” – at tro, at vi er noget bedre, og at landene i det Globale Syd, i Asien, Afrika og Latinamerika, og at de på en eller anden måde er underlegne. For jeg tror, at det virkelig er – hvis man spørger folk, vil de måske ikke mene, at de er racister, men hvis man ser på deres adfærd i form af den slags institutioner, de ønsker at opretholde, og som vil opretholde den manglende udvikling i Syd, så må man konkludere, at det er denne eurocentriske racistiske holdning, der ligger bag meget af det, der foregår.

Og det er på tide at komme af med det, at foretage et renselsesforsøg og minde os selv om Amerikas sande tradition, som er den amerikanske revolution, de grundlæggende fædre, hvad Benjamin Franklin sagde, hvad John Quincy Adams sagde; eller i Europa, den italienske renæssance, den andalusiske renæssance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, det billede af mennesket, som er forbundet med Schiller, med Beethoven, med {Niende Symfoni}, som var Beethovens komposition af Schillers digt {Ode til glæden}, hvor ideen er, at “alle mennesker bliver brødre”!

Jeg mener ikke, at det er en utopi. Jeg tror, at det er den absolutte forudsætning for, at civilisationen kan overleve. Og jeg tror, at julen og hele denne periode er en periode, hvor alle mennesker af god vilje, religiøse eller ikke-religiøse, må arbejde sammen for at fremkalde det, hvis man ønsker at komme ud af denne krise.

SCHLANGER: Jeg har en idé til en julegave: De kan gå ind på LaRouche-organisationens hjemmeside og downloade Oasis Plan-

pjecen og lægge den rundt om juletræet og få folk til at læse og diskutere den. Det er det, Helga har talt om i dag, og det er grundlaget for en varig fred, som er julens ånd og alle de religioner, der har fester på denne tid af året.

Så, Helga, der er et sidste spørgsmål til dig her: "Det, du beskriver som 'eurocentrisk arrogance', er det essensen eller grundlaget for geopolitik?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Det er idéen om, at det virkelig startede helt tilbage i 1500, da idéen om kolonialisme begyndte, og man skal se på de 600 år, der fulgte efter den periode. Men i den seneste periode tror jeg, at det var forbundet med Wolfowitz-doktrinen: Det var, da Sovjetunionen gik i opløsning, og der var basis for fred. Dengang kunne man have bygget en fredsorden for det 21. århundrede, hvilket vi forsøgte med forslaget om den eurasiske landbro. Men på det tidspunkt havde man Paul Wolfowitz og Richard Perle og forskellige andre neokonservative, som definerede ideen om, at kommunismen var besejret (det sagde de, selvom det var en forkert opfattelse, at de havde "sejret" over kommunismen), men de kom med ideen om, at USA aldrig skulle tillade nogen gruppe af nationer at overgå dem økonomisk, militært eller kulturelt, og det var i virkeligheden meget af det, der gik galt, for det, USA skulle have gjort, var at gå tilbage til John Quincy Adams' eller John F. Kennedys fredspolitik og sige: Vi arbejder med en alliance, et partnerskab af lande over hele verden og samarbejder. Og jeg tror, at den idé om at erstatte konfrontation med målet om at bevare den unipolære verden, som alligevel for længst er væk, og ændre det til en form for samarbejde, er det mest påtrængende at gøre i dag.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du var med os i dag, og held og lykke med alt andet, vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og meld dig ind i Den Internationale Fredskoalition!

Video: Danske lægers opråb til regeringen: Danske læger siger fra og ønsker varig våbenhvile i Gaza

(Schiller Instituttet har ikke været involveret i at lave videoen, men vi støtter indholdet.)

Tekst i forbindelsen med videoen, som blev lagt ud på læge Suher Othmans Facebook side:

Den 7. december skal Folketinget behandle et borgerforslag om, at Danmark skal arbejde for en varig våbenhvile i Gaza.

Du kan hjælpe med at opnå en permanent våbenhvile ved at lægge pres på politikerne allerede nu.

Du kan skrive en mail eller ringe til en af partiernes udenrigsordførere, hvor du opfordrer dem til at stemme for lovforslaget.

Danske læger siger fra og ønsker varig våbenhvile.
Afskriftet findes nedenunder.

Her er linket til det opdateret borgerforslag om Gaza på Folketingets side (Udenrigsudvalget).

og her på vores side:

Opdateret borgerforslag om Gaza til 1. behandling

**i Folketinget på torsdag den 6. december:
våbenhvile, efterforskning af brud på folkeretten,
øge bistand til Palæstina samt
arbejde for en politisk løsning**

**Afskrift af videoen:
(Vejledende manuskript, ikke ordret.)**

Danske lægers opråb til regeringen

Som danske læger følger vi rædselsslagne med i den humanitære katastrofe, som lige nu udfolder sig i Gaza

Vi ser vores kolleger arbejde under umenneskelige forhold

Mere end 15,000 palæstinensere er blevet dræbt, deriblandt over 5,000 børn. 2/3 af de dræbte er kvinder og børn

Mange flere er savnede og ligger formentlig begravet under murbrokkerne.

Mange flere vil dø af sygdomme, som opstår af mangel på mad, mangel på rent drikkevand, af at bo tæt sammen, eller under åben himmel

Af sygdomme som kan behandles, men som ikke bliver behandlet fordi sundhedsvæsnet er brudt sammen.

Flere hospitaler er blevet angrebet direkte

Ambulancer er blevet angrebet

Hundreder af sundhedspersonale er blevet dræbt

Flertallet af Gazas hospitaler fungerer ikke mere fordi de er ødelagt, eller fordi de mangler strøm og brændstof

Hospitalerne mangler udstyr, medicin, vand

Operationer er blevet foretaget uden bedøvelse

Kirurgerne kan ikke længere redde liv i Gaza

Det eneste hospital der behandler børne-kræft er bombet

Som kirurg/børnelæge – hvor målet med vores arbejde er at redde børn/mennesker – er det hjerteskrærende at tænke på ...

Tusindvis af patienter i Gaza lever med svær nyresygdom, som kræver dialyse

Men grundet mangel på elektricitet og luftangrebene på hospitaler er dialysepatienter i risiko for at dø

Der er mere end 50,000 gravide kvinder, som ikke har ordentlig adgang til sundhedsfaglig hjælp

Det betyder, at de nyfødte og deres mødre er i risiko for at dø

Vi har sjældent før set så direkte og ødelæggende angreb på hospitaler og sundhedspersonale

Vi har brug for at fastslå:

At angribe hospitaler og andre sundhedsfaciliteter er brud på international humanitær lov

At blokere en hel befolknings adgang til mad, vand og elektricitet er brud på international humanitær lov

At bombe flygtningelejre, boligblokke, skoler så man dræber

tusindvis af børn er brud på international humanitær lov

Det er krigsforbrydelser

Til de den danske regering:

Gaza er blevet en gravplads for tusinder af børn

Vi kræver omgående beskyttelse af civile, og af vores kollegaer i Gaza

Dette folkemord går imod vores værdier som danske læger

En humanitær pause er kun et lille plaster på et ødelagt samfund

Der er intet humanitært ved en 6 dages våbenhvile, der efterfølges af yderligere angreb

Vi kræver at vores regering presser utvetydigt på for en permanent våbenhvile i Gaza

Den fordrevne civilbefolkning skal kunne vende tilbage til deres hjem – eller det der er tilbage.

Den danske regering må presse på for at Israel overholder international humanitær lov.

Hvis ikke regeringen klart og tydeligt kan fordømme det der sker som krigsforbrydelser, så mister den internationale humanitære lov sit indhold

Regeringen må presse på for at sundhedsfaciliteter og sundhedspersonale respekteres.

Bombninger og angreb mod hospitalerne skal stoppe

Der skal tillades hurtig og uhindret adgang til humanitær nødhjælp til hele Gaza

Hospitalernes adgang til brændstof og elektricitet skal genoprettes

Vi skal handle nu

Vi har brug for en fordømmelse af den vilkårlige ødelæggelse

Vi kræver respekt for menneskeliv, uanset sprog, religion og hudfarve

Vi kræver en permanent våbenhvile

Hvad mere skal der til, før Danmark handler?

Vores stilhed og manglende handling gør os medskyldige i den humanitære katastrofe.

Gaza har brug for Danmark

Kræv permanent våbenhvile nu

#ceasefirenow
(våbenhvile nu)

Video: Stop folkemordet i

Gaza// Oase-planen for fred gennem økonomisk udvikling. Schiller Instituttets møde den 16. december 2023

Program:

Stop folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand.

Lyndon LaRouches og Schiller Instituttets Oase-plan for fælles økonomisk udvikling i Israel-Palæstina, ved Feride Gillesberg, næstformand.

Følgende video fra 2010 blev vist under foredraget om Oase-planen:

Invitation:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og international leder sagde den 9. december:

“Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men den israelske hær fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere, hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker “koncentreret” i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

“Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til

en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. “

Det er folkemord.

Vi må gøre alt for at stoppe krigen, men også højne debatten gennem at komme med løsninger for en fælles fremtid. Her er citater fra EIR's leder den 1. december:

“Det er yderst vigtigt at forstå, at LaRouches Oase-plan er det manglende løsningskoncept og den strategiske flanke, der nu er tilgængelig for at mobilisere kræfter i hele verden. Oase-planen, eller en tilnærmelse, må gennemføres samtidig med vedtagelsen af en tostatsløsning i Palæstina, en løsning, som Benjamin Netanyahu for nylig har erklæret, at han agter at modsætte sig, uanset hvad verden mener.”

Under mødet sagde Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale leder, “Så når vi siger, at vi nu er nødt til at placere Oase-planen midt i denne diskussion, sker det ikke i et vakuum, men det er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at løse denne krise ved at bruge det faktum, at momentum var til stede for det nye økonomiske system omkring BRIKS og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet), der blev udvidet til Sydvestasien... Det vi ønsker at gøre, ved at placere Oase-planen midt i det hele, er at få folk i alle landene i Sydvestasien til at kæmpe for en bedre fremtid, til at kæmpe for deres ret til at have en anstændig levestandard, til at have uddannelses- og sundhedssystemer og meget andet til deres børn og børnebørn.”

En vigtig del af Oase-planen er at bygge mange afsaltningsanlæg, der producerer ferskvand, som kan gøre ørkenen grøn. Atomkraft vil være den mest effektive måde at forsyne disse anlæg med strøm.

(Udsat pga. sygdom: Fordraget om atomkraft ved Thomas Grønlund Nielsen)

Baggrund:

Video: Folkemordet i Gaza er afslutning på USA's og Vestens dominans. BRIKS+ er fremtiden. POLITISK ORIENTERING den 11. december 2023 med formand Tom Gillesberg.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exitstrategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien. Fra mødet i København den 11. november 2023. På engelsk.

Hæfte: Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen. NYHEDSORIENTERING september-oktober 2023.

Video: Kan Kina og BRIKS løse krisen i Israel og Palæstina? Hvorfor stoler muslimske lande på Kina?

Den 30 november. Denne video med studievært Li Jingjing fremhæver Kinas seneste bestræbelser på at løse den palæstinensisk-israelske konflikt og diskuterer, hvorfor arabiske og muslimske lande stoler mere på Kina end på de vestlige lande som en retfærdig og troværdig partner.

Med i diskussionen er Hussein Askary, Schiller Instituttets Vestasien koordinator fra Irak/Sverige, og Yin Zhiguang, professor i international politik ved Fudan University i

Shanghai.

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023 Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Ikke korrekturlæst.

I dagens dialog understregede Helga Zepp-Larouche nødvendigheden af at gå over til et nyt paradigme som det primære spørgsmål for menneskeheden. Hun talte om den kinesiske indsats for at indgå en omfattende fredsaftale for Sydvestasien som et skridt fremad, som vejen til at flytte regionen væk fra at tjene som brikker i en geopolitisk konflikt. Hensigten med Lyndon LaRouches Oasis-plan var at give alle nationer i regionen en vej til samarbejde baseret på gensidig egeninteresse, begyndende med at øge den tilgængelige vandmængde til landbrug og industri.

Adspurgt om forskellige forslag til at afslutte konflikten, såsom en OIC/Arabisk Liga-ledet olieembargo eller sanktioner mod Israel, henviste hun til den westfalske model – at søge hævn bringer ikke fred, der skal være tilgivelse, baseret på fælles forpligtelser til at handle til fordel for den anden. Det er svært, det kræver et “åndeligt skift”, men intet andet vil virke. Hun talte om IPC’s rolle som en katalytisk kraft og

opfordrede folk til at deltage i vores mobilisering.

Om Tyskland – det er den værste regering i årevis, sagde hun, at hun håber, at den vil blive udskiftet. Adspurgte om det amerikanske præsidentvalg talte hun om vigtigheden af en national bevægelse omkring Diane Sares senatskandidatur, som udviser lederskab for en tilbagevenden til den bedste tradition i USA.

Beslutningernes dage – Opbyg en massebevægelse for fred gennem udvikling

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche, Onsdag den 29. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 29. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det begynder at se sandsynligt ud, at pausen i kampene i Gaza kan blive forlænget med yderligere to dage, måske endda lidt mere, men vi er ved at nå frem til et afgørende øjeblik: Der er et voksende pres på Netanyahu og på Biden for at stoppe den død og ødelæggelse, som Netanyahus invasion af Gaza har udløst, og det ser ud til, at det har en vis effekt. Den internationale fredskoalition, som du er meget involveret i, mobiliserer for at fremme en varig våbenhvile og en egentlig løsning baseret på økonomisk udvikling. Hvad er din vurdering på nuværende tidspunkt af, hvor tingene står? Og hvad kan folk gøre for at øge presset på Netanyahu og på Biden for at sikre, at der bliver indgået en aftale om en permanent våbenhvile?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Mens vi taler her, finder det særlige møde i FN's Sikkerhedsråd sted, som kineserne havde indkaldt til, og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi er formand – jeg tror, han er mere end udenrigsminister, han er ansvarlig

for hele Kinas udenrigspolitik – og der er flere andre meget højtstående medlemmer af den kinesiske regering, som er rejst til dette møde; og mens vi taler her, er de forskellige fremlæggelser stadig i gang. Den palæstinensiske repræsentant talte, Israels repræsentant talte, og hele verden følger med i denne begivenhed, fordi dette er en intervention på højeste niveau i et forsøg på at skabe fred i Gaza, og situationen var ved at komme ud af kontrol. Nu har Kina fremsat et forslag om at afholde en international fredskonference for Mellemøsten, og jeg tror, at det er den eneste måde at gribe situationen an på. Og Den internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet er lige nu engageret i en international mobilisering med alle de kræfter, vi har til rådighed, for at forsøge at få Lyndon LaRouches forslag, som han fremsatte allerede i 1975, om en "Oasis Plan", ind i denne igangværende diskussion: Det vil sige en omfattende udviklingsplan for denne region.

Denne region er blevet brugt af Det britiske Imperium og også af de tidligere franske kolonimagter til at være det område, hvor geopolitik ville forårsage konflikt og skabe mistillid og krige, først og fremmest mod Rusland; nu i den seneste periode klart mod fremkomsten af et nyt udviklingssystem sponsoreret af Kina med Bælte & Vej Initiativet (BRI) og væksten i BRIKS-nationerne, som i august optog seks nye medlemmer: BRIKS er oprindeligt Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, og på topmødet i Johannesburg accepterede de seks nye medlemmer: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Argentina. Fire af disse lande ligger enten i Mellemøsten eller er direkte naboer, som Egypten, der er en slags bro mellem Asien og Afrika; og udvidelsen af BRI var godt på vej.

Jeg har i et stykke tid gjort opmærksom på, at selvom krigen i Ukraine og nu krigen omkring Gaza begge har deres historiske rødder og oprindelse og specifikke forhold, så må man ikke desto mindre se, at de også er brikker i en meget større kamp

mellem den neoliberale verdensorden, som tydeligvis er på vej ned, på trods af alle bestræbelser på at tale den op af folk som NATO's generalsekretær Stoltenberg, og de opstigende nationer i det Globale Syd centreret omkring Kina og Bælte & Vej Initiativet.

Det er her, kampen virkelig udspiller sig, for enten fortsætter man med at spille geopolitik og splitte nationer og sprede spændinger og krig, eller også finder man frem til et nyt paradigme. Og det er i virkeligheden det, der er på spil. Vores pointe har været, at vi fremmer ideen om en omfattende udviklingsplan for hele regionen.

Folk, der har rejst i Mellemøsten, kan bekræfte, at den eneste ting, der mangler i den region, er vand. For når man flyver over flere af disse lande, ser man ned fra flyet, og man ser ørken, ørken, ørken – der er ikke én grøn plet. Oaseplanen, som blev promoveret af Lyndon LaRouche allerede i 1970'erne som en fredsplan, tager udgangspunkt i ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse ferskvand, som kan skabes på mange måder: Den mest effektive form er kanaler mellem Middelhavet, Det Røde Hav og Det Døde Hav, og så afsaltning af det vand. Så kan man have andre metoder til at skabe vand ved at skabe kunstig regn ved at ionisere atmosfæren, ved at tappe ind i grundvandsmagasinerne og dybest set have det vand til rådighed for massiv infrastrukturudvikling, industriel udvikling og landbrugsudvikling. Og kun ved at introducere denne idé, som allerede var på bordet, da Oslo-aftalerne blev underskrevet, men som så blev saboteret af Verdensbanken på det tidspunkt, kun hvis man har et udviklingsperspektiv, er der håb om, at man kan få fred mellem Israel og Palæstina og få en overordnet aftale mellem alle naboerne om at arbejde for alles fælles bedste. Hvis man ikke indfører et sådant perspektiv, er det meget svært at se, hvordan man kan skabe fred i regionen, da positionerne er så fastlåste.

En sådan omfattende fredsplan for Mellemøsten ville så måske være begyndelsen på en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur

for hele planeten, som ville tage hensyn til alle landes sikkerheds- og udviklingsbehov, for jeg mener, at det er tvingende nødvendigt for at komme ud af denne nuværende geopolitiske konfrontation.

Så dette er lige nu fokus for vores mobilisering, og på fredag har vi et nyt møde i International Peace Coalition, hvor vi vil præsentere en opdateret version af denne Oasis Plan. Folk bør kontakte os, ringe til os, skrive til os, være en del af vores mobilisering, for jeg tror, vi har brug for en forening af alle fredsbevægelser rundt om i verden for at fokusere på løsningen af konflikten. For det er ikke nok bare at være imod krigen. Vi har brug for en tostatsløsning for Mellemøsten, men den kan kun have en chance for at fungere, hvis der sker en massiv forbedring af levestandarden for alle mennesker i hele regionen.

SCHLANGER: Hvis du har et spørgsmål til Helga, kan du sende det til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, flere mennesker har sendt spørgsmål om de bredere diplomatiske initiativer. Og en person skrev: "Hvad holder medlemmerne af Organisationen for Islamisk Samarbejde og Den Arabiske Liga tilbage fra at tilbageholde olie- og gasleverancer til Israel?" Jack Gilroy fra Pax Christi sendte et spørgsmål ind; han sagde: "Hvad med BRIKS' forslag om økonomiske sanktioner mod Israel?" Hvad synes du om de forslag?

ZEPP-LAROUICHE: Tja, jeg er ikke sikker. For problemet er ikke straf og hævn, og så en ny cyklus. Jeg forstår godt, hvorfor folk gerne vil bryde de diplomatiske forbindelser med Israel eller i det hele taget gå i retning af sanktioner. Jeg har en lidt anden tilgang: Det betyder ikke, at man tilgiver de utilgivelige forbrydelser, der er blevet begået, men det er den absolutte erfaring fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religiøs krigsførelse i Europa, at efter at have mistet næsten to tredjedele af Europa på det tidspunkt, eller

store dele af Europa, og de fleste mennesker var døde, kom de til den konklusion, at man er nødt til at indføre noget helt andet: Så Den Westfalske Fred udviklede principperne om, at man for fredens skyld er nødt til at tilgive forbrydelserne på den ene side og den anden side. Det betyder ikke, at man glemmer dem, det betyder ikke, at man ikke opretholder mindet og drager konklusioner for fremtiden. Men man er nødt til at sætte en grænse, hvor man tilgiver. For ellers, hvis man bliver ved med at tælle, "den side gjorde det, og den side gjorde det ...", vil det betyde, at voldens cyklus fortsætter.

Jeg ved godt, at det er meget svært for folk at acceptere, men jeg tror ikke, at det er et isoleret problem, for som jeg sagde lige før, er det, der er på spil, både i tilfældet med Ukraine – tænk bare på de fem eller nu seks gange, NATO har udvidet mod øst og omringet Rusland med det klare geopolitiske mål at afvikle Rusland i sidste ende; og det er virkelig interessant, at Putin i går holdt en meget vigtig tale for Det Russiske Folkeråd, som blev grundlagt i 1993; han holdt en meget vigtig tale, hvor han sagde, at der er folk, der igen taler om at "afkolonisere Rusland", befri folk, etniske grupper i Rusland, og at der er en plan for at nedbryde Rusland. Jeg tror, at det desværre bekræftes af mange aktiviteter, og man kan tydeligt se, at på trods af at der er specifikke ting – vores tid er for kort til at gennemgå dem nu – men det større spil er mellem Vesten og Rusland og Kina. Og Mellemøsten, eller Sydvestasien, er en del af det store strategiske spil.

Så hvis man ikke tager højde for alle faktorer, og efter min mening kræver det, at vi får en forståelse mellem alle nationerne og alle kræfterne i verden, at vi er nødt til at bevæge os til et helt andet niveau, vi er nødt til at bevæge os til et nyt paradigme for internationale relationer, hvor vi sætter den ene menneskehed først og sætter alle nationale interesser i samhørighed med den ene menneskehed. Det er en slags åndeligt spring, et mentalt spring til et helt nyt

niveau, og det er baseret på Nicholas af Cusas tænkning og modsætningernes sammenfald, coincidentia oppositorum, som var en tænkemåde, han udviklede, og som jeg mener, informerede Den Westfalske Fred, fordi den gjorde det muligt for deltagerne, på trods af alle krigsforbrydelserne på begge sider, at bevæge sig til et nyt niveau og fastslå, at deres udenrigspolitik fra nu af skulle være baseret på den andens interesse, dvs. alle andre; og at udenrigspolitikken skulle være bygget på kærlighed. Og jeg tror, at det er en kvalitet, som måske lyder utopisk for nogle mennesker, fordi de naturligvis hævder, at det militær-industrielle kompleks aldrig i vores tid vil nå op på kærlighedens niveau i udenrigspolitikken. Men hvis vi får en massebevægelse for fred og en helt anden form for internationalt samarbejde mellem alle nationer, ja, så vil det militær-industrielle kompleks' magt heller ikke bestå for evigt.

Men jeg prøver at sige, at vi har brug for en helt anden beskaffenhed, hvis vi vil undgå verdenskrig: For både i tilfældet med Ukraine og i tilfældet med Sydvestasien, hvis disse konflikter skulle blive optrappet, og i begge tilfælde er denne fare absolut til stede, og det ville komme til brug af atomvåben, er det logikken i atomvåben, at de alle vil blive brugt, når først et er blevet introduceret, og at det vil føre til civilisationens undergang og udslettelsen af alt, hvad vi nogensinde har kendt, elsket og holdt af, fordi der ikke vil være nogen tilbage til overhovedet at overveje, hvad der gik galt. Og der er nogle ekstremt skøre og sindssyge mennesker, der leger med det, som om man kunne "vinde" en atomkrig!

Så man er nødt til at starte fra det værst tænkelige scenarie, som er en atomvinter efter en atomkrig, og derfor er man nødt til at definere løsningen fra den vinkel: Med andre ord er man nødt til at introducere et koncept, der overvinder alle konflikter på regionalt plan, og det skal tage udgangspunkt i den ene menneskehed. Jeg tror, at den eneste regering, som jeg

har hørt tale om at gå i denne retning, faktisk er Kina, fordi Xi Jinping altid taler om "menneskehedens fælles fremtid", hvilket betyder, at vi kun har én fremtid. Og jeg har hørt Putin sige lignende ting, og nogle ledere fra landene i det Globale Syd bevæger sig også i denne retning, og jeg mener bestemt, at det er det eneste niveau, hvor dette problem kan løses.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra en af vores kolleger, som er historiker, og han spørger: "Når kampene er stoppet, hvad sker der så? Gaza er ødelagt. Genopbygning – men hvordan?"

ZEPP-LAROUICHE: Ligesom i den Westfalske Fred er der mange detaljer, der skal afklares, men jeg tror, at genopbygningen af Gaza og genopbygningen af en palæstinensisk stat, der indfører præcis den slags økonomiske udviklingstiltag, som jeg talte om før, er det, der skal gøres. Og jeg tror kun, at det kan gøres ved, at det internationale samfund indskærper deres absolutte beslutning om, at det skal ske; og også ved at lægge pres på USA, hvilket skal komme både fra USA's egne rækker, fra borgerne i USA, men også fra det internationale samfund. For det er meget tydeligt, at hvis USA, hvis den amerikanske regering ville bede Israel om at gå med til denne politik, så ville de gøre det. Netanyahu har for nylig prælet med, at han trodsede det amerikanske pres, men jeg tror ikke, at det er sandt. Hvis USA i klare vendinger insisterede på, at Israel var nødt til at rette ind, ville de være nødt til det.

Så den virkelige opgave er derfor at kræve af hvert eneste menneske, at de ikke tier stille over for det, der sker, men det største ansvar ligger helt klart hos USA og de amerikanske borgere for at rette op på deres regerings fejlagtige politik.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der følger den samme tankegang, fra en fast seer, der spørger: "I betragtning af den voksende modstand mod Bidens tilsagn om at give flere penge til krigen i Ukraine og krigen i Gaza, 105 milliarder dollars mere i tillægsloven, vil Schumer og pro-

krigsfraktionen i Kongressen være i stand til at få dette igennem, i betragtning af den voksende modstand i USA?”

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke et krystalkuglespørgsmål, det er et spørgsmål om politisk mobilisering. Jeg tror, at Schumer tydeligt viser, at han er en person, der spiller med på det militærindustrielle kompleks' spil. Og jeg tror, at der er et voksende antal mennesker, i alle lag, blandt jøder, muslimer, alle slags etniske minoriteter, og både demokrater og republikanere, som virkelig er trætte af denne endeløse krigspolitik.

Hvad har den gjort ved USA? Da 11. september startede interventionerne i Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og sandsynligvis en hel masse andre lande, blev disse lande ødelagt! De øgede ikke USA's magt og omdømme: Faktisk tror jeg, at hele dannelsen af det Globale Syd, som nu er ved at blive en kraft for en ny økonomisk verdensorden, er resultatet af et gigantisk blowback. Hvis USA ikke havde startet disse interventionistiske krige, tror jeg ikke, at det Globale Syd ville gå sammen med Kina om et nyt økonomisk og finansielt system. Jeg synes, at eliteerne i Vesten, i NATO, i USA og Europa, bør tænke over, at deres politik har forårsaget dette. Det er ikke Rusland, det er ikke Kina, men det er politikken med interventionskrige, som har kostet millioner af mennesker livet! Tænk bare på Madeleine Albrights berygtede, barbariske udtalelse om, at 500.000 børns død i Irak som følge af de sanktioner, der blev indført efter krigen, var en pris, der var værd at betale, sagde hun. Det "Ugly American"-image, som Madeleine Albright personificerer som ingen anden – ja, jeg kunne nævne et par stykker mere, men hun er helt sikkert en "Ugly American", hvis jeg nogensinde har set en – det har fået hele det Globale Syd til at gøre oprør, og når sanktionspolitikken, som Cæsar-sanktionerne mod Syrien, som – jeg mener, folk er ikke dumme! De kan se, hvad der er hensigten med sådanne sanktioner, nemlig at få befolkningen i det pågældende land til at gøre oprør mod deres regering og

føre til et regimeskifte. Så denne politik har tydeligvis slået fejl, og jeg mener, at det skal slås fast.

Og vi er nu nået til et punkt, hvor der er en international erkendelse af, at krig ikke længere kan være et middel til konfliktløsning i en tid med atomvåben: Det er ved at gå op for flere og flere mennesker. Der er flere og flere, der er imod ideen om krig, imod militær produktion, og jeg tror, at det er nødt til at stige, for nu bliver det også meget klart, at det transatlantiske finansielle system oplever alvorlige problemer. Det amerikanske banksystem er så godt som bankerot. Den tyske økonomi er ved at kollapse, den falder som en sten. Og du ved, de forsøger at militarisere den tyske økonomi og gå efter en militær oprustning. Hvordan vil de finansiere det? De vil skære ned på de sociale ydelser.

Så jeg opfordrer alle mennesker til faktisk at tælle, hvor mange skoler der kunne bygges for de penge, der sendes til disse endeløse krige? Hvor mange sundhedssystemer kunne der skabes? Og jeg tror, vi er nødt til at begynde at mobilisere befolkningen for virkelig at sætte en stopper for dette, fordi denne militære produktion er et komplet spild, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, og det fylder kun lommerne på dem, der spekulerer i obligationer og aktier i de militære firmaer. Og det må blive klart, og en offentlig mobilisering bør virkelig sætte en stopper for det.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet. Og husk, at der på fredag, den 1. december, vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition, og hvis du er interesseret i det, kan du sende os en e-mail eller ringe til os, så fortæller vi dig, hvad du kan gøre for at deltage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, og her er et fra Gregory: "Hvilke faktorer bidrog til, at de israelske forsvarsstyrker ikke reagerede rettidigt på Hamas-angrebet den 7. oktober?" Og han spørger: "Har vi at gøre med en situation, der ligner den,

som Lyndon LaRouche beskrev i forbindelse med 11. september-angrebene i 2001, at Lyn havde forudsagt en 'rigsdagsbrand' for at give Bush-regeringen mulighed for at skifte emne?" Så hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget interessant spørgsmål, for der er mange ubesvarede spørgsmål i denne henseende. For det første viser det sig nu, at der ikke var én advarsel til den israelske regering før, som den fra den egyptiske regering, men tilsyneladende var der flere stemmer i Israel, der advarede Netanyahu, og tilsyneladende også en rapport fra CIA, der advarede om, at et større Hamas-angreb var under planlægning. Ikke desto mindre blev IDF's sikkerhedsstyrker trukket væk fra Gaza-hegnet; de blev omplaceret til Vestbredden; det er én stor ting.

Så er der mange andre spørgsmål, jeg mener, dette tunnelsystem under Gaza, angiveligt 500 km tunneler, 30 meter dybe. Jeg mener, det er ikke noget, der bare kan bygges på en uge! Det tager år og atter år – så hvorfor blev det ikke opdaget? Hvorfor var det aldrig et problem? Hvordan befæster man sådan et tunnelsystem? Man har brug for en enorm mængde cement, beton: Hvordan blev det transporteret? Hvordan kom det meget store antal missiler og andre våben ind i Gaza, som (angiveligt) var fuldstændig overvåget til det sidste? Hvordan kom disse våben derind?

Så der er mange, mange af den slags spørgsmål, som i virkeligheden stiller spørgsmålet: Måske var alt, hvad Hamas gjorde gennem mange, mange år, måske 20 år, kendt af Mossad? Var det kendt af IDF? Det ville i så fald bringe os til spørgsmålet om en 11. september-lignende begivenhed.

Det kan jeg ikke svare på lige nu, men jeg tror helt sikkert, at der kan rejses spørgsmålstegn, og en undersøgelse – en international undersøgelse – ville være helt på sin plads.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, Helga, som nok er lidt

smertefuldt for dig, men som du har talt en del om. Nogen skrev ind og spurgte: "Hvor meget længere kan Scholzkoalitionen i Tyskland overleve i betragtning af de forfærdelige nyheder med økonomien, den fortsatte forpligtelse til krig i Ukraine og nu støtten til Israel?" Hvad er din vurdering af det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at vi er tynget af den værste regering, Tyskland nogensinde har haft, i hvert fald i efterkrigstiden. Jeg har altid ment, at Merkels regering kvalte kreativiteten i Tyskland ved at indføre en masse middelmådighed, men det, der nu regerer i Berlin, får Merkel til at ligne et geni i sammenligning. Det er virkelig for meget. Denne regering er en klodsmajor, og man ved aldrig, om de er klodsmajorer og ude af stand til at styre en økonomi, eller om de faktisk er de grønnes indflydelse, der har til hensigt at afindustrialisere Tyskland? For det har været De Grønnes eksplicitte program i så lang tid, at jeg ikke ville tro, at det, de gør, til dels er bevidst, at de bare vil afvikle industrien, fordi de er ideologer og gerne vil føre Tyskland tilbage til middelalderen og en slags feudalistisk totalitær orden, for det er også det, der foregår i Tyskland lige nu.

Jeg ved ikke, hvor lang tid det vil tage. Scholz holdt i går en tale om afgørelsen fra den føderale forfatningsdomstol i Karlsruhe, som dybest set havde erklæret det ulovligt at afskaffe gældsbremsen, som en eller anden dum kombination af mennesker havde stemt ind i Grundgesetz, forfatningen, på et tidligere tidspunkt. Og nu skal man have to tredjedels flertal for at ændre det. Nu er der nogle mennesker, især i De Grønne og i Socialdemokratiet, som taler om, hvordan man kan ændre på gældsbremsen; dette blev straks afvist af De Frie Demokrater og Kristendemokraterne.

Den regering er så fuld af selvmodsigelser: Der er partier, som på nogle punkter er diametralt modsatte af hinanden, men for at holde fast i magten, holder de sammen. Men resultatet

er naturligvis afgrundsdybt. Lederen af den Kristelige Sociale Union (CSU), som er ministerpræsident i Bayern, Markus Söder, opfordrede til et tidligt valg, så der kan afholdes forbundsdagsvalg samtidig med valget til Europa-Parlamentet i juni næste år. Jeg ved ikke, om det vil fungere; det vil kræve mere handling fra oppositionen. Men jo før denne regering bliver stemt ud, jo bedre, for de er ved at køre Tyskland i sæk, og det er forfærdeligt! Fordi de ødelægger ting, som er blevet opbygget i generationer efter efterkrigstiden. Og når man taler med almindelige tyskere, uanset hvor man møder dem, skraber man i overfladen, og de er ved at eksplodere af fortvivlelse, af raseri, af fuldstændig forfærdelse.

Så jeg synes, vi er i en meget dårlig situation i Tyskland. Og det er meget tydeligt, at hele Europa befinder sig i en meget vanskelig situation. Der har lige været et stort møde i Frankrig med "falske suverænister", som Jacques Cheminade, vores samarbejdspartner i Frankrig og tidligere præsidentkandidat, kaldte dem. Det er folk, der lader, som om de går ind for et suverænt Frankrig, men de holder sig mest til neoliberale økonomiske politikker, den østrigske skole, og de er for det meste nu ved at blive trukket ind i et geopolitisk spil. Så de ligner oligarkiets "Plan B". Og der er lignende formationer i mange lande. Så jeg tror, vi er i stor fare, for historien gentager sig aldrig nøjagtigt, men der er mange mennesker, der ser paralleller mellem det, der sker i Europa lige nu, og begyndelsen af 1930'erne.

Og den måde, de forsøger at eliminere ytringsfriheden og andre frihedsrettigheder på: Den virkelige totalitære fare er ikke der, hvor man normalt siger – Rusland og Kina er lande, man ikke kan kalde totalitære, fordi de kommer fra en helt anden tradition, en anden kultur. Men Vesten forsøger altid at sætte navn på lande, der har et andet socialt system, og det var det, Biden sagde; han kom med en virkelig provokerende udtalelse om Xi Jinping, efter at de havde mødtes i San Francisco. Han blev spurgt af en journalist i en klar

provokation, om han mente, at præsident Xi Jinping var en diktator, og han sagde: "Ja, han kommer fra et helt andet system end vores eget." Som om det at komme fra et andet system automatisk ville betyde, at man var en diktator! Det er bare terminologi, der stammer fra den kolde krig, og den er altid blevet brugt af efterretningstjenesterne til at skyde skylden på en fjende – det var sproget i Kongressen for Kulturel Frihed, og hvis du ser på terminologien, er det den samme! Selv om Rusland ikke længere er et kommunistisk system, selv om Kina er meget værdsat af 150 nationer fra det Globale Syd. Så når man kigger lidt dybere på alle disse ting, kommer man til den konklusion, at disse etiketter ikke siger ret meget.

Så for at vende tilbage til dit spørgsmål, så håber jeg, at denne regering kan blive erstattet af bedre partier. Der er mange bestræbelser på at skabe nye partier på dette tidspunkt. Vi promoverer også vores egen Borgerrettighedsbevægelse Solidaritet (BüSo), og jeg kan kun sige, at vi har brug for et alternativ til den tyske regerings nuværende forsøg på at remilitarisere Tyskland på måder, som kun kan få hårene til at rejse sig.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, som faktisk udspringer af det første, er, at flere mennesker spørger om det kommende amerikanske præsidentvalg i 2024. Don siger for eksempel: "Måden at løse dette på er at fjerne det amerikanske demokratiske parti." En række mennesker forsøger at give demokraterne skylden for det.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at den nuværende kombination af præsidentkandidater virkelig giver plads til forbedringer. Biden er tydeligvis ikke længere så egnet til at stille op som præsidentkandidat. Tidligere præsident Trump – jeg har ikke set på hans program for nylig, men han er tydeligvis ikke på linje med tidens trend, hvilket er, hvad den Globale Majoritet udtrykker, nemlig ønsket om samarbejde snarere end en fortsættelse af det geopolitiske spil. Og de andre kandidater

er heller ikke uden problemer. Man kunne håbe, at der er en anerkendelse af behovet for samarbejde.

Nu kan jeg kun helhjertet støtte kandidaten til det amerikanske senat i New York Diane Sare, og jeg har fået at vide, at der nu er en stor græsrodsbevægelse til støtte for hende. Der dannes "Friends of Sare"-cirkler i mange stater. Jeg tror, man håber, at der i hver eneste af de 50 stater plus Washington D.C. vil blive oprettet en "Friends of Sare"-kreds, og at der omkring den forhåbentlig vil blive dannet en ny præsidentliste, ikke en præsidentkandidat, men måske kandidater, der virkelig repræsenterer et alternativ. Så jeg kan kun håbe, at en sådan indsats vil lykkes, for jeg kan sige, at hele verden længes efter et bedre Amerika. Folk over hele verden håber, at Amerika vil vende tilbage til traditionen fra de grundlæggende fædre, fra Lincoln, fra John Quincy Adams, naturligvis, hvad angår udenrigspolitik, fra Franklin D. Roosevelt, hvad angår økonomisk politik, fra Kennedy, hvad angår fredspolitik; og at denne tradition i Amerika vil komme i forgrunden.

Det er, hvad hele verden ønsker, og jeg kan kun opfordre folk i Amerika til at genoverveje deres historie i en fart.

SCHLANGER: For dem, der spørger, så stiller Diane Sare op til det amerikanske senat i staten New York. Og du kan finde ud af mere om hende på hendes hjemmeside [Sare for Senate](#).

Så Helga, tak fordi du kom. Igen skal folk være opmærksomme på det kommende temamøde fredag den 1. december. Se efter information på Schiller Institutets hjemmeside, skriv til os, ring til os, lad os vide, hvis du er interesseret, og vi vender tilbage til dig.

Helga, tak fordi du kom, og forhåbentlig vil mange mennesker se dig på fredag!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses på fredag.

Video: Forum for nødsituationer: Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Ikke korrekturlæst:

En artikel fra 5. november med titlen “[Israelsk minister] suspenderet efter at have udtalt, at atombombeangreb på Gaza er en mulighed” Politico rapporterede, at “Israels kulturminister Amichai Eliyahu blev suspenderet på ubestemt tid, efter at han i et interview sagde, at det at smide en atombombe på Gazastriben var ‘en af mulighederne’, meddelte regeringen søndag.”

Det ville være yderst uansvarligt {ikke} at tage denne trussel alvorligt. Allerede nu er mellem 25.000 og 30.000 tons bomber blevet detoneret af det israelske forsvar i Gaza siden den 7. oktober. Dette overstiger langt den bombetonnage, der blev smidt i de mest dødbringende luftangreb under Anden Verdenskrig, herunder Hamburg (4 angreb, 9.000 tons) Dresden (4 angreb, 3900 tons) og Tokyo (1.665 tons.) Krigsforbrydelser er under opsejling.

Türkiye’s Anadolou Agency rapporterede den 12. oktober, at “Det israelske luftvåben (IAF) sagde ... at det har smidt ‘omkring 6.000 bomber mod Hamas-mål’ i Gaza siden lørdagens angreb, hvilket næsten svarer til det antal bomber, USA brugte i Afghanistan på et år. Washington Post, der citerer Marc Garlasco, militærrådgiver i den hollandske organisation PAX

for Peace, rapporterede, at Israel "på mindre end en uge smider det, som USA smed i Afghanistan på et år, i et meget mindre, meget tættere befolkede område, hvor fejl vil blive forstørret." Krigsforbrydelser er på vej.

Er 1930'ernes æra med offentligt forsvarede og retfærdiggjorte krigsforbrydelser vendt tilbage? Har man besluttet at genindføre masse mord i krigsførelse som en "legitim" praksis, i modstrid med ratificerede FN-resolitioner, Oslo-aftalen fra 1993, Genève-konventionerne og Nürnberg-kodeksen – såvel som med atomvåbnenes "gensidigt sikrede ødelæggelse"?

"Ifølge Gazas sundhedsministerium er 10.328 mennesker i Gazastriben blevet dræbt pr. 7. november 2023, herunder 4237 børn, 2719 kvinder og 631 ældre mennesker. Derudover er 25.956 mennesker blevet såret, og 2450 er savnet, herunder 1350 børn, for det meste dækket af nogle af de 262.000 beskadigede beboelsesenheder. Indtil videre er 192 læger blevet dræbt", rapporterede det britiske lægetidsskrift The Lancet i sin udgave fra den 17. november. Disse dødsfald – virkelige mennesker med virkelige ambitioner, ikke " utilsigtede skader" – kan ikke være hverken nødvendige, rigtige eller berettigede.

Tænk på et nyligt interview, som det højtstående britiske parlamentsmedlem og forsvarsminister Grant Shapps gav til BBC, da han blev spurgt, om han mener, at Israel handler uforholdsmæssigt i sine militære aktioner mod Gaza: "Jeg tror, man glemmer, at folk desværre mister livet i krig. Da Storbritannien bombede Dresden, mistede 35.000 mennesker tilsyneladende livet. Folk dør i krig." Og husk så den berygtede udtalelse, som korrespondent Peter Arnett rapporterede den 7. februar 1968 om det amerikanske bombardement af den vietnamesiske landsby Ben Tre: "'Det blev nødvendigt at ødelægge byen for at redde den,' sagde en amerikansk major onsdag... uanset civile tab, måtte de bombe og beskyde den engang så fredelige flodby med 35.000 indbyggere for at drive Viet Cong-styrkerne på flugt." Samme krigsforbrydelser, andet land, andet årti, andre mennesker,

anden "uangribelig retfærdig sag". Skal vi alle finde os i det igen?

Da USA's præsident John F. Kennedy i 1962 blev presset af hårdkogte folk i sin egen administration til at indlede en militær invasion af Cuba "for at forsvare Amerika", efter at Sovjetunionen havde placeret ballistiske missiler der – missiler, som amerikanerne på det tidspunkt ikke vidste var bevæbnet med atomspræghoveder – nægtede han og reddede verden fra en atomkrig, måske på bekostning af sit eget liv. Ligesom Israels premierminister Yitzhak Rabin, der blev myrdet den 4. november 1995 af israelske ekstremister, som modsatte sig Rabins samarbejde med Yassir Arafat om fred i Gaza og på Vestbredden, havde JFK modet til at ændre USA's aksiomer. I sin tale på American University den 10. juni 1963 foreslog han dette: "Lad os undersøge vores holdning til selve freden. Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, det er uvirkeligt. Men det er en farlig, nederlagsagtig tro. Det fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere den opfattelse. Vores problemer er menneskeskabte – og derfor kan de løses af mennesket. Og mennesket kan være lige så stort, som det vil. Intet problem i menneskets skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde."

**Forum for nødsituationer:
Ikke flere krigsforbrydelser!**

Økonomisk udvikling, ikke affolkning!

Ikke korrekturlæst

26. november 2023 (EIRNS)

Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra Humanity for Peace's online konference den 26 november, "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Lad mig først hilse på jer alle, uanset hvor I ser og lytter til dette program. Jeg synes, at det haster gevaldigt, fordi vi er i gang med at øge mobiliseringen af Den Internationale Fredskoalition (IPC) og få den til at vokse, indtil vi har bragt verden væk fra den nuværende kurs. Det er tydeligt, at der er en meget stor fare for, at fortsættelsen af den nuværende geopolitiske politik vil føre til en katastrofe, der er meget værre end den film, vi skal vise om lidt; nemlig en atomkrig, der vil gøre en ende på livet på Jorden. Hvis ikke på kort sigt, så er faren der helt sikkert på mellemlang eller lang sigt. For hvis den nuværende idé om, at vi er involveret i en kamp mellem to blokke – på den ene side NATO, på den anden side den voksende BRIKS-kombination af stater – vil det med absolut sikkerhed føre til civilisationens udslettelse. Kun en dybtgående mobilisering af befolkningen, først og fremmest i USA, men naturligvis også i Europa og alle landene i det Globale Syd, er vigtig for at kunne øge indsatsen, indtil vi har styrken til at gennemføre de løsninger, som faktisk findes.

En ekstremt vigtig bestanddel af denne kamp er kampen om, hvorvidt sandheden vil blive fortalt om alle disse konflikter, eller om det vil være en fortælling, der er skræddersyet på en sådan måde, at den legitimerer denne krigspolitik. Lad mig starte med de to regionale krige, der er i gang, men lad mig

fra begyndelsen understrege, at hvor vigtig krigen i Gaza og krigen i Ukraine end er for alle de involverede – russerne, ukrainerne, NATO-tropperne, de israelske styrker, palæstinenserne – så bør vi absolut huske på, at disse to konflikter eller krige, som har deres helt egen historie, ikke desto mindre lige nu blot er brikker i den større kamp mellem disse to systemer.

Lad mig starte med et par ord om situationen i Gaza. Vi har nu den anden dag med våbenhvile i Gaza, som i bund og grund er blevet påtvunget Israel, fordi Netanyahu oprindeligt havde sagt, at der ikke ville blive forhandlet, før Hamas var fuldstændig ødelagt, og alle gidsler var blevet frigivet. Det var tydeligvis en kombination af de verdensomspændende mobiliseringer og demonstrationer i alle de islamiske lande, men også i mange byer i USA og på gaderne i Europa. Og naturligvis det, som de kinesiske medier kaldte "stormagts"-indflydelsen, dvs. mødet mellem præsident Xi Jinping og Biden i San Francisco, og de mange diplomatiske aktiviteter. Dennis har allerede nævnt OIC's og Den Arabiske Ligas delegationer, der tager til Kina, Moskva, London, Paris, og nogle af dem drager til Washington. Alt dette har helt sikkert indflydelse, men faren er, at disse fire dage vil være ovre på tirsdag, og der er en ekstrem fare for, at krigen vil fortsætte. Og det i en situation, hvor det er utroligt, hvad der sker. Det gode, hvis der er noget godt i et mareridt af denne dimension, er, at verdensbefolkningen med egne øjne kunne se i det mindste et glimt af graden af ødelæggelse i Gaza, af palæstinenserne enormt vanskelige situation. 2,3 millioner mennesker i kulde og regn, næsten ingen boliger tilbage, ingen mad, intet vand, ingen medicinske forsyninger. Og det har stået på i mange uger. Nu er folk blevet skubbet mod syd; mange af dem samles nær Hafah-overgangen. Det er en ubegribelig situation, som mange menneskerettighedsorganisationer har kaldt etnisk udrensning, folkemord; at Gaza er ved at blive forvandlet til en komplet ødemark, hvilket er hensigten. Ideen er at gøre det umuligt for folk at bo der, i hvert fald ikke for

palæstinensere.

Det er nu også ved at blive klart, at hele fortællingen om, at Al-Shifa hospitalet i virkeligheden var det sted, hvor Hamas' hovedkvarter skulle være i et tunnelsystem nedenunder, og at Hamas brugte den palæstinensiske befolkning som menneskeligt skjold, har vist sig at være en løgn. Der er nu også rapporter om, at IDF [Israeli Defense Force] vidste, at Hamas' egentlige hovedkvarter lå et andet sted, 8,5 kilometer væk. Så dette er en situation, hvor sandheden er ved at komme frem. En vigtig udtalelse blev fremsat af António Guterres, FN's generalsekretær, som i en meget følelsesladet tale sagde, at Hamas' angreb den 7. oktober ikke skete i et vakuum. Det medførte en fuldstændig hysterisk reaktion fra Israels støtter, USA og Tyskland. Hvorfor var reaktionen så hysterisk? Fordi den punkterede den israelske fortælling om, at det hele var et pludseligt angreb.

Den diplomatiske mission, der blev nævnt, opnåede en meget vigtig ting. Der er to lande – Kina, som foreslog, at en øjeblikkelig tostatsløsning for palæstinenserne skal sættes på dagsordenen i forbindelse med en mere generel fredskonference for Mellemøsten. Vi mobiliserer i dag og i disse dage med våbenhvile for at få så mange kræfter som muligt til at bakke op om ideen om, at kun en fredskonference virkelig kan løse situationen. Da delegationen ankom til Moskva, annoncerede Rusland tilsyneladende også, at de er ved at forberede en ny sikkerhedsarkitektur for hele Mellemøsten. Det er noget, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede foreslog i 1975, da han foreslog en Oasis-plan. Det ville være en økonomisk udviklingsplan, der gjorde ørkenen grønnere, men oase-ideen var et symbol på, at oasen er menneskeskabt, og at man kan gøre ørkenen grøn med moderne teknologi. Man kan have industri, landbrug, infrastruktur, en reel økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien som den eneste måde at få fred på. Det er afgørende, og det er vigtigt, at mange mennesker tager denne idé til sig, som vi også allerede har

offentliggjort.

Situationen i USA – og alle ved, at Israel aldrig ville gøre, hvad de gør, uden USA's fulde opbakning. Biden står over for genvalg, og han skal bekymre sig om det faktum, at et stort flertal af den amerikanske befolkning går ind for en våbenhvile i Gaza. Der er nu et voksende antal byer, der har vedtaget resolutioner – Seattle, Atlanta, Detroit og mange andre. Derfor kan jeg kun appellere til de mennesker, der ser med fra USA, men også fra Europa, om at gå på gaden og kæmpe for fredskonferencen i Mellemøsten og sikkerhedsarkitekturen og Oasis-planen. Konfronter jeres politikere med dette, så vi får en voksende mobilisering til at lægge det på bordet.

Lad mig hurtigt omtale den anden krig – den i Ukraine. Især i USA, og her og der også i Europa, indrømmer selv de etablerede medier, at Ukraine tabte krigen; at USA ikke har afsat flere penge i deres budget, så våbenleverancerne efterhånden er ved at være begrænsede. Tyskland, som nu hævder, at de vil fordoble midlerne til at sende våben til Ukraine, står imidlertid over for en massiv konkurs i deres økonomi, så det er tvivlsomt, om det virkelig kan gennemføres på den måde, som nogle krigsmagere planlægger det. Naturligvis er historien her også, som i Gaza den 6. oktober, historien om, at der var en uprovokeret krig, der ikke længere kan opretholdes. Der er en generel erkendelse af, at det var NATO's brudte løfter om ikke at udvide sig en tomme mod øst, som forårsagede forhistorien til Ukraine-krigen. At det var de oranges kupforsøg i 2004; at det helt sikkert var det vestligt ansporede og finansierede Maidan-kup, og at der lige nu er en utrolig indsats for at realisere historien ved at sige, at Rusland startede krigen i 2014 ved helt at udelade det faktum, at det var et fascistisk kup, som Rusland reagerede på med udviklingen på Krim og senere i Donbas. Merkel, Hollande og Poroshenko har alle indrømmet, at de kun foregav at gå ind for Minsk-aftalen for at give ukrainerne mere tid til at blive trænet op til NATO-troppers niveau. Derfor skal forhistorien til det, der skete

den 22. februar 2022, tages i betragtning. For at forstå alt dette i den rette sammenhæng er man nødt til at se på de større strategiske rammer.

Lad mig nu orientere om noget, som, selv om det vedrører den specifikke tyske situation, efter min mening beskriver hele historien på en meget nyttig måde, så det internationale publikum kan reflektere over den. For nylig sagde den tyske forsvarsminister Boris Pistorius i en tale, måske med vilje, men han sagde, at den vigtigste opgave var at gøre Tyskland "krigsparat". I dag tales der meget om, hvorfor Tyskland skal bakke op om Israel uden at stille spørgsmål på grund af Holocaust. Vi bør minde os selv om den tyske historie, når den tyske forsvarsminister igen siger, at Tyskland skal gøres "krigsparat". Det er ikke kun Israel, vi skal tænke på, vi skal tænke på den tyske historie. Jeg appellerer til alle om at ringe til folk i Tyskland og fortælle dem, at de skal komme væk fra denne kurs. Hvad handler alt det her om? Jeg begyndte at kigge i den strategiske diskussion om, hvad der ligger bag denne Pistorius-bemærkning, og der er en bred diskussion blandt tænketanke og visse såkaldte analytikere og moderatører og talkshows, som dybest set bedst udtrykkes i et papir udgivet af det tyske råd for udenrigsrelationer, DGAP, i et policy brief, som siger, at der skal ske et kvantespring i mentaliteten og hele Tysklands rustningspolitik. Der skal ske en stigning i den militære produktion, en reel krigsøkonomi; der skal ske en massiv stigning i antallet af soldater, der gør tjeneste i Bundeswehr. Og for det tredje skal der ske en absolut mentalitetsændring i befolkningens holdning til denne militarisering af Tyskland, fordi Tyskland så hurtigt som muligt skal udvikle den mest magtfulde og mest kampdygtige moderne NATO-hær i Europa. Så foreslår de ikke kun, at den militære produktion skal øges massivt; det er der ikke penge til, for alt andet vil blive skåret ned. Alle de sociale omkostninger – sundhedspleje, uddannelse, infrastruktur – alt vil blive skåret ned, undtagen denne militære oprustning.

Hvordan får man en mentalitetsændring i befolkningen, hvor de unge ikke kender historien så godt længere, men i de ældre generationer er der stadig nogle mennesker, der ved, hvad det betød, at Dresden blev bombet sønder og sammen i en ildstorm, at Köln var jævnet med jorden, og at mange andre byer var murbrokker. De har en erindring, selv om de ikke selv oplevede det, de kender det fra historien og fra deres bedsteforældre, som fortalte dem det. Så der er behov for at få befolkningen til at acceptere, at krigen igen skal udkæmpes på tysk jord. Det, der står i dette dokument, er, at for at få en sådan mentalitetsændring, skal alle fra 18 til 65 år tvinges til at gøre tjeneste i et år; indtil man er 35 år i militæret, og hvis man er 36-65 år, skal man gøre tjeneste i et år i enhver funktion, som er en hjælpefunktion til denne indsats. Og debatten om dette skal gå ind i alle samfundets kroge – sportsklubberne, skolerne, universiteterne, delstatsparlamenterne, byrådene og så videre. Hver eneste enhed, hvor det sociale liv finder sted, skal vænne sig til denne fremtidige militarisering af Tyskland, fordi folk skal trænes til at acceptere, at der en gang i fremtiden igen vil køre tanks gennem tyske landsbyer og byer mod øst. Selv hvis der så er kamp, vil sårede tropper komme fulde af blod, og de må acceptere at leve med disse billeder igen. Det er alt, hvad der står i denne artikel. Så har en af forfatterne, en mand ved navn Christian Mölling, som jeg aldrig har hørt om før og nok hurtigst muligt bør glemme igen, lige haft et 22 minutter langt interview i det bedste aften-tv-show, "ZDF Heute" (ZDF i dag), hvor han meget udførligt beskriver, hvad der virkelig er på spil. Først antager eller anklager han, at Ruslands egentlige mål er den kommende krig med NATO; men han har ingen beviser. Lad mig bare sige dette i parentes, briterne har også udgivet en ny hvidbog om Kina, hvor de stort set hævder det samme. I Möllings tilfælde siger NATO angiveligt, at Rusland er den største trussel mod hele NATO. Denne britiske hvidbog siger det samme om Kina. Virkeligheden er, at det ikke er sandt, lad mig bare indskyde dette her. Man bør spørge sig selv, hvorfor det er, at landene i det Globale Syd, som udgør

langt størstedelen af verden, har en helt anden holdning til Rusland og Kina? De betragter disse to lande som venner, der hjælper dem med at overvinde deres underudvikling og for første gang gøre en ende på kolonialismen efter 600 år. Man skal endelig ikke falde for disse narrativer, for de har en geopolitisk hensigt. Så han siger, at Rusland, når krigen i Ukraine slutter – han ønsker ikke at berøre det faktum, at krigen i Ukraine blev tabt for NATO, ligesom alle disse andre krige; Vietnamkrigen for USA, Afghanistan, Irak, Libyen. Alle disse krige blev tabt, men det diskuterer han ikke. Han siger, at når krigen i Ukraine er slut, så vil Rusland opbygge sin fulde militære styrke. Og da det nok tager 6-10 år at gøre det, må NATO straks starte dette våbenkapløb, da Rusland allerede er mindst et skridt foran, måske to eller tre. Den russiske befolkning er mere villig til at opgive deres levestandard til fordel for militæret end i Vesten, og derfor må man være forberedt. Før eller siden vil Rusland invadere Baltikum. Se bare på de problemer, der allerede er ved den finske grænse, for ikke at nævne, at finnerne lige er blevet medlem af NATO i den sjette NATO-udvidelse mod øst, hvilket har forlænget grænsen mellem Rusland og NATO med 1300 km. Det er, som om Rusland og Kina ville flytte til den mexicansk-amerikanske grænse, men det nævner han slet ikke. Derefter siger han grundlæggende, at det er derfor, NATO er nødt til at opbygge alting massivt, fordi vi har konstateret, at der ikke var ammunition til Ukraine. Grundlæggende vil Tyskland blive knudepunktet for denne opbygning. Han siger, at krigen startede i 2014, så her kommer historien om den uprovokerede krig. Og befolkningen er nødt til at acceptere det, og derfor er vi nødt til at opbygge et militærindustrielt samfund. Så spørger moderatoren ham: "Så [lydfejl] mellem BRIKS og NATO er uundgåelig og vil ske?" Han siger, ja, vi er nødt til at træffe en beslutning. Vil vi gå efter risiko eller sikkerhed? Vi er nødt til at vælge sikkerhed. Faren er, at Rusland vil forsøge at splitte NATO-landene og få fat i nogle af dem. Smider vi dem så til dem som dyrefoder, en meget grim formulering på tysk, så er det for sent, og Vesten vil tabe.

Dette er naturligvis bare en refleksion, for det tyske Council on Foreign Relations har ikke tilfældigt en lighed med New York Council on Foreign Relations. De er dybest set søskende til denne institution. Det er tydeligvis det, der ligger bag de kræfter, der mener, at Rusland skal ruineres – som Baerbock har gentaget mange gange; at Kina skal inddæmnes, hvilket er umuligt, fordi Kina allerede er den stærkeste økonomiske magt og har omgået USA i faktisk fysisk økonomisk magt. Så dette er en absolut katastrofal kurs, og det vil ende som Hiroshima, hvis vi ikke ændrer os.

Hvordan ændrer vi det? Først og fremmest er vi nødt til at imødegå denne fortælling om, at Rusland er sådan et monster, der har til hensigt at overtage verden, for det er ikke sandt. Det er ikke sandt, at Kina forsøger at erstatte det imperiale USA, for Kina har ingen sådanne intentioner. Begge disse lande ønsker at have et system, som det er repræsenteret i BRIKS, der er baseret på suveræniteten, respekt for andres sociale systemer, ikke-indblanding i interne anliggender; dybest set FN's charter og de fem principper for fredelig sameksistens. Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at den nuværende konstellation ender i en katastrofe, er ved at overbevise befolkningerne i Europa og USA om, at vi er nødt til at samarbejde med BRIKS-Plus, verdens globale flertal, og at vi er nødt til så hurtigt som muligt at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerheds- og udviklingsinteresserne i hvert eneste land på planeten. Jeg skrev Ti Principper, som ville være begyndelsen på en diskussion af, hvordan en sådan arkitektur kunne se ud. Jeg mener, at dette er den mest påtrængende opgave; at vi fortæller folk, at der er et alternativ til militær opbygning og konfrontation. Ligesom i den Westfalske Fred er det muligt at finde frem til et sæt principper, der gør det muligt at tage sig af alle landes interesser. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise.

Så jeg appellerer til jer. Vi er nødt til at have et nyt finansielt system, for det nuværende transatlantiske finansielle system er i en meget fremskreden tilstand af sin egen undergang. Vi sidder på en krudttønde med 4 billioner dollars i udestående derivater. Alene de amerikanske banker sidder på flere hundrede milliarder dollars i urealiserede tab, som er en krudttønde, der kan eksplodere når som helst. Så vi har brug for en ny finansiell arkitektur, et nyt kreditsystem, som skal være grundlaget for at finansiere afskaffelsen af fattigdom, underudvikling, opbygningen af et sundhedssystem i alle lande på planeten, udviklingen af infrastruktur som en forudsætning for industrialisering og landbrug i alle lande på planeten. Vi bør forene vores hænder og kræfter for at overvinde levnene fra kolonialismen på den sydlige halvkugle og i landene i det Globale Syd. Hvis vi lægger dette på bordet, er der en vej ud af denne situation. Ingen taber, undtagen måske nogle spekulanter i det militær-industrielle kompleks, men vi kan også omdanne disse militær-industrielle komplekser til nyttig produktion af fysiske varer, som er til folkets fælles bedste.

Jeg tror, det er programmet, og vi er nødt til at få en seriøs diskussion om det, for uden en sådan intervention – og her appellerer jeg især til kræfterne i det Globale Syd – kan de hjælpe os med at få folk i Europa og USA til at forstå, at landene i det Globale Syd ikke er fjenden. Men at vi er nødt til at opbygge en verden, hvor vi alle kan leve. Det er menneskehedens store moralske test. Kan vi, som den eneste intelligente, kreative art, give os selv en orden, der gør det muligt for os alle at overleve på lang sigt? Mange tak.

Her er Helgas kommentarer fra diskussionsperioden:

1. kommentar:

Jeg synes faktisk, vi bør diskutere, hvordan vi kan indgyde optimisme i folk ved at drøfte Oaseplanen og diskutere, hvordan man gennem økonomisk udvikling kan vende hele

situationen, og at det bliver det samlede initiativ for alle. Jeg tror, det vil have en effekt. For jeg tror, at verdenssituationen generelt er ved at nå et krisepunkt, hvor ideen om, at man ikke kan gøre noget, bliver erstattet af et kriseøjeblik, hvor hvis man lægger en løsning på bordet, så kan den blive til virkelighed.

Lige nu er der så mange mennesker i landene i det Globale Syd, som er fast besluttet på at overvinde underudvikling, at dette er tidens trend: ideen om at erstatte den nuværende orden af geopolitiske konflikter med en orden, hvor lande lever fredeligt sammen og arbejder sammen i gensidig interesse, dette er tidens ide, som kan realiseres.

Så mit forslag vil være, at vi virkelig kommer ud af dette møde med en fuldstændig forpligtelse til at tage Oasis-planen, at tage ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og virkelig starte en mobilisering: få universiteter, tænketanke, til at holde møder om det. Så kan vi helt sikkert få diskussionen væk fra krig og over på, hvordan vi rent faktisk kan skabe en fredsorden. Og jeg appellerer til alle deltagere om at gøre det til et diskussionsemne, uanset hvor I er. Og så vil vi tage det med rundt i verden.

Og jeg tror, at vi på denne måde kan besejre en tilsyneladende altdominerende mediekontrol og erstatte den med en diskussion i folkets interesse.

2. kommentar:

Ja, jeg vil gerne komme med en hurtig kommentar: Jeg tror, at Vanessa er meget tæt på situationen i Sydvestasien. Men jeg har altid en tendens til at tænke, at hvis man befinder sig i en slags sandkasse, hvor skakbrikkerne er sat, og det britiske imperium og andre kolonimagter har brugt denne region i meget lang tid, til det store spil, til Sykes-Picot-aftalen, til grænsedragningen, så er alt dette kendt, og det bliver spillet.

Så spørgsmålet for mig er altid, hvordan man på en eller anden måde kommer ud af boksen? Hvordan får man en tilgang, hvor man bringer et nyt element ind?

Jeg tror, at det udgør en del af det strategiske billede: Jeg forsøgte tidligere at påpege, at både situationen i det såkaldte Mellemøsten og i Ukraine, selvom de har specifikke karakteristika og historier og træk, er en del af dette større spil, og det større spil er den falske idé om, at der nødvendigvis er en uløselig konflikt mellem landene i det Globale Nord, NATO, USA, det såkaldte Vesten, og Rusland og Kina i særdeleshed; Kinas fremkomst som den primære økonomiske modstander, og Rusland, der igen bliver en verdensspiller med hensyn til militær magt. Og jeg tror, at det er den virkelige flaskehals eller det virkelige kritiske punkt, som vi er nødt til at løse. For så længe – og jeg tror, Putin har sagt det på et tidspunkt, at hvis de ikke havde fundet Ukraine, ville de have fundet et andet sted eller en anden grund til at komme i konfrontation med Rusland.

Jeg tror, at det vigtigste spørgsmål for mig er, at jeg kun kan sige, at den eneste måde, jeg tror, vi kan afdramatisere denne situation på, er, at vi på en eller anden måde bringer stemmen fra det Globale Syd meget mere ind i billedet: For da premierminister Nehru og præsident Sukarno på Bandung-konferencen talte om faren for atomkrig, sagde de, at det er et spørgsmål, der påvirker landene i det Globale Syd lige så meget, som det påvirker landene i Nord. De bliver måske dræbt et par dage eller uger senere, men i sidste ende vil en atomkrig dræbe alle.

Jeg ved, at problemet med BRIKS er, at de er forskellige lande, de har forskellige dagsordener – det er ikke en homogen gruppe, men i lyset af det, vi ser på, som virkelig er det billede, vi vil konfrontere med den film, vi snart vil vise, er dette noget, der påvirker hele menneskeheden, og jeg tror, vi er nødt til at gøre en reel indsats for, at landene i det Globale Syd, i lyset af denne fare, taler mere højlydt: For

hvis de melder krystalklart ud, at den eneste måde, hvorpå der kan samarbejdes med Europa og USA, er, hvis de går med til et nyt internationalt system, et nyt paradigme for internationale relationer. Og hvis landene, BRIKS plus, samt alle de lande, der har ansøgt om BRIKS-medlemskab, hvilket er næsten 50 lande i alt, hvis de ville mødes og komme med sådan et budskab og sige: "Vi kræver, at det kinesiske forslag om en fredskonference i Mellemøsten og det russiske forslag om en ny sikkerhedsarkitektur for Mellemøsten bliver fulgt øjeblikkeligt, og vi lægger alle vores vægt bag det"; og de ville så appellere til fredsbevægelsen, som er fragmenteret, men ikke desto mindre eksisterer, der er mange mennesker og organisationer, der kæmper for fred, og hvis de ville appellere til den, så det Globale Syd og fredsbevægelsen i det Globale Nord ville gå sammen og kræve disse løsninger på en meget hurtig måde, så tror jeg, at det kunne tippe balancen.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: Slut dig til mig for at stoppe blodsudgydelserne

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 22. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 22. november

2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, tingene bevæger sig meget hurtigt på forskellige strategiske fronter, med nye udviklinger i Netanyahus krig mod Gaza, diplomatiske initiativer, der har til formål at berolige brændpunkterne, og Schiller Instituttets initiativ til ikke bare at berolige situationen, men at bevæge sig hen imod en ny strategisk arkitektur. Lad os begynde med noget, der blev annonceret for et par timer siden, nemlig at der er indgået en aftale om en fire dages våbenhvile i Gaza, der begynder i morgen, og som vil gøre det muligt at udveksle israelske gidsler, der er taget af Hamas, med palæstinensere, der er blevet fængslet i Israel. Dette har fyldt meget i det internationale diplomati. Begge sider stiller spørgsmålstejn ved, om man kan stole på den anden part. Hvad er dit syn på dette, Helga, både på den igangværende diplomatiske aktivitet, og hvad det betyder generelt? Repræsenterer dette en potentiel, betydelig forandring?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Det kunne man bestemt håbe. Jeg tror, der er mange faktorer, der spiller ind: Den ene er det faktum, at der er et internationalt ramaskrig mod det, der generelt blev opfattet og af mange karakteriseret som "folkemord", der foregår i Gaza, af en dimension, som er ufattelig og fuldstændig umulig at fortsætte med at bære. Så der var demonstrationer i mange lande – naturligvis i de islamiske lande, som også i form af Organisationen for Islamisk Samarbejde er involveret i en større diplomatisk rundtur, sammen med Den Arabiske Liga, til de fem permanente medlemslande i FN's Sikkerhedsråd. De besøgte først Kina, så Rusland og derefter Storbritannien og Frankrig. Derefter bliver Netanyahus situation i Israel naturligvis næsten lige så uholdbar, fordi mange mennesker, herunder de pårørende til ofrene fra den 7. oktober, beskylder Netanyahu for at være ansvarlig for det, der skete. Derefter var der en lang march

af de pårørende til gidslerne den 4. november, hvor de også krævede, at Israel skulle handle for at befri gidslerne.

Så jeg tror, der opstod et stort pres på situationen, og man kan kun håbe, at denne nuværende pause, som forhåbentlig vil vare ved, vil blive brugt til at forlænge den ud over de fire dage; det blev allerede sagt, at for hver yderligere 10 gidsler, der blev frigivet, ville pausen blive forlænget med endnu en dag. Men det er tydeligvis ikke nok. Og det er først og fremmest op til USA at sørge for, at denne krig slutter, for det er den eneste magt, som Israel vil være nødt til at anerkende.

Jeg tror, at tiden er inde til, at alle mennesker, der virkelig er plaget af det, der er sket, bevæger sig og mobiliserer sig sammen med os og alle de andre fredelige bestræbelser, der er i gang, for at finde en konkret løsning i form af – Kina presser på for at få en international fredskonference til at etablere de to stater som en løsning på konflikten; men vigtigst af alt, så skal alle involverede kræfter forpligte sig til at skabe fred gennem udvikling: For den eneste måde, hvorpå der er håb om at løse denne konflikt og bringe den til ophør, er at have en fredsplan for hele regionen – det vil sige hele Sydvestasien – ved at mobilisere for "Oasis-planen". Det var en plan, der blev udviklet af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975, og som gik ud på, at man er nødt til at have en massiv produktion af ferskvand, fordi alle disse stater for størstedelens vedkommende er ørkener, og at man er nødt til at have en reel industriel udvikling; hvilket nu er muligt på grund af Bælte & Vej Initiativet og Kinas vilje til at spille en stor rolle i udviklingen af regionen. Og fire lande i regionen vil blive medlemmer af BRICS fra 1. januar 2024: Det er Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran; og så er der Egypten, som er en del af regionen, og som samtidig er broen til Afrika.

Så hvis man nu forpligter sig til at holde en international

udviklingskonference for hele regionen, vil det måske også provokere fredelige kræfter i Israel til at sørge for, at de bliver den dominerende kraft i landet, så der kan blive sat en stopper for dette absolutte rædselsshow, som jeg kunne sige meget mere om, men der er nu mange flere, der taler om det. Og jeg tror, at det eneste, der tæller på nuværende tidspunkt, er at få afsluttet krigen og få gang i udviklingen.

SCHLANGER: Du har dækket noget af det, der stod i de første par spørgsmål, vi modtog, men jeg stiller dem alligevel, fordi de afspejler den polarisering, der er derude. Fra en person i New York lyder spørgsmålet: "Hvad får dig til at tro, at man kan stole på, at Hamas vil overholde en våbenhvile?" Og fra Israel: "Hvorfor anerkender Biden og den amerikanske kongres ikke, at problemet er Netanyahu og hans alliance med de mest radikale, ekstremistiske zionistiske bosættere?" Og denne person henviste til den nationale sikkerhedsminister Itamar Ben-Gvir og finansminister Bezalel Smotrich, som begge stemte imod aftalen om våbenhvileudveksling.

ZEPP-LAROUCHE: Svaret på det første spørgsmål er, at jeg mener, at det palæstinensiske folks situation er tilstrækkelig, og at enhver, der har noget hjerte tilbage, vil imødekomme dette krav. Og jeg kan kun sige, at hvis man ikke tager højde for fremtiden, vil man aldrig få en ende på dette.

Og til det andet spørgsmål kan jeg kun reflektere over, hvad Lyndon LaRouche plejede at sige, nemlig at det ikke er Israel, der bestemmer situationen, men det er USA's strategiske hensigt, som mange gange har brugt Israel som en håndgranat til at sætte en situation i gang. Og jeg tror derfor, at kontrollen over dette helt klart ligger i USA.

SCHLANGER: Der har været flere spørgsmål om din aktivitet og Schiller Instituttets aktivitet: Nogen spurgte: "Hvad er Den Internationale Fredskoalition, som vi er involveret i?" og "Hvordan kan man blive involveret?" Og dette er en person, der er interesseret i konferencen den 26. november, der er sat op

til kl. 11 Eastern Time, med titlen "Ikke flere krigsforbrydelser! Udvikling, ikke affolkning!"

Så hvad er IPC, og hvordan kan folk blive involveret?

ZEPP-LAROUCHE: Den Internationale Fredskoalition er den indsats, vi lancerede for næsten fire måneder siden, med den idé at forene alle de forskellige fredsgrupper rundt om i verden. For der er mange mennesker, faktisk har jeg det klare indtryk, at det er det store flertal af mennesker rundt om i verden, der er trætte af at være ofre og udkæmpe krige for en lille, oligarkisk elite ved at ofre unge mænd og kvinder i meningsløse krige, og at hele denne idé i det 21. århundrede om, at konflikter kan løses med krig, må stoppe! For i en tid med atomvåben er det helt sikkert forældet og må stoppes. Så IPC er ideen om at forene fredsbevægelsen i Vesten – først og fremmest at forene dem, for der er del-og-hersk-princippet desværre stadig relevant, og nogle gange kræver det bare spidsfindige måder, du ved, at sige "tal ikke med disse mennesker", "hold dig væk fra disse mennesker". Så derfor er det, der burde være en grundbølge, en strøm af modstand mod selve ideen om krig, mange gange en lille demonstration her, en lille aktion der – men vi er nødt til at forene alle disse bestræbelser i det såkaldte Nord, og så kombinere fredsbevægelsen i det Globale Nord med ambitionen fra landene i det Globale Syd om at få en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Og et af formålene med IPC er at få begge sider, fredsbevægelsen i Nord og udviklingslandene i Syd, til at erkende, at deres interesser er helt identiske, og at begge deres problemer – manglen på udvikling i Syd og manglen på fred i Nord – skyldes det samme oligarkiske princip, som tydeligvis er i en opløsningsfase og ikke bryder sig om tanken om, at det nye system er ved at opstå, primært omkring BRIKS-landene, men også mange andre organisationer i det Globale Syd.

Så du kan slutte dig til den indsats. Det er meget prisværdigt. Den næste store konference bliver søndag den 26.

november, hvor vi på den ene side naturligvis vil diskutere mulighederne for en fredsløsning i Sydvestasien, men også eftertrykkeligt gøre det klart, at hvis vi ikke får fred, så truer det, der skete i Hiroshima med ofrene for de atombomber, der blev smidt der, hele verdens skæbne. Og eftersom nogle af krigshøgene dybest set har retfærdiggjort Israels uforholdsmæssigt store reaktion mod Gaza med, at det var legitimt, fordi USA trods alt kastede atombomben over Hiroshima og Nagasaki, og terrorbrandbombningen af Dresden også jævnedes byen med jorden og forårsagede, at 35.000 mennesker døde i flammerne dengang, og derfor ville den uforholdsmæssigt store israelske reaktion også være legitim! Det er skandaløst, at nogen, der er mennesker, kan sige sådan noget. Men derfor vil vi vise den ekstraordinære dokumentar, "8:15 Hiroshima: From Father to Daughter", lavet af datteren til et af ofrene fra Hiroshima, som viser præcis, hvad det betød, hvad døden i en atomkatastrofe betød. Så folk virkelig kan se sammenhængen, at hvis vi ikke får de to krige under kontrol, krigen i Ukraine og krigen i Sydvestasien, har det potentiale til at udvikle sig til en global krig, som nødvendigvis vil være en atomkrig, og det vil betyde enden på civilisationen.

Så den kommende søndag, den 26. november, er et wakeup call. Forfatteren til dokumentaren, den japanske kvinde, der skrev manuskriptet, Dr. Akiko Mikamo, vil også være til rådighed for spørgsmål og svar, og du kan stille hende spørgsmål, hvis du tilmelder dig i tide. Så gør det, og vær med på søndag.

SCHLANGER: Du nævnte din afdøde mands "Oasis Plan". Der findes en pjece fra LaRouche-organisationen, "Peace Through Development for Palestine and Israel: LaRouches oaseplan." Folk kan kontakte os for at få en kopi af den.

Nu, Helga, har vi et spørgsmål fra en af vores kontakter i Mexico, som spurgte: "Har du en rapport om BRIKS' krisetopmøde om Gaza, som fandt sted i går?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det var meget vigtigt. Det var naturligvis virtuelt, men det havde deltagelse af præsident Putin, præsident Lula; premierminister Modi var repræsenteret af sin udenrigsminister Jaishankar fra Indien; Ramaphosa fra Sydafrika og Xi Jinping fra Kina, og de diskuterede et initiativ, der opfordrede til en øjeblikkelig løsning af konflikten, i grundlæggende termer. Og jeg tror, at det faktum, at BRIKS nu tager ansvar, er meget vigtigt. For hvis man tager BRIKS og Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) og Den Arabiske Liga, hvoraf de to sidstnævnte organisationer foretog denne rundrejse til medlemslandene af FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, det er den slags miljø, der giver håb om, at en løsning kan være mulig.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål, der blev sendt ind af Jeremiah, som tydeligvis forsøger at organisere sig på vegne af det, vi gør. Han spurgte: "Hvordan udfordrer du folk til at støtte et kreditsystem for at udvikle en fremtid i tråd med LaRouche-planen? Og til at få Vesten til at slutte sig til BRIKS i stedet for at forblive underlagt en imperialistisk nation?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, spørgsmålet om at acceptere et sådant kreditsystem kan tvinge sig selv på dagsordenen, hvad enten folk kan lide det eller ej. For der er ingen tvivl om, at vi sidder på en komplet krudttønde: USA formår lige nu at forlænge budgettet på en eller anden måde, men det er en komplet fiktion, fordi USA er så forgældet, og enhver form for forstyrrelse kan få det hele til at eksplodere – som det gør i Tyskland lige nu! I Tyskland er man nu i en situation, der kan sammenlignes med den, USA var i, før de indgik et budgetkompromis, men den er meget mere uløselig. Forfatningsdomstolen i Karlsruhe har netop afgjort, at det var forbudt for koalitionsregeringen at bruge de midler, der var afsat som en særlig fond til omkostningerne ved coronapandemien, til nu at finansiere noget af omstillingen til en grøn økonomi. Det er ude. Nu er der et hul i budgettet

på 60 milliarder euro. Og der er gået panik i denne koalition, som har besluttet, at der er et udgiftsstop. Så der er mange ting: Der vil være penge, som skulle kompensere hver husstand for de øgede energiomkostninger på omkring 300 euro: Det er skåret væk. Så for mange mennesker vil det betyde, at de vil få svært ved at finansiere deres ublu energiregninger. Mange andre programmer vil blive skåret ned, og generelt vil det være alle områder inden for de sociale programmer, undtagen militærbudgettet! Og det vil få mange mennesker til at blive virkelig rasende, og måske kan vi komme ind på det spørgsmål senere.

Men jeg tror, at behovet for at acceptere reorganiseringen af et fuldstændigt bankerot system vil blive mere og mere tydeligt, fordi den militære opbygning er det eneste, regeringerne er villige til at betale for, mens alle de grundlæggende fornødenheder – infrastruktur, velfærd, sundhedssystem, uddannelse, alt det bliver skåret ned! Jeg tror, at folks vilje til at kræve en forandring vil være hastigt stigende.

Og især fordi vi nu har Den Nye Udviklingsbank, der ledes af Dilma Rousseff; hun er kendt for at have kæmpet for et nyt kreditsystem, lige siden hun var brasiliansk præsident, og nu er hun præsident for Den Nye Udviklingsbank; og der er mange bestræbelser fra de forskellige BRIKS-lande, især Kina og Rusland, men også andre, på at udvikle en ny valuta, en ny reservevaluta, et nyt kreditsystem. Og mens Vesten lider under alle disse konsekvenser af sammenbruddet, bevæger landene i det Globale Syd sig i den anden retning, og det vil blive mere og mere synligt.

Så det fornuftige ville være at sige: Okay, vi tager vores forretningsmodel op til revision. Og det er den anden ting: Det er så tydeligt, at alle bestræbelser fra det Globale Nord, fra USA, NATO, Europa, slår fejl! Se på alle de krige, der blev udkæmpet! Vietnam blev tabt, Afghanistan var en total fiasko; Irak, en fiasko. Assad er der stadig; Libyen er en

fejlslagen stat som følge af NATO's intervention. Alle disse politikker var fuldstændige fiaskoer. Nu kommer situationen i Ukraine, snart vil det være så tydeligt, at denne krig også er tabt, og det eneste resultat er enorme lidelser for det ukrainske folk, naturligvis, det russiske folk, og alle de andre, der lider under konsekvenserne, som de millioner af flygtninge, der er flygtet.

Så hvorfor kan de etablerede lande i det Globale Nord, USA, Tyskland, Frankrig, hvorfor kan de ikke have format nok til at mødes og sige: Jamen, måske foreslog vi en politik, som ikke fungerede! Ethvert firma, der er truet af konkurs, ville mødes, og enten kan ledelsen lave en ny forretningsplan, sætte virksomheden i et bedre perspektiv eller udskifte ledelsen. Den vestlige politiske elite ser ud til at være helt ude af stand til at tage det simple skridt, at korrigere deres politik, som tydeligvis er baseret på helt forkerte aksiomer.

Så det betyder, at kløften mellem befolkningen og deres regeringer aldrig har været så stor som i USA og Europa. Og jeg tror, det truer med at eksplodere, for jeg kan sagtens se, at den kommende vinter bare vil forværre hele situationen. Og vi er nødt til at finde flere og flere mennesker, der kræver et nyt paradigme, fordi det bør være klart, at alle disse ting hænger sammen, og at man ikke kan løse det ene problem efter det andet, et efter et, men at man virkelig er nødt til at rette op på hele systemet, hvis det svigter på den måde, som det er åbenlyst.

SCHLANGER: Du har lige fremprovokeret et spørgsmål fra Tyskland, hvor nogen spørger: "Når situationen i Ukraine udvikler sig så hurtigt, som den gør, og når Tyskland lover flere penge til Ukraine, og denne budgetkrise, som du lige har beskrevet, kan den nuværende koalitionsregering i Tyskland så overleve?"

ZEPP-LAROUCHE: Det håber man ikke! Situationen i Ukraine er overstået. Det diskuteres åbent i mange amerikanske spalter,

af politikere og så videre, og det er klart, at krigen i Ukraine, den såkaldte modoffensiv, ikke virkede. USA's nye budget, som lige er blevet vedtaget, forlænger ikke pengene til Ukraine, så pengene fra USA bliver betydeligt mindre; jeg tror, det bliver omkring 30% mindre, måske en større reduktion. Og hvad sker der i Tyskland? Forsvarsministeren har lige været i Kiev for tredje gang, siden han tiltrådte, og han lover mere tysk hjælp, mere tysk udstyr, flere tyske penge. Og denne Pistorius holdt for nylig en tale, hvor han sagde, at vi er nødt til at gøre Tyskland "krigsparat"-kriegssüchtig. Det udløste et ramaskrig blandt mange mennesker, for hver gang Tyskland går i retning af militarisme, er der nogle fornuftige mennesker, der ikke synes, det er så fedt. Hvad sker der så? Så gik han ind i et langt tv-interview og forklarede, at det bare betyder at gøre Tyskland klar til at forsvare sig selv. Hvem truer nu med at angribe Tyskland?

Tja, hvis man ser på de forskellige tænketanke og relaterede medier, som visse journalister og forskellige universitetsprofessorer, taler de pludselig om behovet for at foregribe en kommende krig med Rusland! Det vil jeg ikke have! De taler om, at krigen med Rusland vil være uundgåelig om seks år eller ti år, fordi de hævder, at når krigen i Ukraine er overstået, vil Rusland straks begynde at opruste for at angribe det næste land, måske i Baltikum, måske Moldova, måske endda nogle andre lande i Europa, og at krig i Europa derfor vil blive sandsynlig. Og da Rusland kan være klar om seks år, sandsynligvis om 10 år, må NATO være parat til at udkæmpe den krig om seks år. Og derfor er det eneste område, der skal opbygges, den militære sektor – alt andet skæres ned, men der skal ske en militær opbygning og en militarisering af det tyske samfund, en forøgelse af militærproduktionen, flere soldater i Bundeswehr og en styrkelse af befolkningens såkaldte "modstandsdygtighed", derfor, som en tænketank foreslår, skal alle fra 35 til 65 år aftjene et års værnepligt! Ikke alle ved fronten, men alle steder, hvor de kan passe ind og spille en rolle.

Dette er planen for den kommende verdenskrig. Og jeg tror, vi er nødt til at vågne op og sige, at efter Anden Verdenskrig i Tyskland havde vi et meget berømt og meget nyttigt slogan, som var "Aldrig mere!". Og det betød, aldrig mere folkedrab, aldrig mere krig, og at krig aldrig mere skulle udgå fra tysk jord, nogensinde. Og jeg tror, vi er nødt til at øge fredsbevægelsen, og jeg kan fortælle folk, at der på lørdag forhåbentlig vil være en stor demonstration i Berlin. I bør tage derhen og deltage. Og vi er nødt til at have en debat om, at dette er den forkerte vej: Vi bør absolut ikke gå i retning af en militarisering af Tyskland, og enhver person, der kender nogen i Tyskland, bør kontakte dem og sige: "Er du vanvittig, at du vil tolerere dette?" For jeg mener, at Tyskland har akut brug for en intervention, for i Tyskland bliver vi mere og mere en koloni – faktisk er jeg bange for, at vi allerede er det – og vi har brug for, at folk vågner op. For der er et alternativ: Alternativet er, at vi arbejder sammen med det Globale Syd, menneskehedens Globale Majoritet, og får et system, hvor alle kan overleve, og ikke går i retning af denne vanvittige militarisering, som er i Tysklands og resten af verdens værste traditioner.

SCHLANGER: Det, du beskriver, er det såkaldte militærindustrielle kompleks' magt i bredere forstand, virksomhedskartellerne og så videre, i de fleste NATO-lande og helt sikkert i USA. Det bringer mig til det næste spørgsmål, som er, at det i dag er 60 år siden, at John F. Kennedy blev myrdet, og de fleste mener, at han blev myrdet på grund af sin modstand mod det militærindustrielle kompleks' planer i USA på en række områder.

For dem, der ikke har set det endnu, har jeg dedikeret min daglige opdatering i dag til mindet om John F. Kennedy, og folk kan se det. Men spørgsmålet, der kom ind, er: "Tror du, at mordet på John F. Kennedy og mørklægningen af det stadig forhindrer ledende figurer i amerikansk politik i at udfordre etablisementet?"

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg, fordi det i en vis forstand er som disse terrorismord, og dette var et terrorangreb, eller ideen om politiske mord. Bortset fra at man skaffer sig af med en person, der er i vejen for magthaverne, har det også altid det tilsigtede medbudskab til alle andre mennesker, "gør ikke det samme, for så kan du få en lignende skæbne." Faktisk plejede min afdøde mand, Lyndon LaRouche, at sige, at USA's store sår ikke kun er mordet på Kennedy, men også tilsløringen gennem Warren-kommissionen. Fordi det amerikanske samfunds manglende evne til at afdække den virkelige historie bag dette mord har ført til et komplet paradigmeskift. Jeg kan kun råde dig til at gå ind på JFK Library's hjemmeside og se på fredstalen 10. juni 1963] og nogle andre af Kennedys taler, såsom hans [20. september 1963 tale til FN's generalforsamling, eller talen om uddannelse, og du vil se, at han havde et helt andet paradigme: Han var kulturel optimist. Han var for den økonomiske transformation af det Globale Syd. Han troede på den menneskelige kreativitets absolutte evne til at løse ethvert problem. Han mente, at man skal tale med sin fjende, han afværgede trods alt Cubakrisen, da de militære rådgivere forsøgte at overbevise ham om at løse konflikten militært, hvilket i betragtning af, at de sovjetiske missiler havde atomspræghoveder på sig, kunne have ført til en atomkrig, hvilket folk ikke vidste på det tidspunkt – så Kennedy har så mange aspekter, som er i diametral modsætning til den politik, som den amerikanske regering fører i dag, at man kan sige, at han var en af de bedste til at løse den. USA's regering i dag, at man virkelig kan se, at den virkelige grund til, at de myrdede ham, var at forårsage et paradigmeskift i retning af det nuværende militaristiske syn på det militærindustrielle kompleks – det, vi ser i aktion i dag.

Og parallellen i Tyskland var mordet på Alfred Herrhausen den 30. november 1989, på tidspunktet for den forestående tyske genforening, som heller ikke kun havde til formål at eliminere Herrhausen som chef for Deutsche Bank, der havde en meget

anderledes politik end banksystemet i dag – nemlig gældseftergivelse for udviklingslandene og udviklingsprogrammer som for Polen uden om IMF's betingelser. Og ved at fjerne ham kunne de ikke bare fjerne den politik, men det var også et advarselsskud mod alle folkene omkring den daværende kansler Helmut Kohl om ikke at anvende den tyske genforenings momentum til at håndhæve ægte tysk suverænitet. Og det lider vi under den dag i dag.

Så jeg tror, at enhver indsats for at efterforske Kennedy-mordet og rette op på det, sandsynligvis er lige så afgørende for USA's overlevelse, som en lignende indsats ville være for Tyskland i forhold til Herrhausen.

SCHLANGER: Det ville også hjælpe at efterforske bombningerne af Nord Stream-rørledningen.

Afslutningsvis, Helga, lad mig vende tilbage til International Peace Coalitions konference på søndag den 26. november kl. 11 østkysttid: "Ikke flere krigsforbrydelser! Økonomisk udvikling, ikke affolkning!" og din vurdering af betydningen af, at folk rent faktisk mødes og har denne slags diskussioner.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg kan kun berette det for mig selv, men også for nogle venner og kolleger, som jeg talte med, at når man lige nu befinder sig i denne politiske situation, hvor det er meget tydeligt, at et helt system faktisk er ved at bryde sammen: Du har en ubeskrivelig reaktion på den mislykkede Ukraine-krig ved at gå i retning af en militær oprustning. Det risikerer at komme ud af kontrol og udvikle sig til en større krig. Så har du den forfærdelige situation i Sydvestasien: Det burde gøre alle oprørte og få dem til virkelig at handle og forsøge at ændre det. Og fordi de fleste mennesker ikke ser regeringer i Vesten, der ser ud til at reagere på alt dette med fornuftige politikker, er der en tendens – i hvert fald i Tyskland; jeg ved ikke, om det er i USA eller andre lignende lande – hvor folk fryser, de bliver paralyserede. De ser det,

og de siger: "Åh! Jeg kan ikke holde det ud længere! Jeg vil ikke se nyhederne mere!" I stedet for at forstå, at hvis man ikke handler lige nu, kan det blive værre! Men hvis de tager skridtet og mødes til et arrangement som det på søndag, hvor du vil høre fornuftige mennesker fra hele verden, og der er et forum, hvor man faktisk kan tale om det og finde løsninger, så finder folk tilbage til optimismen og bliver menneskelige igen, for hvis du fryser og er lammet, mister du virkelig din kerne, så at sige.

Så jeg kan kun råde dig: Vi har brug for jer, vi har brug for, at alle mennesker på planeten mobiliserer sig, for dette er en test for vores moralske evne til at overleve, og svaret er endnu ikke klart.

SCHLANGER: Og lad mig lige understrege det med et citat fra John F. Kennedy, fra en tale han holdt til avisudgivere den 27. april 1961, hvor han angreb ideen om hemmeligholdelse og censur. Og han sluttede af med at sige: "Uden debat, uden kritik, kan ingen administration og intet land få succes – og ingen republik kan overleve. Det er derfor, den athenske lovgiver Solon erklærede det for en forbrydelse for enhver borger at vige tilbage for kontroverser."

Så jeg vil helt klart tilslutte mig det, præsident Kennedy sagde, og det, Helga lige nævnte om vigtigheden af at sige sin mening og ikke give efter for frygt; og Helga, tak fordi du var med i dag, og forhåbentlig vil mange af dem, der ser med i dag, deltage i arrangementet på søndag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Og tag dine venner og kolleger med.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche Verdensborgere forener sig mod City of London og Wall Street!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 15. november 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 15. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os kommentarer og spørgsmål til questions@schillerinstitute.org .

Helga Jeg vil starte med et spørgsmål, jeg modtog tidligt i morges: Nogen sagde: "Da der allerede er to krige i gang med amerikansk og europæisk involvering," med henvisning til Ukraine og Sydvestasien, "er der et vist håb om, at mødet mellem USA's præsident Biden og Kinas præsident Xi Jinping i San Francisco kan føre til en forbedring af forholdet mellem USA og Kina. De to lande er uenige om Ukraine, Gaza, Taiwan, handel og så videre, men der var angiveligt en varm velkomst til Xi, da han ankom til lufthavnen, inklusive en delegation med Janet Yellen, finansministeren. I betragtning af dit kendskab til Kina og bekymringerne over den nedadgående tendens i de amerikansk-kinesiske relationer, hvad er så dine forventninger til dette møde?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tja, midt i et hav af rædsler synes jeg, at der er små tegn på håb. For som du siger, var velkomsten meget fin, der var amerikanske og kinesiske flag langs

gaderne, der blev gjort en masse forberedelser, der blev holdt en masse møder på alle mulige regeringsniveauer, om handel, økonomi og andre former for samarbejde. Og fra kinesisk side har man naturligvis en enorm forventning om, at dette møde vil føre til en forbedring af de to vigtigste økonomier i verden. Og jeg tror også, at der fra amerikansk side er nogle forsigtige tegn på, at de ønsker stabilitet. Så i et hav af ustabilitet og rædsler er dette i det mindste noget af en forsigtig optimisme, man kan have.

Det er klart, at man ville ønske, at denne historiske mulighed ville blive udnyttet, især af præsident Biden, for hvis jeg var Biden, ville jeg med dette møde tage imod tilbuddet fra præsident Xi Jinping, som tidligere har tilbudt USA's præsidenter et særligt forhold mellem stormagter. Det tilbud eksisterer stadig. Jeg tror, at tilbuddet om, at USA kunne samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, også stadig eksisterer, og hvis USA, præsident Biden, ville gå det ekstra skridt og komme med en erklæring om, at de kunne samarbejde, ville det åbne op for så enorme muligheder for begge sider, men især for USA til at samarbejde og deltage i de mange, mange projekter fra det globale flertal.

Jeg tror ikke, at det vil ske på dette topmøde, for det har tidligere været alt for problematisk – spionballonen og alle mulige spørgsmål omkring Taiwan, Det Sydkinesiske Hav – så jeg forventer ikke, at netop dette topmøde vil føre til et gigantisk gennembrud. Men hvis forholdet mellem alle regeringsniveauer kan stabiliseres på en sådan måde, at dialogen nu kan fortsætte på en mere normal måde, da verden kræver, at alle disse store problemer bliver løst – først og fremmest naturligvis krigen i Sydvestasien, krigen i Ukraine; hvad angår Sydvestasien, har Kina fremsat et omfattende forslag om en fredskonference for Mellemøsten. Den kinesiske særlige udsending rejser rundt i regionen: Han var i Tyrkiet, han vil tage til Egypten, han var tidligere i Saudi-Arabien, og jeg tror, at hvis USA ville arbejde sammen med Kina om

initiativet til en konference i Sydvestasien, kunne det måske stoppe rædselsshowet omkring Gaza og føre til en løsning på situationen.

Det er alt sammen meget, meget store spørgsmål, og det er klart, at de to præsidenter – jeg mener, det gode er, at de kommer til at tale sammen i timevis; jeg tror, at der først vil være et møde, og derefter vil der være et en-til-en-møde udelukkende med tolke – så måske kan man ikke andet end at håbe og virkelig ønske for menneskehedens skæbne, at der kommer noget stort ud af dette topmøde, eller at der i det mindste bliver lagt et fundament for, at det kan udvikle sig i en mere positiv retning på opfølgende møder.

Så, som jeg sagde, i en verden med frygtelige farer, hvis disse to lande, de stærkeste økonomiske magter – stadig USA og den voksende magt, Kina – hvis de ville være i stand til at overvinde geopolitikkens forbandelse: Jeg synes, det er meget vigtigt at studere, hvad Kina gør, for jeg tror, at enhver, der studerer deres politik nøje, kan se, at der ikke er noget, der tyder på, at Kina ønsker at fortrænge USA som en dominerende magt i verden. De vil have en multilateral relation, de vil have en multilateral orden, og hvis USA ville gå med til det, tror jeg, at alle verdens problemer kunne bekæmpes og håndteres.

Så meget afhænger af dette topmøde, for vi befinder os virkelig på et tidspunkt i historien, hvor vi enten går ind i en optrapning, som kan ende med Tredje Verdenskrig, eller hvis fornuften sejrer, og vi alle samarbejder i et nyt paradigme, det er virkelig det forgreningspunkt, hvor dette møde finder sted.

SCHLANGER: En af de største bekymringer for hele verden er selvfølgelig det, der sker nu i Gaza, med israelernes fortsatte, ubarmhjertige angreb på Gaza, hvor de i dag trængte ind på Al-Shifa-hospitalet. Der er tydeligvis fare for en optrapning, efterhånden som dødstallet stiger.

Jeg har et par spørgsmål til dig om dette. En palæstinensisk kontakt stillede spørgsmålet: "Kan der gøres noget for at få Biden-administrationen til at handle for at stoppe drabene?"

En anden seer spurgte: "Nu hvor flere mennesker i de arabiske lande, der er naboer til Israel, går på gaden i protest, er der så mere, disse arabiske regeringer kan gøre for at kæmpe for en våbenhvile og undgå en optrapning til regional krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at mødet mellem Biden og Xi Jinping er det sted, hvor der forhåbentlig vil blive besluttet noget. For hvis USA i en vis forstand er fast besluttet på at bede Israel om at gå efter en våbenhvile og overtage forhandlingerne om Mellemøstprocessen, så er det naturligvis et meget vanskeligt spørgsmål. Men der kan kun være en diplomatisk løsning eller en optrapning. Vi sidder lige nu på en potentiel krudttønde med en udvidelse af krisen, hvis Hizbollah i Libanon bliver involveret, hvilket de tilsyneladende ikke ønsker, men faren er altid for uoverskuelige hændelser, og hvis Iran i sidste ende bliver involveret, står vi på afgrunden af en potentiel global krig. Og situationen i Ukraine må naturligvis ikke glemmes, for det er også en situation, som enten, som jeg formoder, general Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for de tyske væbnede styrker, allerede sagde i slutningen af august, at NATO står over for en beslutning om enten at finde en diplomatisk løsning med det samme, eller at der sker en optrapning. Og det hænger lidt i en limbo-situation, der slet ikke er afklaret.

Så jeg tænker, at det bedste, der kunne ske, som jeg sagde, er, at hvis der ud af topmødet kommer en fælles aftale mellem USA og Kina – jeg mener, Kina har for eksempel gode relationer og økonomiske investeringer i Israel. Israel står også i en situation, hvor de er nødt til at tænke over den langsigtede eller mellemlange indvirkning, om de virkelig ønsker at have et fjendtligt forhold til de arabiske naboer, eller om de ønsker en situation, der endelig bliver stabil og sikker? Så

jeg mener, at Biden-administrationen bør arbejde sammen med Kina: Det er min opfattelse, for kineserne er de eneste, der har fremsat et konkret forslag til en fredskonference i Mellemøsten. Og hvis USA og Kina begge ville sende det budskab, kunne der gøres noget for at stoppe dette utrolige drab, som foregår i Gaza, og som får det til at vende sig i maven på alle.

Med hensyn til det andet spørgsmål, kunne de arabiske lande så gøre noget? Ja, det kunne de. De kunne allerede tidligere have gjort mere for at hjælpe palæstinenserne i alle mulige situationer. Så jeg synes, de bør spille en konstruktiv rolle i fredskonferencen for Mellemøsten, og den eneste måde, hvorpå denne situation kan stabiliseres, er, hvad min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede sagde i 1975, da han tilbød "Oasis-planen". Det var ideen om, at man er nødt til at have en massiv økonomisk udvikling i alle disse lande, hvoraf de fleste er rene ørkener! Så for at starte med at skabe nyt ferskvand er det absolut en forudsætning for enhver form for udvikling. Og så har man brug for grundlæggende infrastruktur. Og situationen er gunstig nu, fordi Iran og Saudi-Arabien nærmer sig hinanden, fordi Kina tilbyder at udvide Bælte & Vej Initiativet til hele regionen, og fordi der er mange lande, der ønsker at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, såsom Egypten, Tyrkiet, Syrien, Irak og Afghanistan.

Så der er et stort potentiale for at løse situationen, hvis alle bliver enige om, at vi er nødt til at have et win-win overlevelsesperspektiv for alle, og at alle kun kan drage fordel af en fælles økonomisk udvikling, og at alle sammen bliver tabere, hvis krigen fortsætter. Så forhåbentlig vil der være en vis forståelse i den retning.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål fra Storbritannien. Lad mig starte med to af dem, fra Lori: Hun henviste til den store protestdemonstration, der fandt sted i London sidste weekend, og sagde: "Der har ikke været nogen reaktion fra den britiske regering. Hvad kan vi gøre for at ændre det?"

Og så spørger Gordon, der identificerer sig selv som medlem af Labour Party i Storbritannien: Hvorfor vil Keir Starmer, som er leder af Labour-partiet, ikke støtte den "næsten universelle opfordring til en humanitær våbenhvile i Gaza?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det ved jeg ikke! Jeg kender ikke denne mand godt nok, eller noget som helst om ham, til at svare seriøst på det spørgsmål.

Det er meget vigtigt, at disse demonstrationer fortsætter. Jeg tror, det er vigtigt, at de bliver udvidet. Der er en meget, meget bekymrende indsats fra flere regeringer, USA, i Europa, for dybest set at forsøge at sætte mundkurv på, hvad folk kan sige, ved dybest set at sige, at enhver, der ønsker at stoppe drabene i Gaza, automatisk er en antisemit. Og det er jeg grundlæggende uenig i, for hvis man siger, at proportionaliteten, som nu er helt ude af balance, at uanset hvad man mener om tabene den 7. oktober og rædselsshowet og fordømmer det, så giver det ikke Israel ret til at handle på en sådan måde, at så mange uskyldige civile bliver dræbt.

Det er klart, at der er en informationskrig, og i betragtning af, at journalister bliver dræbt i Gaza, er 40 journalister blevet myrdet eller dræbt på den ene eller anden måde, så rapporteringen bliver ekstremt sparsom, og man kan ikke bekræfte alle oplysninger, men det ser ud til, at der er nogle våbendepoter og andet i disse områder, så det er alt sammen en meget komplicerende faktor. Men ikke desto mindre kan man ikke blive ved med at dræbe eller endda bringe krigsførelsen ind på hospitaler! Jeg mener, dette er den absolutte røde linje for enhver humanitær overvejelse, og derfor må kampene stoppe!

Hvis dette ikke vendes – det er allerede nu klart, at der mangler vand til hundredtusinder af mennesker! Nu kan folk ikke leve uden rent vand ret længe, så vi står over for den værste humanitære krise, en total katastrofe, og det eneste svar må være, at der skal være våbenhvile. Og det er klart, at argumentet om, at Israel så ikke kan fortsætte sin kampagne

mod Hamas – der skal være en proportionalitet i enhver... Der er regler for krig, og disse regler skal respekteres. Der er internationale retningslinjer, konventioner, som folk er blevet enige om, og de skal absolut overholdes.

Så jeg synes, det er vigtigt, at demonstrationerne breder sig, for det er meget tydeligt, at regeringerne forsøger at inddæmme dem ved at give folk mundkurv på. Men jeg tror, at det, vi er involveret i, er en test af menneskelighed: Jeg tror, det var António Guterres, FN's generalsekretær, der sagde, at det, der sker i Gaza, er en test, og det er en krise for hele menneskeheden. Og jeg tror, at det er helt sandt. Og jeg tror, at vores adfærd, hvordan vi reagerer på det, vil være et tegn: Er vi moralsk i stand til at overleve eller ej?

SCHLANGER: For at hjælpe dig med Keir Starmer-spørgsmålet, så anses han for at være en Tony Blair light, og det bringer mig til det næste spørgsmål fra Helen i Storbritannien, som spurgte: "Hvad synes du om udsigten til, at Blair bliver inddraget af Netanyahu i humanitære anliggender og Gaza?" Og hun spurgte også: "Hvad synes du om omroeringen i kabinettet i Storbritannien? Er der noget større i at bringe Cameron ind," den tidligere premierminister? Så det spørgsmål giver jeg videre til dig.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er den værst tænkelige beslutning, man kan træffe, at sætte Blair i denne position på dette tidspunkt. Og regeringsomdannelsen, hvor Cameron blev indsat, tror jeg ikke ændrer noget. De fortsætter bare den samme politik, og jeg tror, det er op til det britiske folk at reagere på det.

SCHLANGER: Og så har vi et spørgsmål om Tyskland. Spørgsmålet er, at forsvarsminister Pistorius talte om at fordoble støtten fra Tyskland til Ukraine på et tidspunkt, hvor der synes at være en voksende indikation af, at der kan være en indsats fra NATO-landene for at dumpe Zelenskyj-regeringen. Den person, der skrev om dette, spurgte: "Hvor er det tyske folk? Vil de

tolerere en fordobling af de penge og våben, der sendes til Ukraine fra Tyskland?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er århundredets store spørgsmål, hvor er det tyske folk? For Tyskland er lige nu ved at falde fra hinanden. Det er ved at gå til grunde. De seneste tal vedrørende økonomien er, at insolvensraten i oktober var 22,5% stigning i insolvenser sammenlignet med måneden før. Måneden før var det 19,5 % i forhold til den foregående måned. Så vi har virkelig at gøre med et accelererende antal konkurser. Det samme gør sig gældende i landbrugssektoren, hvor der nu hver dag lukkes 10 landbrug på grund af insolvens. Mellem 2010 og 2020 har halvdelen af alle svineproducenter, folk, der opdrætter svin, lukket. Vi ser lige nu en fuldstændig reduktion i landbrugsproduktionen i Tyskland, og der er landmænd, der allerede for et år siden fortalte os, at hvis det fortsætter, vil Tyskland snart have en enorm fødevaremangel, også på dyrefoder og den slags ting.

Hvis den tyske industri kollapser på den måde, når det var den, der gjorde socialstaten mulig, så hvis folk ikke vågner op nu, så vil Tyskland bryde sammen og blive et fuldstændig Morgenthau-deindustrialiseret land.

Så under disse omstændigheder, at øge og faktisk fordoble mængden af penge, der skal sendes til Ukraine, på et tidspunkt, hvor mange mennesker i USA og andre steder siger, at krigen er forbi, Ukraine har tabt den; dette er også sagt af general Kujat, der lavede en video om dette, som er gået helt viralt på internettet – jeg tror, den har næsten 2 millioner seere på dette tidspunkt – det er et jordfaldshul! Hvorfor kaste penge efter en situation, som tydeligvis var en enorm fejlvurdering af NATO og alle andre, der var involveret i denne krig. Og jeg synes, der er så mange ting, som at Mike Pompeo nu er blevet medlem af bestyrelsen i Ukraine for et stort hollandsk ejet internationalt kommunikationsfirma, så spørgsmålet om, hvem der tjener på alt dette, er naturligvis noget, man skal se på.

Men jeg mener, at denne krig bør stoppes på samme måde. Der skal være øjeblikkelige forhandlinger, og jeg mener, at de mange tilbud fra paven, som tilbød Vatikanets territorium, fra Brasiliens præsident Lula, fra det kinesiske 12-punktsprogram, så der var mange, mange tilbud, og de skal tages imod. For hele verden er ét sammenhængende sted, og hvis man begynder at optrælle det i ét område, og nu i to, har det indflydelse på hele verden, og verdensfreden hænger stadig i en tynd tråd.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål, som jeg synes er interessant. Det er en person, der refererer til sidste uges beslutning fra Moody's om at nedgradere den amerikanske økonomi fra "stabil" til "negativ". Han skriver, at der nu er en årlig gældsbetjeningsomkostning på 1 billion dollars, dvs. renter på gæld for den amerikanske regering. Og han skriver: "LaRouche har altid sagt, at det ikke løser problemet med et underskud at skære i udgifterne. Men hvad kan man gøre for at vende stigningen i statsgælden?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man bliver nødt til at øge landets produktive aktivitet, generere flere skatteindtægter og afskrive den ubetalelige kasinogæld. Vi har en situation lige nu, hvor Moody's har ændret sin vurdering af USA's gæld til "negativ", hvilket endda er en temmelig mild beskrivelse. For du har alle disse banker, som sidder med urealiserede tab: De beholder dem i bøgerne, for hvis de begynder at sælge disse obligationer til den nuværende markedspris, vil de være nødt til at afskrive enorme beløb. Mange af dem ville ikke overleve det, så de bliver ved med at have disse tab på bøgerne, men virkeligheden er naturligvis, at det ikke er meget værd.

Så før eller siden vil det her nå et absolut eksplosionspunkt. Hvis du husker "Trippelkurven", som Lyndon LaRouche præsenterede som et pædagogisk redskab, så at sige, for at forklare folk, hvad forskellen er mellem den fiktive del af pengesystemet og realøkonomien, så kommer der et punkt i denne kurve, hvor de finansielle aggregater og de monetære aggregater har en form for overgang: Med andre ord, uanset

hvor mange penge man trykker, kan man ikke opretholde gælden. Og jeg tror, at vi er ved at nå det punkt – det ser virkelig ud til, at vi når det punkt inden for en overskuelig fremtid. Og derfor, hvis hele den pakke, som LaRouche foreslog, først skulle have Glass-Steagall, ville det kræve en global Glass-Steagall-bankopdeling; vi ville afskrive de udestående derivatkontrakter, som man ikke kan tilbagebetale; det er totalt umuligt. Man adskiller bankerne, man sætter de kommercielle banker under statslig beskyttelse, og så opretter man en nationalbank i hvert land, som har magten til at skabe kredit til nye investeringer i produktion for at få økonomien i gang. Og man forbinder disse nationalbanker til et verdensomspændende, nyt kreditsystem. På den måde kan man redde den, og man kan redde de dele af økonomien, som er gyldige og fungerer, og man kan holde dem i gang. Hvis man ikke gør det, er der fare for et ukontrolleret kollaps, som vil føre til kaos og ufattelige konsekvenser.

Så jeg ved, at der lige nu næsten ikke er nogen diskussion om Glass-Steagall eller nogen af de tiltag, jeg lige har nævnt. Men vi bør minde folk om, at der findes løsninger. Det er dybest set, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933. Og man kan kun håbe på, at der er lovgivere på alle niveauer, der kan begynde at se seriøst på det, og at det hele dybest set kan løses. For eksempel hvis præsident Biden ved dette topmøde med Xi Jinping sagde: "Se, vi har ryddet op i San Francisco til dit besøg; der er ingen hjemløse nu." Før var der 8.000 hjemløse alene i San Francisco, og så flyttede de dem på en eller anden måde for at få byen til at se pæn ud. "Men jeg har en seriøs interesse i at løse hjemløseproblemet i hele USA: Jeg vil gerne bygge hurtige tog – kan vi samarbejde om det? Kan du hente nogle kinesiske ingeniører ind, så kan vi gøre det i et hasteprogram? Kineserne har vist, at man kan gøre det ekstremt hurtigt; vi på den anden side vil hjælpe dig med nogle andre problemer, andre steder."

Jeg mener, det kan lade sig gøre! Jeg vil ikke skabe

urealistiske forhåbninger, men man kunne få et gennembrud, og Xi Jinping og Biden kunne komme ud fra dette møde og sige: "Hør, vi har en plan for, hvordan vi kan reorganisere hele verdenssystemet. Vi går ind for hvert lands suverænitet; ikke-indblanding." Menneskerettigheder er, når man overvinder fattigdom, så derfor vil vi overvinde fattigdom i Afrika og Latinamerika, i de fattige dele af USA og Europa, og på den måde bliver der også taget hånd om menneskerettighedsspørgsmålet. Man kan gøre underværker! Men det ville kræve, at man virkelig var visionær og var båret af kærlighed til menneskeheden. Og man kan kun håbe, at disse to mænd giver udtryk for det.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål mere, men jeg vil tage et af disse spørgsmål fra "Fightback" i chatrummet: "Er lukningen af gårdene ikke en direkte konsekvens af klimaforandringsspolitikkerne for landbruget?" Det er med henvisning til det, du sagde om Tyskland.

Det er helt sikkert en stor del af det: Det kan vi tale meget mere om i fremtiden, men jeg vil gerne komme ind på det sidste spørgsmål, der kom fra Brasilien, og som handler om det argentinske præsidentvalg, der finder sted i denne weekend. Han skriver, at der er en kandidat, som er en frimarkedsradikal. "Presser bankerne Argentina for at gøre situationen slem nok til, at argentinerne vil begå en fejl og vælge en frimarkedsradikal igen?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, der er en enorm kamp, fordi Argentina er et af de seks lande, der skal tilslutte sig BRIKS-11 den 1. januar 2024. Og ved at forsøge at bringe en kandidat ind nu, som helt sikkert ikke vil gøre det, eller som de håber ikke vil gøre det, er det et forsøg på at modarbejde hele ideen om et nyt system, der opstår med BRICS+.

Præsident Lula fra Brasilien har på den anden side sendt nogle valgrådgivere ind. Så jeg tror, at kampen i virkeligheden handler om, hvorvidt Argentina vil være en del af et nyt

globalt finans- og kreditsystem, være en del af den nye udviklingsbank, det nye BRIKS-system, som er ved at opstå, eller ej? Og det er meget tydeligt, at de finansielle magthavere, det finansielle oligarki, gør alt, hvad de kan, for at forhindre, at det sker. Og man kan kun håbe, at det argentinske folk er kloget nok til at forstå, hvilke valgmuligheder de har: Det er i virkeligheden mellem en potentielt smuk fremtid og helvede.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget at se til, og jeg vil gerne takke dig for at være med os i dag. Og vi har sandsynligvis noget meget spændende – forhåbentlig interessant – at berette om fra mødet mellem Biden og Xi i næste uge. Så tak, fordi I kom, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses i næste uge.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Fra mødet i København den 11.

november 2023

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskutererede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag, herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden og Boston Schiller Institutes Cease-Fire Now-sang). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 8. november 2023 Fred gennem udvikling! Ideer ændrer historien, ikke slogans

Ikke korrekturlæst.

8. november 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til denne uges dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 8. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du er velkommen til at sende spørgsmål eller kommentarer til os.

Sidste weekend var der flere millioner mennesker, der marcherede for fred rundt om i verden og opfordrede til våbenhvile og en afslutning på Netanyahus "mægtige hævn"-kampagne, som allerede har dræbt mere end 4.000 børn i Gaza. Men på G7-udenrigsministermødet i Tokyo den 7.-8. november var der ingen resolution om en våbenhvile – faktisk blev den afvist – og USA's udenrigsminister Blinken bekræftede USA's støtte til Netanyahus handlinger. Han sagde, at en våbenhvile ville føre til et "uacceptabelt resultat".

I lyset af dette er det klart, at der er et nødråb fra hele verden om fred, men det ser ikke ud til at falde i god jord i Vesten, især ikke i USA og NATO-landene. Så, Helga, hvad er din vurdering af, hvor tingene står, og hvad der skal gøres?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Der er mange mennesker, der har sagt vigtige ting, men jeg vil gerne citere FN's generalsekretær Antonio Guterres, som sagde, at "Gaza er ved at blive en kirkegård for børn". Og jeg synes, det beskriver situationen bedst. Han sagde også, at dette ikke er en krise i regionen, men en krise for menneskeheden. Og det mener jeg absolut er tilfældet, for der er ingen tvivl om, hvad der sker for øjnene af os, at den proportionalitet, hvormed Israel besvarer angrebet den 7. oktober, er helt ude af proportioner, at mere end 10.000 mennesker er blevet dræbt, heraf 4.000 børn. Og der er ingen måde at begrunde det, der foregår, og det er også meget tydeligt, at målet også er, at Israel ønsker at blive i Gaza, efter krigen er slut (hvad det så end betyder).

Så der er flere niveauer, hvor man skal se på denne sag: Det ene er den umiddelbare fare for en eskalering til en større krig. Der er en utrolig udstationering af amerikanske militærstyrker i regionen; der er to amerikanske hangarskibsgrupper ud for Israels kyst. Den seneste nyhed er, at ubåden af Ohio-klassen, sandsynligvis USS Florida, er på vej til Den Persiske Golf, og den eneste grund til, at man har en så stor udstationering – det forlyder, at der er 30.000 amerikanske soldater udstationeret der – er i forventning om en større krig, hvor man muligvis åbner en anden flanke med Libanon og Hizbollah, som så på en eller anden måde involverer Iran. Hvis det sker, så er vi i umiddelbar fare for en optrapning af krigen langt ud over Sydvestasien, det såkaldte Mellempøsten. Det er den ene fare.

Der er omfattende bestræbelser fra både Kina og Rusland på at forsøge at foreslå en øjeblikkelig fredskonference for hele regionen. Der er hektisk diplomatisk aktivitet. Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), som består af de store islamiske organisationer og lande, der tilsammen har over 1 milliard medlemmer. De vil afholde et hastemøde på søndag den 12. november, indkaldt af Saudi-Arabien; mødet vil finde sted i Riyadh. Og den nye faktor i den situation er, at Saudi-

Arabien og Iran har genetableret diplomatiske forbindelser, og de arbejder sammen om at koordinere nogle reaktioner. Derudover er der mange, mange bilaterale diskussioner og så videre, hvor Lavrov og kineserne især taler med alle araberne.

Men det her kan egentlig kun stoppes i USA. For Israel er én ting, men hvis USA definitivt siger, at det her skal stoppes, så kan det stoppes. Men det er Blinken, som tog rundt i regionen og talte med forskellige arabiske udenrigsministre, og han nægtede dybest set at bruge ordet "våbenhvile".

Nu er der den umiddelbare effekt, det har i selve Gaza, på Vestbredden, hvor der siden den 7. oktober også er blevet myrdet omkring 133 palæstinensere. Og man kan kun begynde at tænke på, hvad folk går igennem, nu hvor den kolde og regnfulde sæson starter, halvdelen af befolkningen er allerede hjemløse, de har ingen mad, de har intet husly, intet vand, og det er bare utroligt, at der skulle være folk, der ikke opfordrer til våbenhvile i lyset af denne situation. Men der er et større aspekt: Det større aspekt er faren for en militær optrapning ud over den regionale krig. Men uanset hvad der sker, så ændrer det faktum, at de vestlige institutioner ikke reagerede ved at forsøge at køle situationen ned og gå ind for en våbenhvile og en humanitær intervention i Gaza, billedet af den såkaldte "regelbaserede orden" for altid. For hvis man ser på, hvad folk siger rundt omkring i verden, i Tyskland for eksempel, i Storbritannien, i Sverige, i USA, så forsøger man at håndhæve mundkurve, så folk ikke har lov til at kommentere på det.

For eksempel er der i USA et kongresmedlem, Rashida Tlaib, af palæstinensisk oprindelse, og hun sagde, at der for hende ikke er nogen forskel på israelske børns og palæstinensiske børns gråd, og hvad er der galt med de mennesker, der kun hører de israelske børns gråd? Så der er nu et forsøg på at stille et mistillidsvotum til hende, og der var faktisk en afstemning i kongressen om et mistillidsvotum mod hende. Der er lignende tiltag i Sverige, i Tyskland, hvor der er en reaktion på de

demonstrationer, der fandt sted sidste lørdag, den 4. november. Og jeg kommenterer ikke, om alle disse demonstrationer var fokuseret på den rigtige måde eller ej – pointen er, at hvis du lige nu har en igangværende situation, som mange mennesker, herunder den brasilianske præsident Lula da Silva, men også den tidligere leder af FN's menneskerettighedsafdeling i New York, Craig Mokhiber, som trådte tilbage på grund af situationen, som sagde, at han har set mange folkedrab, men at dette er det værste. Og de kalder det alle sammen "folkedrab".

Hvis man ser på, hvad de latinamerikanske regeringer siger, så fordømmer de det fuldstændigt og i umiskendelige vendinger, og jeg tror, at hvis Vesten ikke ændrer holdning i dette spørgsmål, så vil deres omdømme hos den globale majoritet af verdens befolkning være tabt, måske for evigt, i hvert fald på dette vigtige tidspunkt, hvor vi under alle omstændigheder søger en forandring, hvor den gamle kolonialistiske orden ikke længere respekteres, og hvor landene i det Globale Syd forsøger at skabe et nyt system. Så hvis de i denne situation ser på den fuldstændig umoralske holdning hos landene i det såkaldte "Globale Nord" og den såkaldte "regelbaserede orden" – hvis dette er reglerne, tror jeg ikke, at noget land ønsker at være en del af den.

Så jeg tror, at hele denne sag vil få forgreninger af dramatisk historisk betydning. Og Israels tidligere premierminister Ehud Barak sagde, at han mener, at de israelske forsvarsstyrker måske i bedste fald har to uger til at besejre Hamas, fordi han mener, at hele verdensopinionen er ved at smuldre, at stemningen endda skifter i USA, og at tabet af støtte til Israel vil betyde højst to uger, og måske mindre, sagde han.

Det er højdramatisk, og jeg kan kun sige, at hvis man ikke kan gribe ind, når noget går så helt galt, så har vi virkelig en krise for menneskeheden, som Guterres udtrykte det.

SCHLANGER: Helga, du har lige besvaret nogle af spørgsmålene i dine indledende bemærkninger, men jeg vil give dig disse spørgsmål, fordi du kan få en fornemmelse af, hvordan folk ser på det, du taler om. Fra en kontakt i Sydvestasien og en fra Oakland, Californien, spørger de begge: Hvorfor har de muslimske og arabiske regeringer ikke gjort mere for at lægge pres på Israel og Vesten, for eksempel med en olieembargo?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg mener, at de arabiske regeringer i lang tid kunne have gjort langt mere for palæstinenserne, og jeg vil ikke fælde en hård dom over det, men det er generelt mange menneskers mening. Jeg mener, hvorfor investerede de ikke deres statslige formuer i Gaza og gjorde det til et eksempel på økonomisk fremgang?

Jeg tror, det er ved at ændre sig nu – håber jeg. Og jeg tror, at på søndag, når OIC mødes, vil de komme ud med en politik, hvor hele den islamiske verden står bag. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis de helhjertet støttede det kinesiske og det russiske fredsforslag: Begge disse regeringer kræver en øjeblikkelig fredskonference, dybest set en øjeblikkelig våbenhvile, humanitære korridorer for straks at redde de mennesker, hvis liv er i yderste fare. Men derudover skal der være en reel løsning på situationen, grundlæggende som den Westfalske Fred, hvor man skal begrave stridsøksen; man skal for fredens skyld sige, at alle forbrydelser på begge sider skal glemmes; for fredens skyld skal man tage hensyn til den andens interesser, for uden det, er der ingen fred mulig.

Men vigtigst af alt er, at der skal være en omfattende, total økonomisk udviklingsplan for hele Sydvestasien: Det er dybest set min afdøde mands, Lyndon LaRouches, idé, som allerede i 1975 foreslog den berømte "Oaseplan", som var idéen om at gøre ørkenerne grønne, udvikle nyt ferskvand, bygge grundlæggende infrastruktur til industrialisering og udvikling af landbruget i hele regionen. Og lige nu, hvis du ser på Sydvestasien, har du Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen, Libyen (som er Nordafrika): Men hele denne region er blevet ødelagt af disse

interventionistiske krige, og den humanitære situation i alle disse lande er helt forfærdelig. Nu er Gaza naturligvis langt det værste. Men der er brug for en økonomisk udviklingsplan for hele regionen: Det er så presserende, og heldigvis er der med det kinesiske Bælte & Vej Initiativ absolut mulighed for reelt at se på regionen som en helhed, som en omfattende plan.

Så jeg tror, at dette initiativ vil komme, helt sikkert fra Kina. Jeg er sikker på, at det vil blive støttet af det, Rusland gør, og i betragtning af, at de tre store olieproducerende lande, Iran, De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, er i færd med at tilslutte sig BRICS-11, de skal alle blive fuldgældige medlemmer af BRICS den 1. januar 2024, tror jeg, at potentialet for at vende situationen og gå efter en økonomisk opbygning af hele regionen absolut er til stede. Hvis der kommer tegn i den retning, tror jeg, at det bedste, de vesteuropæiske nationer og USA kan gøre, er at støtte det helhjertet i stedet for at se på det som noget, der skal bekæmpes.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål om Kinas formandskab for FN's Sikkerhedsråd og deres opfordring til en international fredskonference. Personen skrev, at ifølge Craig Mokhiber, den tidligere direktør i New York Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), som trådte tilbage den 28. oktober, er FN ude af stand til at håndhæve sine resolutioner. Mokhiber beskyldte USA, Storbritannien og Europa for at være medskyldige i folkedrab, og personen spørger: "Er der noget andet sted, der kan håndhæve international lov, hvis FN er impotent?"

ZEPP-LAROUICHE: Nej, det tror jeg ikke. Jeg mener, at FN er det eneste eksisterende organ, der repræsenterer alle verdens lande. Vi har i de seneste år set, at FN's autoritet og integritet er blevet undermineret. Jeg mener, at et stort skridt i den retning var, da USA løj over for FN's Sikkerhedsråd om, hvad formålet var med deres operation mod Libyen i 2011, som førte til NATO-angrebene og til sidst

mordet på Gaddafi.

Bagefter stod det klart, at USA og NATO havde planlagt et regulært angreb, en militær overtagelse af Libyen, og de havde sagt, at det var en "luftoperation". Og det er grunden til, at Rusland og Kina på det tidspunkt forholdt sig tavse eller stemte neutralt. Da det stod klart, at dette var en meget, meget større operation, fungerede FN's Sikkerhedsråd praktisk talt ikke længere, for når man begynder at lyve i den slags topstyring af verden, så er potentialet for at bruge det til fredsformål blevet stærkt reduceret. På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche helt forudseende, at dette ikke bare var en operation mod Libyen, men at det var begyndelsen på en kommende verdenskrig mod Rusland og Kina. Og jeg tror, at hvis man ser på alle de efterfølgende udviklinger – Maidan-kuppet i Ukraine i 2014; de globale NATO-bestræbelser på at skabe et globalt NATO, der involverer Indo-Stillehavet – hvad har Indo-Stillehavet at gøre med den nordatlantiske forsvarstraktat? Det ved jeg ikke.

Problemet er, at vi har set, at alle afstemninger i FN er blevet fuldstændig kompromitteret siden da, fordi kun de lande, der er stærke nok til, at de føler, at de kan modstå pres, stemte efter deres virkelige mening, deres virkelige overbevisning, mens mange af de mindre lande, lande, der kun er en lille ø, eller et lille land her eller der, de ville normalt stemme med Vesten om resolutioner mod Rusland og Kina, og det er naturligvis blevet bemærket af alle. Der er ingen hemmelighed, der er kun dårskab, kan man sige.

Jeg synes bestemt, at FN har brug for en reform! Der er mange tidligere FN-embedsmænd, der arbejder på sådanne forslag, men jeg mener, at de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg foreslog, de sidste tre principper er ikke programmatisk: De første syv principper er programmatisk og kræver et nyt kreditsystem, sundhedssystem, alle disse ting; men de sidste tre principper har jeg skrevet ind, fordi jeg har haft FN's mangler i

tankerne, og disse tre principper er filosofiske, fordi jeg altid har ment, og det har jeg diskuteret meget tidligere ved forskellige lejligheder, at FN altid har lidt af en mangel på, hvad man kunne kalde en metafysisk komponent: Det vil sige, at man er nødt til at have noget derinde, som ligger ud over daglige nødvendigheder, programmatisk ting, man har brug for noget, der vedrører den måde, universet er organiseret på. I europæisk historie blev dette generelt kaldt "naturret".

Nu er naturretten jo blevet afvist af nutidens jurister, fordi de siger, at der er noget, man ikke kan røre ved, og det er ikke klart, hvad det skal være. Men i tusindvis af år, i 2.000 år, har ideen om naturlov været, at der er noget i skabelsen, som er en iboende del af skabelsen; eller, hvis man ikke vil være religiøs, kan man sige, at det er en del af lovene i det fysiske univers. Og jeg tror, at FN har brug for at blive forankret i et sådant princip, for i alle store filosofier og religioner har man sådanne ideer. I Indien kaldes det "kosmologi", at politikerne skal respektere kosmos' love; i Kina har man ideen om, at der er noget, der hedder "Himlens mandat", at hvis regeringen ikke følger Himlens mandat, har folket ansvaret for at udskifte den regering; og "naturret" er ideen om, at dette er en gudgiven lov, skabt med Skabelsen, som mennesker skal respektere, og hvis de ikke respekterer den, vil den falde tilbage på dem og føre til deres undergang før eller siden.

Der er nogle andre ideer, såsom hvordan man træner sindet til at tænke på den højere Ene først, før de Mange? Det er vigtigt, hvis man vil have ideen om, at den ene menneskehed er det første princip for politisk ledelse; og naturligvis ideen om menneskets natur, at man skal gå ud fra den antagelse, at menneskets natur grundlæggende er god, og at alt ondt kommer fra mangel på udvikling, og derfor kan overvindes gennem udvikling.

Det er alt sammen filosofiske spørgsmål, som er blevet debatteret af store hjerner gennem århundreder, og jeg tror,

at hvis FN skal tilbage til et fungerende niveau, som det var hensigten, og som stadig er aktuelt med FN-pagten, så tror jeg, at det ville være vigtigt at inkludere nogle af disse mere grundlæggende principper i en nødvendig reform.

SCHLANGER: Det er bestemt et meget dybtgående svar på spørgsmålet. Og der er et andet spørgsmål i den retning, om de praktiske vilkår. En person spørger på Facebook: "Bør FN fjerne vetoet fra Sikkerhedsrådet, fordi systemet er forældet og ikke demokratisk?" Jeg tror, du på en måde besvarede det ved at bringe spørgsmålet om en højere faktor ind, men måske har du lyst til at sige noget om det?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, jeg tror, det ville være en stor fejltagelse. Jeg ved godt, at det måske ikke er det endelige svar, men på nuværende tidspunkt ville det at fjerne vetoet være at åbne op for en fuldstændig overtagelse af den form for korruption, vi har set i de seneste år.

Så selvom det ikke er helt tilfredsstillende, at denne veto kun er i hænderne på de fem atommagter, der kom ud af Anden Verdenskrig, sådan som FN udviklede sig dengang, kan jeg alligevel kun sige, at hvis du fjerner den på dette tidspunkt, og du gør det til en demokratisk afstemning, vil du få præcis den proces, hvor lande tydeligvis er for svage til at modstå pres, og derfor mener jeg absolut ikke, at det bør gøres på dette tidspunkt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en journalist i Pakistan. Igen, du var inde på det i dine indledende bemærkninger, men han spørger: "Mener du, at USA har mistet sin troværdighed som håndhæver af den regelbaserede orden? Og hvis ja [lydtab, 25:04]..."

ZEPP-LAROUICHE: Jeg har sagt mange gange, at den unipolære verden er væk, uigenkaldeligt. Den kommer aldrig tilbage, og ethvert forsøg på at påtvinge resten af verden den såkaldte vestligt designede "regelbaserede orden", hvor ingen ved, hvad

disse "regler" er, og disse regler bliver bøjet ved enhver lejlighed, og hvis du har dette mål, og du bøjer dem på den måde, så vil du have noget, du bøjer dem på en anden måde: Dette er blevet en farce. Og det er blevet indset som sådan.

På den anden side er jeg ikke helt overbevist om, at den multipolære orden i verden er den største visdom, fordi den stadig indebærer muligheden for og eksistensen af geopolitisk tænkning: At man ved den ene pol har multipolaritet, og at alle de forskellige poler repræsenterer forskellige geopolitiske interesser. Det er ikke godt. For geopolitik, i min optik, jo mere konflikter som Ukraine og nu med Gaza fortsætter, jo mere styrkes min overbevisning om, at geopolitik er et af de største onder, som vi absolut må slippe af med, hvis vi skal overleve som menneskeart. For geopolitik er præcis den slags ting, der udløste to verdenskrige i det 20. århundrede, og hvis vi ikke overvinder det nu ved at gå i retning af et nyt paradigme, der sætter menneskehedens sag først, så vil vi sandsynligvis ikke slippe af med denne dødelige fare, som vi befinder os i.

Og det eneste land, der har foreslået noget, der går i den retning, er faktisk Kina. Og Xi Jinping, som altid taler om det "fælles samfund for menneskehedens ene fremtid" – og hvis du tænker over det, er det så indlysende: Vi sidder i samme båd! Der er et fælles samfund for én fremtid, for siden eksistensen af atomvåben og pandemier og internettet, og jeg kunne nævne en hel masse andre ting, som burde demonstrere for folk, at vi sidder i samme båd! Hvis vi får en atomkrig, vil det slå hele menneskeheden ihjel. Og hvis vi ikke tager os sammen, kommer det til at ske.

Så vi må hellere tænke over, at vi er én menneskeart. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

SCHLANGER: Vi har et sidste spørgsmål fra Thomas, som ofte sender spørgsmål ind. Han er lidt fortvivlet over, at der er millioner af mennesker, der demonstrerer, men at politikken

ikke bliver ændret. Og han spørger: "Helga, kan du give os råd om, hvordan vi kan forblive optimistiske, når disse drab finder sted på det helt sårbare palæstinensiske folk?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror faktisk, at man kan ændre situationen. De mange mennesker, der marcherer – det er meget vigtigt, at folk går på gaden og udtrykker deres krav om en våbenhvile, deres krav om en fredelig løsning. Men alle de marcher, jeg har hørt om eller læst om, de er ikke stærke nok endnu; de bliver ved med at råbe " Frit Palæstina", hvilket selvfølgelig er et vigtigt krav, men de har ikke rigtig magt. Hvis disse demonstrationer så at sige var mere ide-tunge, hvis de virkelig kæmpede for – for eksempel – en fredskonference for Mellemøsten og endda Oasis-planens udviklingsplan, så tror jeg, at de ville få meget mere vægt. Og jeg synes, vi skal arbejde i den retning, at disse krav bliver samlet op af de forskellige marcher.

Jeg vil give dig et glimrende eksempel: Der har lige været en vidunderlig konference i, af alle steder: Afghanistan! Et land, som er blevet fuldstændig glemt af de fleste mennesker. Det har været ude af nyhederne i omkring to år. Der var stor ståhej, da NATO forlod landet i august 2021, og så fulgte en kæmpe humanitær krise. Men så forsvandt Afghanistan fra overskrifterne.

Men vi arbejdede på Operation Ibn Sina, en økonomisk plan for et kommende økonomisk mirakel i Afghanistan, og vi udarbejdede en meget omfattende økonomisk udviklingsplan, der tog højde for alle aspekter, fra infrastruktur, energi, sundhed, industri, vandforvaltning – bare alle aspekter. Og der var netop en vidunderlig konference i Kabul, som fuldstændig tilsluttede sig dette program: 600 deltagere, og der er nu en fantastisk idé om at opbygge Afghanistan økonomisk.

Jeg synes, det er en fremragende nyhed, og det er et eksempel, som kan kopieres af hvert eneste land: Man har brug for sådanne økonomiske udviklingsplaner, og hvis man finder

patrioter i alle lande, som kæmper for deres suverænitet og opbygningen af deres land, tror jeg, der er grund til at håbe, og at vi kan vende udviklingen. Du ved, Leibniz havde fuldstændig ret, da han sagde, at et stort onde altid fremkalder et endnu større gode. Og jeg tror, at det er præcis universets princip; og vi har brug for en masse mennesker med god vilje, og jeg tror absolut, at vi kan gøre det, fordi det er sådan, universet er.

SCHLANGER: Nå, Helga, vi har fået adskillige lykønskingsmails til dig, eftersom Operation Ibn Sina oprindeligt var din idé. Og folk er meget begejstrede for potentialet i denne form for udviklingsprogram. Så vi er nået til slutningen af vores spørgsmål – har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUICHE: Nej. Jeg synes, det er indlysende, at hvis man ser på det strategiske billede, så har man, hvis tidligere premierminister Ehud Barak siger, at situationen med Israel handler om to uger, så tror jeg ikke, at de kan vinde over Hamas på to uger, så det er et bestemt punkt, eller en deadline-krise, eller et vindue, hvor visse ting skal ske, eller de ikke sker.

På samme måde har vi nu en offentlig debat i Ukraine, hvor chefen for den ukrainske hær generalstab, Valery Zaluzhny, lige er gået ud og har sagt, at Ukraine på ingen måde kan vinde denne krig, fordi Rusland er langt foran med hensyn til økonomi, militær opbygning og evnen til at producere våben, så Ukraine bør hellere forhandle, selv hvis det betyder tab af visse territorier; hvilket naturligvis har skabt en enorm vrede over ham og hans bemærkninger. Men det er sandt! General Harald Kujat, den tidligere generalinspektør for Bundeswehr, det tyske militær, sagde i slutningen af august, at NATO snart ville stå over for en situation, hvor man enten skulle gå efter en våbenhvile og en diplomatisk løsning, eller der ville være fare for en eskalering.

Vi har nu to situationer, hvor det netop er alternativet. I

Ukraine, og med hensyn til Israel og Gaza, vil dette ikke fortsætte for evigt, og den eneste måde, hvorpå vi kan undgå Tredje Verdenskrig, er at få en våbenhvile nu og en diplomatisk løsning.

Og jeg appellerer til alle vores lyttere og seere – det vil sige jer – om at slutte jer til vores indsats. Vi har denne internationale fredskoalition, som vi er ved at opbygge. Hver fredag har vi meget vigtige diskussioner: Hvis du vil samarbejde om det, har vi nu medlemmer fra fire kontinenter – jeg tror, vi stadig mangler Australien, men alle de andre kontinenter er repræsenteret. Deltag i denne indsats, og gør din stemme for fred og en bedre verden hørt, og samarbejd. Vær ikke passiv! Bliv aktiv sammen med os! Dette er de vigtigste uger i vores liv.

SCHLANGER: Helga, tak for det, og tak for din inspiration i det hele taget. Og forhåbentlig når vi det til næste uge og får en yderligere samtale med dig.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det håber vi.

Schiller Institutet taler med udenrigsministeren om SI's krav om fred i Gaza-Israel

KØBENHAVN, 7. november 2023 (EIRNS) – Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen blev indkaldt af medlemmer af tre politiske partier til at møde i et åbent samråd i Udenrigsudvalget i dag: “for at redegøre for regeringens tilgang til krigen i

Israel/Gaza. Udvalget ønsker derudover svar på, hvilke tiltag regeringen overvejer at tage for at beskytte civile liv, sikre menneskerettighederne og international lov og fremme en humanitær våbenhvile. Samrådsspørgsmål ... er stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach (EL), Christian Friis Bach (RV) og Sascha Faxe (ALT)."

To medlemmer af Schiller Instituttet var mødt tidligt op for at uddele den danske pjece "Våbenhvile nu! Stop voldsspiralen" til parlamentarikerne og dem, der havde tilmeldt sig høringen.

Et Schiller-medlem var i stand til at tale direkte med udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, vise ham pjecen og fortælle ham om Schiller Instituttets krav om våbenhvile, indledning af forhandlinger baseret på FN's resolution 242 og en to-statsløsning, samt løsningen for fred gennem udvikling. Hans assistent tog imod pjecen for ham.

Schiller Instituttets medlemmer afleverede pjecen til de tre parlamentsmedlemmer, der havde indkaldt udenrigsministeren, og alle de omkring 16 borgere, der var mødt op for at følge høringen (en del fra humanitære organisationer, nogle af udenrigsministerens rådgivere og andre). Efter høringen havde Schiller-repræsentanterne en længere diskussion med to af parlamentarikerne.

Under høringen forsvarede udenrigsministeren regeringens modstand mod en "humanitær våbenhvile" og opfordrede udelukkende til en humanitær pause. Der var mange andre relaterede emner, der blev taget op i den 75 minutter lange høring. Der var mindst otte andre medlemmer af Udenrigsudvalget til stede under samrådet.

Her er linket til Folketingets TV-

optagelse:<https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20231/uru/td.1991392.aspx?as=1#player>

Schiller Instituttets pjece blev afleveret i Folketinget i går til uddeling til alle folketingsmedlemmer og ministre.

<https://www.ft.dk/udvalg/udvalgene/URU/kalender/69300/samraad.htm>

TV BRICS interviewer Helga Zepp-LaRouche

Den 6. november 2023 (EIRNS)-TV BRICS udsendte et 13 minutter langt uddrag af et videointerview med Helga Zepp-LaRouche på engelsk den 3. november og på russisk den 6. november. Interviewet, som hun gav dem for to uger siden, handler om BRIKS-Plus og Bælte- og Vej-Initiativets rolle som institutioner for fred og udvikling. TV BRICS har et potentielt publikum på 3,5 milliarder mennesker!

Her er linket:
<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

TV BRICS er den officielle medieinstitution, der blev etableret af BRIKS-landene i 2017, et "internationalt netværk af partnermedier i BRIKS-landene." Deres beslutning om at interviewe fru Zepp-LaRouche, som de identificerer som grundlægger og leder af Schiller Instituttet, og enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, er en vigtig international faktor i at bringe hendes ideer i omløb blandt BRICS+-landene og derudover.

Deres hjemmeside fremhæver de spørgsmål, de stillede fru Zepp-LaRouche: "Hvad er BRIKS' rolle i opretholdelsen af fred og stabilitet? Hvilken indflydelse kan de nye medlemmer have på alliansens økonomiske og politiske potentiale? Hvad er udsigterne for samarbejde mellem forskellige lande inden for rammerne af initiativet One Belt, One Road?"

For et par uger siden havde TV BRICS, som er baseret i Moskva, desuden en artikel om Schiller Instituttets videokonference den 9. september med citater fra tre talere.

Her er udskriften:

(Introduktionen er ledsaget af billeder af Helga Zepp-LaRouches aktiviteter rundt om i verden).

ANNA LISINA: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, en tænketank, som er registreret i otte lande og har venner i omkring 40 lande. Instituttet er opkaldt efter Friedrich Schiller, den store tyske digter og dramatiker fra det 18. århundrede.

Helga Zepp-LaRouche er enke efter den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche. Hun studerede statskundskab, historie og filosofi på Berlins Frie Universitet og var dybt involveret i sin mands aktiviteter. Lederen af Schiller Instituttet er tilhænger af Bælte- og Vej-Initiativet.

God eftermiddag, fru Zepp-LaRouche, og mange tak for dette interview. Hvad er BRIKS' betydning for at støtte fred og stabilitet?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest, goddag; tak fordi jeg kunne deltage i dette interview. Hvis man tager stemmerne fra BRIKS med, og især de nye medlemmer af BRIKS og de fremtidige BRIKS-medlemmer, så har man langt størstedelen af menneskeheden. Og hvis de kan få deres stemmer hørt, tror jeg, at det vil tippe balancen og være en kraft for fred.

Efter min mening ville en sådan fredskonference for Mellemøsten blot være det første skridt i en mere generel, global ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som der er et presserende behov for. Uden BRIKS er det helt utænkeligt, at dette nogensinde ville komme på bordet. Så det er ekstremt vigtigt.

Et andet aspekt er den finansielle side. For nylig i Shanghai introducerede Brasiliens præsident Lula den forhenværende præsident, Dilma Rousseff, som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Han sagde på det tidspunkt, at denne nye udviklingsbank for BRIKS har chancen for at blive den store bank for det Globale Syd. BRIKS' rolle kunne derefter påvirke FN med udgangspunkt i at fremme FN's charter. Jeg tror, vi ville se begyndelsen på et helt andet system af internationale relationer, som ville være et håb for fred som en varig tilstand for menneskeheden.

LISINA: Og hvad er de vigtigste initiativer og programmer, som BRIKS er ved at udvikle inden for uddannelse og videnskab?

ZEPP-LAROUCHE: Der er en meget spændende udvikling i gang med BRICS Network University. Det er et initiativ, der har til formål at fremme samarbejdet mellem universiteterne i de forskellige BRIKS-lande. Det vil gøre det muligt at udveksle studerende og undervisere; det vil give mulighed for fælles forskningsprojekter og deling af ressourcer og ekspertise. Der er også BRICS Science Technology and Innovation, STI, som danner rammen om programmer for samarbejde inden for forskning og innovation blandt medlemslandene. Det vil gøre forskningsprojekter lettere, muliggøre teknologioverførsel og kapacitetsopbygning inden for områder af gensidig interesse. Det er fantastisk, for det betyder dybest set, at i stedet for at hvert land kæmper for at gøre den ene opdagelse efter den anden og gå op i kæden fra den laveste til den højeste, vil det give mulighed for at springe over, hvor gærdet er lavest. Når nye medlemmer af det Globale Syd slutter sig til BRIKS, kan de drage fordel af de gennembrud, der er sket i BRIKS-

landene, som allerede har en længere udviklingshistorie. Alt i alt synes jeg, det er en fremragende idé.

Så er der BRICS Young Scientists' Forum, som kan bringe unge forskere fra alle medlemslandene sammen for at udveksle ideer. De kan samarbejde om forskningsprojekter, og på den måde kan de arbejde sammen om at løse de globale udfordringer gennem megen videnskab og teknologi, i form af en masse videnskabelig innovation.

Endvidere er der ideen om at afholde innovationskonkurrencer. Det er en glimrende idé, fordi den opmuntrer til iværksætter og teknologisk innovation. Disse konkurrencer udgør en platform for nystartede virksomheder og innovatører. De kan vise deres ideer og modtage støtte til videreudvikling. BRICS Virtual Digital Library er en online platform, der giver adgang til uddannelsesressourcer, forskningsartikler og akademiske tidsskrifter fra medlemslandene. Så der vil være en masse vidensdeling, og alle vil få gavn af det.

Så er der BRIKS Center for Water Resource Cooperation, som fokuserer på at håndtere vandrelaterede udfordringer. Man kan have kapacitetsopbygning på dette område, og det vil sigte mod at fremme bæredygtig vandforvaltning og samarbejde blandt medlemmerne.

Derefter vil medlemslandene holde regelmæssige møder på øverste ministerielle niveau. De skal diskutere og koordinere politikker relateret til videnskab, teknologi og innovation. På den måde har man et fælles samarbejde og kan sætte prioriteter for det fremtidige samarbejde.

Det er en fremragende måde at styrke samarbejdet inden for uddannelse og videnskab på, og det vil give mulighed for meget mere innovation. Hele økonomien vil være baseret på innovation, og det er trods alt kilden til produktivitet i enhver økonomi.

LISINA: Hvilken indflydelse kan de nye medlemmers optagelse

efter din mening få på BRIKS-alliancens økonomiske og politiske potentiale?

ZEPP-LAROUCHE: Bælte- og Vej-Initiativet har kun en varighed på ti år. Det er blevet en afgørende drivkraft for udvidelsen af den globale handel. Det er det vigtigste redskab til at overvinde geopolitik; det er åbent for alle lande, der ønsker at samarbejde. Så jeg mener, at det er et af de vigtigste aspekter, fordi geopolitik er hovedårsagen til, at vi har haft to verdenskrige, og det kan overvindes. Så optagelsen af nye lande kan udvide BRIKS-alliancens økonomiske potentiale enormt, fordi disse nye medlemmer bringer forskellige økonomier, ressourcer og markeder med sig, og de vil uden tvivl bidrage til alliancens overordnede vækst og udvikling. På topmødet i Johannesburg for nylig blev der tilføjet seks nye medlemmer – Etiopien, Argentina, Egypten, Saudi-Arabien, Emiraterne og Iran – som alle bliver medlemmer den 1. januar. De fire sidstnævnte er store olieproducerende lande; de har et enormt udviklingspotentiale for Sydvestasien. Men hvis en fredsplan, som vi diskuterede tidligere, bliver gennemført, har disse lande ressourcerne til at foretage en meget koordineret økonomisk opbygning i Sydvestasien. Yderligere 40 lande har udtrykt interesse for at være med, og det repræsenterer naturligvis langt størstedelen af verdens befolkning, og med flere lande tilsluttet, kan alliancen få en stærkere stemme i internationale fora som FN, G-20, og Verdenshandelsorganisationen. De kan sandsynligvis blive den vigtigste stemme i udformningen af globale politikker og dagsordener. Det Globale Syd, repræsenteret ved BRIKS+, er den vigtigste faktor, som kan tippe balancen og bringe fornuft ind i international politik.

Så jeg mener helt klart, at BRIKS i den forstand repræsenterer det største håb for menneskehedens fremtid. I sidste ende vil et nyt system for internationale relationer udgøre det normale i internationale relationer. Det vil betyde, at krige vil blive udelukket som en metode til konfliktløsning. Men jeg

tror ikke, at det kun er økonomiske fordele og diplomatiske fordele, men jeg tænker, at modellen for BRIKS indtil videre er at forholde sig til hinanden på lige fod med respekt for suverænitet, ikke-indblanding i den andens indre anliggender, respekt for den andens sociale system. Det betyder, at vi står på randen af en ny æra for menneskeheden. Hvis BRIKS-landene forholder sig til hinandens bedste traditioner, så vil det bedste blive bragt frem i hvert land og hver civilisation for at berige de andre. Jeg tror, at det kan betyde, og efter al sandsynlighed vil betyde, en ny renæssance for menneskeheden, hvor vi vil træde ind i voksenalderen for den menneskelige art.

LISINA: Hvad er mulighederne for samarbejde for andre lande under One Belt, One Road-initiativet?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både ledelsen i Rusland og Kina samt andre har udtalt, at det er åbent for alle lande, som er enige i de principper, jeg fremlagde før. Det betyder i teorien, at alle kan være med, og vi kan virkelig opnå én menneskehed, visionen om en fælles fremtid for én menneskehed. Jeg tror, det er det, der sker med det tredje Bælte & Vej Forum – jeg var så heldig at deltage i det første i 2017. Der var ånden fra den Nye Silkevej så absolut til stede, og alle de mennesker, jeg talte med på det forum, var optimistiske med hensyn til en helt anden fremtid for menneskeheden. I mellemtiden er der sket så meget, og lige nu tror jeg, at langt størstedelen af menneskeheden vil være repræsenteret på Bælte & Vej-topmødet. Jeg regner med, at 150 lande deltager; 200 enten på statsoverhoved- eller ministerniveau, og jeg er helt sikker på, at der vil komme et meget stærkt budskab om én menneskehed og en lys fremtid fra dette topmøde.

LISINA: Hvordan påvirker Silkevejsinitiativet den globale handel? Hvad tror du selv?

ZEPP-LAROUCHE: Det er allerede blevet den absolutte motor for ekspansion af handel. I de sidste ti år, siden den blev

oprettet, har der været en samlet investering i handel på 19 billioner dollars. Det er virkelig en stor sum, men mange af disse projekter tager lang tid – for eksempel er investeringer i grundlæggende infrastruktur forudsætningen for, at industri, landbrug og handel kan blomstre. Og naturligvis er der mange projekter i Afrika, som giver håb om, at kontinentet kan overvinde fattigdom og underudvikling og blive fremtidens kontinent. I 2050 vil Afrika have 2,5 milliarder mennesker, og hvis de nyder godt af samarbejdet med BRIKS-landene, kan de få en utrolig smuk fremtid. De har en ung arbejdsstyrke, landene har alle en enorm rigdom af råmaterialer, og hvis de kan begynde at forarbejde disse materialer og selv bidrage til værdikæden i stedet for blot at eksportere råmaterialer, vil fremtiden for disse lande være utrolig lys.

LISINA: Tusind tak for interviewet. Det var en fornøjelse for mig at have en så interessant samtale.

ZEPP-LAROUICHE: Mange tak, fordi du inviterede mig. Forhåbentlig kan vi arbejde sammen i fremtiden.